

ഒക്സൈസ്. നിശ്ചയം.

കുടുംബത്തിനും ജനങ്ങളിനും വേണ്ടോന്ന്.

ഭാര്യകയും നിറ്റകയും.

പ്രസാധകമാർക്ക്

പി. കെ. ബുദ്ധേൻ, കോഴിക്കോട്.

1954]

[വില 0—14—0

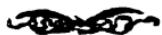
**First Edition 1954.
Copyright to publishers.**

**PRINTED AT
THE EMPIRE PRESS
CALICUT.**

വിഷയിവരം

പേജ്

1. ചുറ്റകയും നിറ്റകയും	1
2. പ്രതിജ്ഞാനിർവ്വഹണം	11
3. നാടൻവൈദികന്മാരുടെ പരിഹാസം	25
4. ശ്രീവാജിയുടെ പിതൃജനം	39
5. കാതസ	51
6. ശ്രീസൗത്രണ്യം	61
7. പന്താവൈരാഗി	72

ദൃശ്യക്കാര്യം നിശ്ച്രാന്തക്കാര്യം

രാജപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ മാർവാദ് രാജവംശത്തിലെ ഒരു കനൃകയേ മേവാദ് രാജ്യത്തിലെ ധ്വനിജാവായ ചടങ്ങസിംഹനും വിവാഹം നടത്തിക്കൊട്ടുകിട്ടുവാൻ നിയമക്കായിണ്ടായി. അനു മേവാദിലെ രാജാവായിരുന്നതും ലക്ഷ്മാരാണാ എന്ന വിളീക്കന്ന ലക്ഷ്മാ സിംഹനാണും. വിവാഹനിയും അഭ്രമം കെട്ട പ്ലാറ്റ്, കേവലം വിനോദാത്മം, ആ കനൃകയേ എനിക്കാരാണാ തങ്ങന്തും എൻ്റെ മാർവാദിലെ ദ്രുതഗമാരോട് ചീരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ച അഭ്രമത്തിന്റെ പ്രതനായ ചടങ്ങസിംഹൻ അതു കെട്ടുകൊണ്ടു അരികെ നില്ക്കുകയായിരുന്നു അപ്പുന്തു മനസ്സ് കളിയായിട്ടായാലും ആ കനൃകയിൽ ചെപ്പുകുകൊണ്ടു അവധി തന്മിഷം അമ്മയായീരുന്നും, അംഗങ്ങിനെയുള്ളിട്ടു വരെ ഭാംഗ്യായി താൻ വരിക്കയീല്ലോ എന്നും ചടങ്ങസിംഹൻ വാദിച്ചുകൊണ്ടു പിന്താറി. അപ്പുനും മാറ്റുള്ളിട്ടുവരും വളരെ ചെല്ലാം പരിത്രമിച്ചിട്ടും മകനെ തുക്കായ്ക്കാതിൽ വഴി പ്രസ്തുതവാൻ കഴിത്തെല്ലാം. വിവാഹനിയും നടന്നിരിക്കയാൽ അതിനെ ലംഘിക്കാതെന്നുണ്ടായി അതുകൊണ്ടു ആ വയുവിനെ ലക്ഷ്മസിംഹന്തന്നെ പഠിച്ച ഫൈക്കേണ്ടിവനു. അഭ്രമത്തിനും ആ രാജക്കമാരിയിൽ ഒരു ചുത്തനുണ്ടായി. മക്കളജി എന്ന പേരായ ആ രാജപുത്രനാണും ലക്ഷ്മസിംഹനെ പിത്രിന്റെ മേവാദ്

രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരിയായതും. 1397-ൽ മക്കളും ജീവാണാ മേഡ് സിഹാസനത്തിൽ അത്രോഹണം ചെയ്തു

കേൾത്തു സിംഹാണാവിന്റെ പുത്രനാണും മക്കളും ജീയുടെ പിതാവായ ലക്ഷ്മണസിംഹൻം. രാജപുത്രവധ്യുകൾ നിങ്ങളുടുമെ മരറരാക്കുണ്ടെന്നും കേൾത്തു സിംഹൻം ബേദ്ധിയും. നീങ്ങളുമായ ദിവ്യഗോത്രങ്ങളും കണ്ടിട്ടാണും അം വരെ അഭ്യുദയം പരിപൂർണ്ണമില്ലെന്നും. തച്ഛജാതിയിലാണും അവളുടെ ജനനം. ആ തച്ഛജുമീഡിൽ രാണിയും രണ്ടു പുത്രനും ഉണ്ടായി. ചെറു ഏന്നം മെരു എന്ന മാണം അവരെ വിളിക്കുന്നതും. ഈ ചെറുകുമ്പും മെരു യും മക്കളിട്ടും ബന്ധംകൊണ്ടും പിതൃവ്യരാണാപ്പേ.

കേൾത്തു സിംഹൻം - മരിച്ചതിൽപ്പുണ്ണെ, രാജാവായി വന്ന ലക്ഷ്മണസിംഹൻം ചെറുകുമ്പും മെരുകുമ്പും അം വ്യാജമായ ഭാരതപ്പേരുമാറ്റാടം അതുമരിച്ചപ്പോന്നും ജാതിയിൽ അവർ താനാവരാണാനും ആ രാജവാദേതിൽ കരാഴും അവഗാനിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും രംജകമാരനും കൂടി എല്ലാ ഗൗരവവും അവക്കുണ്ടായി. മഹാപ്രഭു ക്രമുരായിട്ടാണും അവർ വാഴുന്നതും. രാജസദസ്സും അവക്കും ഉന്നതസ്ഥാനമുണ്ടും. വിശ്വഷിച്ചു അവരെ സേനാപതികളും രാജ്യരക്ഷയും വിശ്രദാസപുർണ്ണം എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. അച്ചുന്നും ആ പ്രിയസദോദര മാരെ തന്റെ പിതൃവ്യരുമാരെന്ന നീലങ്ങൾും മക്കളിനീലങ്ങൾപടം മാനിക്കുന്നുണ്ടും. അവക്കും ജാതിത്രാഫയും വൈനാഡിനും അഭ്യുദയം വിച്വാരിക്കപ്പോലും ചെയ്തില്ലെന്നും.

രാജപത്രവാഞ്ചലാർ സഹജമായി അഭിമാനം കുടിയവരാണ്. അവക്കെട അമർപ്പം അത്യന്തരം ഫലം രമാനോന്നുണ്ട്. സ്വന്തം നടപടിയെക്കരിച്ചും ആ രൈക്കിലും അപേക്ഷപിച്ചും, പക്ഷേ, അവർ സഹിച്ചു കിട്ടു; എന്നാൽ, കലത്തേക്കരിച്ചും ആരൈക്കിലും അല്ലെങ്കിലും ധിക്കരിക്കുവെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഇട കീടിയാൽ മതി, അവക്കെട മട്ടാക്കേയും മാറ്റുവാൻ. അവർ അതു ശ്രൂ പൊദ്ദിക്കയില്ല; രൈക്കലും മറക്കക ധമില്ല. പ്രതിക്രിയ കഴിയുന്നതുവരെക്കും അതു അവക്കെട മനസ്സിൽ നീറിനീറിക്കൊണ്ടും വള്ളം. സ്വകല തെരുവൈക്കിലും അബ്ദമാനിച്ചിരിക്കുവെന്നു തോന്തിയാൽ ഉടൻതന്നെ അവക്കെട ജീവിതം ഉത്കടമായ രോഷഭ്രതാടെ പ്രതിക്രിയയ്ക്കും അപ്പും കൈകയായി. അറിതെടിട്ടായാലും, അറിയാതെയായാലും അവക്കെട വംശാദിമാനത്തിൽ ആരൈക്കിലും സ്വർഖപിച്ചും, ജീവിതത്തിൽ നിരപ്പേക്ഷയോടെ എത്തിക്കുത്തകവെള്ളും അതഭാജനമാണും അവക്കെട അമർപ്പം.

ങ്ങനാൽ മക്കളജി തന്റെ ആരംഖാരോട്ടുട്ടി വെട്ടുയാച്ചുവാൻ കാട്ടിലേക്കു പോയി. പിതൃവ്യുമാരായ ചല്ലയും മെരയും ആ വിജോദത്തിൽ രാണെയെ അന്തരം ഗമിച്ചു. അവർ സെറഫാംഗ്രതെന്നു കാട്ടിനുള്ളിൽ കരുനേരം നായാടിക്കുള്ളിച്ചും വിത്രമത്തിനായി കുടാരത്തിലേക്കു പോന്നു. അവിടെ അതാര്ത്തികളുടെയും സൂര്യ തുടക്കളുടെയും മല്ലുത്തിൽ ഇങ്ങനെക്കൊണ്ടും മക്കളജി നേരംപോക്കായി ഓരോ വക സ്വരസസംഭാഷണം തുടങ്ങി.

അപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജീ അതു കൂടാരത്തിന്റെ മനാലാഡി നീന്തിക്കൊ ഒരു മഹാവുക്ഷത്തിലേക്കെ തിരിഞ്ഞു. അതു വു ക്കിം എന്തുണ്ടെന്നറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനും ഉൽക്കണ്ണുണ്ടായി. തന്നീക്കു എററവും അരീകെ സ്ഥിതിചായ്യിക്കൊ പിതൃവ്യന്മാരെ നോക്കീ, “എന്താണും അതു വു അഭ്യർത്ഥിന്റെ പേരും” എന്നും അദ്ദേഹം യാതൊരു ക്രതലം കൂടാരത ചോദിച്ചു. തച്ചുള്ളിയിൽനിന്നുണ്ടായ ചപ്പടിക്കിം മെരയ്ക്കും റാണ്യട ഇന്ത ചോദ്യത്താൽ മനസ്സുണ്ടും കട്ടന്നതുമെന്തും എററാതുചോ ലൈഡായി. ഇംഗ്രീഡീയ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടും തങ്ങളെ റാണ്യ അപഹസിക്കുകയാണും ചെയ്യുതെന്നു അവക്കു തോന്തി. അപ്പും ഗണായ മനിക്കും റതാൽ അവരിൽനിന്നും വാക്കൊന്നും പുറപ്പെട്ടില്ല. അവകുടെ പുംബികതപത്രക്കു റിച്ചും ഇപ്പോഴെന്നപ്പോ, എപ്പും വിചാരമില്ലാതെയാണും റാണ്യട നില. അതുംകാണ്ടു തന്നീരു ചോദ്യം അഭ്യരുതെ മനസ്സും ന മരിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നു അദ്ദേഹത്തിനും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. കൂടുതും ഏതു വിശോദമാകകൊണ്ടും സംഭാഷണവിഷയം മാറിമാറി കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ മകളജിറാണു അതു വുക്ഷത്തിൽ നിന്നും വിച്ചും മരറരാനിലേക്കെ തിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ചപ്പടിക്കും മെരയ്ക്കും മാത്രം പിന്നീടും ബാധ്യമായി മാത്രമസ്താതെ, അതുതമായി അതു വിശോദത്തിൽ പങ്കുകാണ്ടില്ല. കരളിൽ മറിവേഴ്സുകയാൽ അഭ്യർത്ഥിക്കാണും. അമധ്യത്താടെ പ്രതിക്രിയക്കു റിച്ചുണ്ടും അഭ്യരുതെ വിചാരം. മേഖലിലെ റാണ്യക്കാ

യ മകളജിയെ പരസ്യമായി നോറിട്ടതിൽവീഴ്വാൻ അവർ തക്കരല്ല. എങ്കിലും പ്രതിക്രിയകൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് അടഞ്ഞവാൻ കഴിക്കയില്ലോയി അനുകൂലം, പകവീഴ്വിന്തിനു അവർ ഉപാധം തെടിത്തുടങ്ങി. ശ്രദ്ധാത്മാവായ മകളജി ഇതൊന്നും അറിതേതെങ്കിലും. ആ ചീതുവൃന്ധാരെ മുഖ്യമാണോലെ അപ്പോഴം അംഗീക്കേണ്ട മം വിശ്വാസത്തോടെ മാനിക്കതനെ ചെയ്യു.

താണവർ ഉന്നജന്മാഭാണം^o ജാതിയെക്കരിച്ചു^o ഭർബ്ബാദമെല്ലാം ഉയരന്നാതു^o. പ്രദീപ്പം മെമരയും പുർണ്ണക്കു ലഭ്യിയ തച്ചമാരാകകൊണ്ടു^o ആ ജാതിത്താഴു അവരുടെ മനസ്സിൽനിന്നു മായുക്കയില്ല. അവർക്ക് അവരുടെ തത്തനെ മറയ്ക്കണ്ടതായെന്നും. മേഖലാബാധിടെ പുനാരെന്ന നീലയ്ക്കു^o അവരുടെ എല്ലാവരും മാനിക്കന്നേഡായിരുന്നീടു^o, മനസ്സിലെ നീചത്പരതാൽ അവർക്ക് മറ്റൊരു തുടിവരീതി ദ്രോക്കയുണ്ടായി; അതയ്ക്കു^o അവർ കാണിമാനികളുമായി. ആരോഗ്യപരത്താലും, അതിലെവശങ്ങൾം തങ്ങളിടെ പുർണ്ണക്കുലത്തപ്പറരീ സുവന്നം വല്ലതുടങ്ങേണ്ട എന്നു^o അവർക്ക് ചിനക്കി നോക്കേണ്ടിവന്നു. മട്ടിയിൽ കനമില്ലവക്കു^o വഴിക്കിൽ എപ്പോഴും പേടിയണ്ടാക്കം ശ്രദ്ധി.

“എത്രുക്കമാണെന്തു” എന്നു^o മകളജിരാണാ മറ്റൊരു വല്ലവരേടുമാണു^o ചോദിച്ചുതെങ്കിൽ അവർക്കു^o പരിഹാസമെന്ന തോന്നുവാനെന്തുണ്ടു^o? തച്ചജാതിപും ചുള്ളിയെന്തും മെരയുടെയും മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും ഉറച്ച നീല്ലുന്തിനാൽ അവർക്കു^o ആ ചോദ്യം ക്ഷേമാദകാരണം

മായതാണോ സ്വന്തം മനസ്സുതന്നേയാണോ രഭവായീ
നില്ക്കുന്നതും എന്നോ അതു ഭരാതമാക്കും ഗ്രഹിക്കാതെ,
വുമാ ഭൂക്കയ്ക്കും അധിനന്ദനയീ പ്രതികൃതിയാസംരംഭ
തന്ത്രം ചേരാരകമ്മാതിലേക്കോ തീരിപ്പെട്ടു.

ക്ഷേത്രസീംഹൻറ ഘതനാം മഹാപ്രശ്ന ക്ഷേത്ര
ങ്ങമായ അവക്കും അതു രാജധാനീയീത്തന്നേ പ്രഖ്യാപനാ
രായ പല മിത്രക്ഷേത്രങ്ങളും. മക്കളജിരാണിയുടെ ഉൾ
ക്ഷേപ്തവിൽ അസുഖാവക്കളുായ ചീലർ രാജപുതനാക്കി
ടക്കിൽ ഉണ്ടായിത്തന്നുകൊടുണ്ടോ അവരെയും ചെറുയും
മെമരയും സ്വപ്നശശരതാക്കി. ഇപ്രകാരം രാണിക്കൈതെരി
രായീ സ്വപ്നവലം വല്ലിപ്പുക്കിക്കവാൻ അവർ ഗ്രൂപ്പമായീ
മതിന്നന്ത്വദേഹം, രാണിയുടെ ഹിതകാംക്ഷികളും ചീല
ക്കും അതു മനസ്സുലിംഗക്കവാൻ കഴിപ്പെട്ടു. അവർ ചെറു
യുടേയും മെമരയുടേയും രാജദേപംശവുർബകമായ വാന്ന
ഗതിയെക്കരീച്ചു് രാണിയെ ധരിപ്പിച്ചു്. എന്നാൽ
രാണി അതും വിത്രപസിച്ചിപ്പു്. തന്റെ ക്ഷേത്രപ്രാത്മാ
ക്കളായ പീതുവുമാർ തന്നിക്കൈതെരിരായീ യാതൊരു കാം
നകമ്മും ചെയ്യുന്നതല്ലോ എന്നെ അഭ്യേഷത്തിനോ് തോ
ന്നിയള്ളി അതുകാണ്ടു്, അപാരയദ്ദേശം ക്രൂരതെന്നീ
ഒരുക്കാം അഭ്യേഷം ജീവിതകാച്ചും അദം നടത്തിപ്പോന്നു്.
രാജധാനീയെ ഉപജ്ഞാപകമാർ ചുഴന്നിർക്കുന്നവെന്ന
വാസ്തവം ഹിതകാംക്ഷികൾ ചെന്ന പരഞ്ഞു കൊടുത്തെരി
ക്കുപ്പാലും, പീതുവുമാരോടുള്ളി നിജ്ഞല്ലശ്ശേഷ
തന്ത്രം, മക്കളജി അതൊന്നും ഉംക്കാണ്ടിപ്പു്.

മകളജിരാണയ്ക്ക് എഴു പുതുനാട്ടം ഒരു പുതുപീഡി
മണ്ണട്ട് ലാൽബാധി എന്നാണ് പുതുപീഡി പേര്.
അടുത്ത വരവൻ്നിനിയും സർവ്വഗസൗരീയമാണ്.
രാജപുതുനാവയായ കീരിവംതത്തിൽ കാര്ത്തിൻ ഭദ്ര
തതിന്റെ അധിപനായ അചലസിംഹനാണ് ലാൽ
ബാധിയുടെ ഭർത്താവു്. രാജപുതുനാനത്തിലെ അത്ര |
തതിപ്രദേശത്തു് സാമനതരാജാവായിട്ടാണ് അചലസിം
ഹൻ വാഴുന്നതു്. തന്ത്രക്ഷാളിരാണം ആകുമീച്ചു വന്നാൽ
അചലസിംഹനെ സഹായിക്കുന്നതിനോ മേവാദംരാണ
യു്. എല്ലാം കൊണ്ടും കടപ്പാടുണ്ട്

മാളിവരാജ്യത്തിലെ മനവനായ ഫോഷ്ണങ്ങോ അ
ധികാരഭോദനതാൽ കാര്ത്തിൻ നാട്ടിനെ ആകുമീക്ക
വാൻ മുതിന്റു്. ഫോഷ്ണങ്ങിനെ അട്ടിച്ചുംടിക്കുവാൻ
തക്കബാധം അചലസിംഹനീല്ല. അതുകൊണ്ടും അഞ്ചു
ഹം സഹായപ്രാത്മനയോടെ തന്റെ പുതുനായ ധീരാ
ജസിംഹനേ മേവാദംരാണയുടെ സന്നിധിയിലേക്കെയ
ച്ചു. ഫോഷ്ണങ്ങിനെ തടയേണ്ടതു് മേവാദിന്റെ രക്ഷ
യ്ക്കും ആവത്യമാണ്. അതിന്തിപ്രദേശമായ കാര്ത്തിൻ
തന്ത്രവിനു അധിനമാധ്യാത്മ രാജപുതുനാനം ആവ
ത്തിൽ വീഴും. അതു് അറിഞ്ഞെത്തുകൊണ്ടു്, തന്റെ ജാ
മാതാവിനെ ഘലത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ മകളജി
രാണ ഉടനെ പുരപ്പെട്ട്. സമരപ്രീയമാരായ രാജപു
തുനാരിൽ പലകം രാണയ്ക്ക് സോത്സാഹം ബലംതുട്ടി.
അക്കുട്ടത്തിൽ, മകളജിയോടൊപ്പും ചുട്ടുയും മൈരയും
ഫോക്കൾത്തിലേയ്ക്കു താതുനായി.

കാര്യസ്ഥിൽ എത്തുംമന്ദയേ, വഴിയിൽവെച്ച രണ്ട് മകളിലെ ചതിച്ചുകൊന്ന പകവീട്ടാമെന്ന കയ്യ് തലോടെയാണ് ചെയ്യുന്നതേയും മെരയുന്നതും ശത്രീ. അതു പ്രതിക്രിയയിൽ, ഭാരോ കാർബ്ലാഡേതു ഉദ്ദേശിച്ച് അന്തരുലിച്ച് നില്ക്കുന്നവർ റാണയുടെ സെസ്യൂത്തിൽ ചീലരെല്ലാമണ്ണു്. റാണയെ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടു് അതു മെരയെന്നിൻറെ പക്ഷിയർ കേഷാഡിക്കമെങ്കിൽ അതിനെ അടക്കവും വേണ്ടുന്ന ബഹു ചെയ്യും മെരയും നേടി ക്ഷാഖത്തു.

റാണയുടെ അപ്പമിത്രങ്ങളിൽ ചീലപ്പ് സെസ്യൂ ത്തിനുള്ളിലെ ഒരു ഗ്രിഫ്പുഡാപാരമെല്ലാം മനസ്സിലും കാണി റാണയെ അറിയീച്ചു. അപ്പോഴിം അതു് റാണ വിശ്വസിച്ചില്ല. തന്റെ ചിത്രവൃത്തരിൽ നിന്നു് തനിക്കു് അപ്പത്തിലാക്കുക എന്നതു് സംഭാവ്യമല്ലെന്നു് അഭ്രമെരയത്തിനു തോന്തരിയതോ.

മകളിയും സെസ്യൂവും മാർത്തിലള്ളി ബകാർ ദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ദൈനന്ദി വിത്രമിക്ക വാൻ ഓപ്പുംചെച്ചു. റാണയുടെ കുടാരത്തിൽനിന്നു് കിറെ അകലെയായിട്ടാണു് സെസ്യൂങ്ങൾ നിന്നും നാലു. ഉപായത്താൽ ചെയ്യും മെരയും റാണയിൽ നിന്നു് എപ്പോവരേയും അകറാി. റാത്രിയായപ്പോൾ റാണയോടൊത്തമുണ്ടു് കുടാരത്തിനുള്ളിൽ ഫലിജിബാ തിരാണിയും വെളിയിൽ ദേരെ അംഗരക്ഷകനും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. അപായയും കുടാതെ ഭാർത്താ സമേതം മകളി സുവന്നിട്ടേയ പ്രാപിച്ചു

പ്രതികുറയ്ക്കും ചെള്ളിക്കും മെമരയ്ക്കും അവസ്ഥ
മായി. സ്പന്തം രക്ഷയ്ക്കും സ്പന്തം കാച്ചിസിക്കും
വേണ്ടുന്ന എല്ലാക്കത്തലകളിൽ ഗുണമായി അവർ ചെയ്ത
കഴിഞ്ഞു പാതിരാവാക്കപ്പോൾ അവരിങ്ങവയം ഇങ്ങപ
ആദാലൂക്കലേട്ടുകൂടി മകളജിരെ ദയിപ്പാൻ ശുട്ടാര
തതിലേക്കു കടന്നു. അപ്പോൾ, റാണായടെ അതു അംഗ
രക്ഷകൾ അവരെ തട്ടുത്തു. ഉടനെ റാണായം റാണിയും
ഉണ്ടാം. താൻ ആവശ്യതിൽ അക്കഹ്വട്ടിരിജനാവന്നു
അപ്പോഴാണോ റാണ കാണുന്നതു°.

മകളജിറാണായം മഹിഷിയായ ഹദിജിബായി
റാണിയും അതു അംഗരക്ഷകൾ കൂടി വാളേന്തിക്കൊണ്ടു
ശരുക്കലോടെതിരുത്ത്. റാണായടെ ശരൂത്തുവും വീഽുവും
അത്രിട്ടാവധമായിരുന്നു. അതു അംഗരക്ഷകൾനു രാജഭ
ക്കതിയും അക്കാനെതന്നെ ഒക്കെ ഗ്രൂപ്പിൽപ്പോടെ മുന്നു
പേരും അവിച്ചാരിതമായ സദ്ധനത്തിൽ ഇങ്ങപത്തിരണ്ടു
പേരോടു പൊരുതുകയെന്നായി. എന്നീടും ശത്രുഘം
എററവും ശ്രദ്ധാരമായിരുന്നീൻ. ചെള്ളിയുടെയും മെമരയും
ടെയും അതുകൂടം ദൈനന്ദിനായി ഉടലേറ്റു വിശ്വാസി. അവരിൽ നാലുപേരും റാണായടെ വാളുന്നാണോ
“ഉണ്ടായതു” ശരുക്കലീൽ പത്രാവളുപേരു
ഞ്ഞ മുവയംകൂടി വെട്ടിവീഴ്ത്തി. അതുയും സാധിച്ചതു
തന്നെ മഹത്തായ കാച്ചിമാണാണ്ടു. അപ്പോഴേക്കും
റാണായും റാണായും തള്ളന്കഴിഞ്ഞു. വാളുംകുവാൻ
കൈക്കിഴ്ച കെല്ലില്ലാതെ അവർ റാണിപോയി. അവരെ

ചെറുപ്പം മെരധം നില്ക്കുന്ന കൊന്ന്. അതിനു മുമ്പ് തന്നെ ആ അംഗീരകഷകനും യതനായി.

പ്രതിക്രിയ സാധ്യക്കയാൽ ചെറുപ്പം മെരധം വിജയമാരായി. അതിനുമുമ്പുതന്നെ രാജ്യസൈന്യം തനിൽ നല്ലാക്കാഗം അവക്കെടപക്ഷത്തിൽ ചാൽത്തു നില്ക്കുന്നണ്ടോ. അവക്കെട ബഹും റാന്നായുടെ മരണ തനാൽ നൗക്രടി വല്ലിച്ചു. അതുകൊണ്ട് റാന്നേയെ വശവിച്ചുകൊന്നതിനു ചെറുപ്പേരെടത്തിക്കൊൻ ആ സൈന്യത്തിൽ ആതം മുന്നിട്ടവാൻ ഉണ്ടായില്ല. കലഹമുണ്ടായാൽ തങ്ങൾക്കാണോ അപജയമുണ്ടാക്കകയെനു കണ്ടോ രാജപക്ഷീയർ അടങ്കും.

തനിക്കു കുട്ടിയ സൈന്യബലത്താട്ടകുടി മേഖാ ദിലെ രാജധാനിയായ ചീരതാരിലേക്കു് ചെറുപ്പും മടങ്കും. യവരാജാവായ കിംഗ് ദാരുക്കണ്ണള കണ്ടു പെടിച്ചു. ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി ഒളിപ്പോടി. മേഖാദിനും ചെറുപ്പും അധിനമായി ക്ഷേത്രസീംഹ സീൻ പുത്രനെന്ന നിലക്കു് ചെറുപ്പേരെ റാന്നാപദാരോ ഹണ്ണത്തിൽ രാജപുത്രനാരിൽ പലയം അനുകൂലവിച്ചു വെക്കിലും ധർമ്മഹിതമല്ലാത്ത ആ സാഹസത്തിൽ വേരോഹിലർ പ്രതിക്രിയിക്കുവാൻമുണ്ടായി. എന്നാൽ, ആ പ്രാതിക്രിയപുത്രതെ തങ്ങളുടെ ഭദ്രംബലപ്പത്താൽ മനസ്സിൽത്തന്നെ അവർ അടക്കിവെച്ചുതേയുള്ളൂ.

ചെറുപ്പും മെരധം കുടി മക്കളിയെ ചന്തിച്ചുകൊന്നാതോ മാർവാദം രാജാവായ റണ്മല്ലുന്ന കെട്ട്. അദ്ദേഹത്തിനെറ്റ് ഭാഗിനേയനാണോ മക്കളി. ഭസ്തുമാ

യ തീപവും കോപവും അതു ഫലാരസംഭവത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനാണെങ്കിലും. തന്റെ ഭാഗിനേയനെ വധിച്ചവ മോട്ട് താൻ പ്രതിക്രിയ ചെയ്തിരുന്നു അടങ്കുകയുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഉടനെ പ്രതിജ്ഞയുറപ്പെട്ടു കയ്യും ചെയ്തു. രാജപുത്രനാർ തീരുമാനകും ഉണ്ടാക്കുന്നും മാത്രമേ തലപ്പുാവു് അഴിക്കുന്നുള്ളതു. ദ്രോകസ എഴുന്നും പ്രതിക്രിയാസംരവിയുന്നമായ രണമല്ലെന്നു തന്റെ തലപ്പുാവു് അഴിച്ചു വലിച്ചെടുത്തിരുതു. തന്റെ ഭാഗിനേയല്ലാതക്കുന്നതെന്നു വധിച്ചതിൽപ്പുണ്ടെന്നുണ്ടോ എന്നു തലപ്പുാവു് ചാത്രന്ത്രപ്പുന്നും അദ്ദേഹം ശപാദംചെയ്തു. അതുകാണ്ടു് ചാത്രി നേടിയ രാജത്രം നിപായമപ്പുന്നായി. അതു ഫലാരക്കമ്മാവിന്നും അല്ലെങ്കിലും സ്വാസ്ഥ്യത്തൊഴിക്കുടി സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുവാൻ കഴിത്തീസ്തു.

പ്രതിജ്ഞാനിവුഹണം.

രാജപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ മേഖാദംരാജ്യത്തിലെ നാമനാക്കം മാത്രമുള്ളതാണു് രാണാസ്ഥാനം. മാർവാദിലെ അധിപനും രാജാ ഏന്ന പേരിനു മാത്രമേ അന്തരിക്കുന്നതു. തീരുമാടിയാണാവയിൽ ഉംഗപ്പെട്ട രാജപുത്രനാണു് മേഖാദിലെ രാണമാർ. മാർവാദംരാജാക്കന്നാർ രാഞ്ചാർ വാഞ്ചീയരാണു് ഇപ്പുകാരം രാജപുത്രനാക്കിയിൽ പല ശാഖകളുണ്ടു്.

തന്റെ മാത്രക്കലത്തേതു ചുന്നടിക്കൊണ്ടു് മുൻവിനി

തന്നായി അപഹസിച്ചവെന്ന മുൻബോധത്താൽ മകളിലൊരു പക വിട്ട് ബാന്നാമീ വജ്യാദ്ധികാനും മേഖാദിരാജുത്തത് ചെയ്ത അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ. മേഖാദിരിലെ റാണയാക്കിങ്ങനെ ചേരുതുണിംഗൾന്റെ മുള്ളപുത്രനെ നന്നാലിക്കും ചെയ്യുണ്ടോ. അതുകൊണ്ടും പണം കൊണ്ടും പ്രാഥലും ശ്രദ്ധിയിൽനിന്നും മുഴുവൻ അതിക്രമത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനെതാടും മേഖാദിരിലെ റാജപുത്രനും തല്ലാലം കുത്തിപ്പേണ്ണേയുള്ളി. തന്റെ ഭാഗിനേയനെ വധിച്ചതിനും മാർഖാദിരാജാവും ചെയ്യുന്നയ തിരിച്ചടിക്കുവാൻ മുതിന്തു കണ്ണിപ്പും മേഖാദിരി ചിത്രതാരിലെയും ചുറവുള്ളി ദേഹംപുളിലേയും റാജപുത്രനും പാശക്കുത്തിപ്പുള്ളക്കു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ. റാജപുത്രനും റാജാവും ഒരു ദിവസം തിരിച്ചടിയിൽ അഭിമാനിക്കാറുണ്ടോ. അവൻ ഒരു തച്ഛത്തിയുടെ മകനും അധിനാരായി അടങ്കും വാഴന തിരെന്തുറി മാർഖാദിരിയിൽ നിന്നുണ്ടായ മുഖപ്രശ്നം എന്നാൽ അഞ്ചുമിഞ്ചുമായി ചാലി ഒളിയന്നുകൂടി പുരുഷപ്പെട്ടുടരുണ്ടോ. അതും റാജേശാദിയനും തച്ഛത്തിനും മനസ്സിൽ ദ്രുംജാമംഡാക്കാക്കാം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ. അപേക്ഷിതമാനനും അവൻകു തോന്നുകയും ചെയ്യു. എന്നാൽ, ചെയ്യേണ്ട തിക്കംഖാൻ സ്വന്തമായം പഞ്ചാംഗമല്ലെന്നറിത്തും പുരുഷമനുള്ളി സഹായത്തിനായി അവൻകു കാക്കണം വന്നു. ഇപ്പോൾ റാജേശാദിവാത്തതിനും ചെയ്യുന്നും വൈരസ്യമണ്ഡായതും മാർഖാദിരാജാവായ രണ്ട്

മല്ലുനോ താൻറെ പ്രതിജ്ഞയെ പാലിക്കുന്നതിനും ഉറുപ്പുടിയ ഉപകരണമായ്

വിഭാഗത്തിലും അഭ്യർത്ഥകളിലും ശിഖരാദി അക്കാദിക്ക അനുകൂലമായി ഇളക്കിയിരിക്കുന്നവും കണ്ണപ്പോൾ, റണ്മല്ലുനും രാഞ്ചാർ വാഗ്രൈയരെക്കൊണ്ടും പെജ്സടങ്കി, വേരെ പല സാമന്തരാജ്യങ്ങളായും ദേശം സഹായത്താടെ ചെയ്യുന്നും പോരീനും പുറപ്പെട്ടു. വളരെ നാഡി തീരുതരും പ്രത്യീക്ഷിക്കാണും റണ്മല്ലുനും ഇത്തും സാധിച്ചുതും. ജയഭൂമിതനായ ചെട്ടിക്കാവട്ടം, തന്നോടെത്തിക്കും ബാൻ ആരും അനുഭവിക്കുന്ന അഭ്യർത്ഥയോടെ അധികാരപ്രഭാവത്തിൽ മയജിജക്കാണാണും വാണിജന്നതും. മക്കളിലേയെ വധിച്ചതിനും തന്നോടും റണ്മല്ലുനും പ്രതിക്രിയയ്ക്കായി പ്രതിജ്ഞയെ ചെയ്യിട്ടിട്ടുണ്ടും ചെയ്യില്ലാത്തപ്പേ. എന്നാൽ ശിഖരാദിയും രാജപുത്രനും തന്നോടും ഉംകുത്തുണ്ടാക്കുമെന്നും അഭ്യർത്ഥം ഉണ്ടായിരുത്തുമ്പു. രാഞ്ചാർ വാഗ്രൈം ശിഖരാദിയവാഗ്രൈവും ജാതിയേറ്റപ്പുതയെ സംബന്ധിച്ചും പുംബപ്പോഴിം പിന്നാദാരനാണും. ആ സ്ഥിതിക്കും റാഞ്ചാർ വാഗ്രൈയുടെ അനുകൂലമാന്നതിനും ശിഖരാദിയവാഗ്രൈയുടെ ഇണ്ണാട്ടിക്കൊട്ടക്കാമെന്നും ചെയ്യില്ലെന്നും വിഹാരിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും മാർബാലിനും മേഖലാർജ്ജും കൈകടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതാൽ അതും ശിഖരാദിയവാഗ്രൈയുടെ കുള്ളിലാണെന്നവും ഒരു ഫോറേറ്റിനോടും പൊങ്കരുന്നതിൽ തന്നോടും ചേരുന്നുമെന്നും അഭ്യർത്ഥം വിശദസിച്ചുകൊണ്ടാണും പുംബ

നാതു. റണമല്ലൻ പ്രയോഗിച്ച ഒളിക്കുകൾ ശീശോ
ദിക്കമാരെ തനിക്കെത്തിരെ എത്തുനേരതാളം ഇളക്കിയിരി
ക്കിന്നവെന്ന് അഭ്യന്തരം കണ്ടില്ല. മേഖാറിനേ അപ
ഹരിക്കവാൻ തക്ക ഭാഷ്മാഹം തനിക്കണ്ണായിട്ടില്ല എ
ന്നും, ഒരു തച്ചസ്രൂപിയിടെ പുത്രന്ന് രാജപുത്രമാർ അധി
നരാക്കന്നതു് വല്ലതായ അപമാനമാണെന്ന ദാഖലാണു്
തന്റെ യുദ്ധസന്നാഹമെന്നും, സീംധാസനത്തിന്നു് ഒ
രപൊലെ അർഹനായ കുഞ്ഞേന മേഖാറിലെ രാണയാക്ക
വാൻ മാത്രമേ താൻ ഉദ്ദേശിക്കണമുള്ളവെന്നും റണമല്ലൻ
ശീശോദിയന്മാരെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു്
തങ്ങളിടെ കുലദ്രോഹത്തെക്കുറഞ്ഞു് രാഞ്ചാർ വാംശീയരാൽ ഹാ
നിയുണ്ടായെങ്കെമെന്നു് ശീശോദിയന്മാക്ക് കൈകീഴെ
ഞാറി വന്നില്ല.

മഹത്തായ സെന്റ്യൂബ്വലതോടുകൂടിവന്ന് റണമ
ല്ലൻ ചീണതാരിനെ നിരോധിച്ചു. ശീശോദിയരാജ
പുത്രമാർ കുട്ടങ്ങളാടെ റണമല്ലൻറെ പക്ഷത്തിലേക്കു
തീരിതെ. അപ്പോൾ, ചുട്ടുകൂടി ബലം അഭ്യന്തരം അ
ററത്തോളം ക്ഷയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ചുട്ടുകൂടം അരനാളി
നും വീജയാത്രയിപ്പാതെയായി! അവരോടൊക്കെമിച്ചു
നിന്ന ശത്രുക്കളുടു് മന്ത്രിക്കുപൊതതിയ പടയാളികൾ
തകൾ ചിതറിപ്പോയി! ഇന്നി ജീവരക്ഷയ്ക്കു വല്ല വഴി
യുമാണോ എന്ന മാത്രമേ ചുട്ടുകൂടം മെമരയ്ക്കും നോക്കു
വാൻമുള്ളു. യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കവേ, പിന്നീൽ
ക്രൂട്ടി അവരിയവരും തങ്ങളിടെ കുടംബാംഗങ്ങളോടുകൂ
ടി രാജധാനിയിൽ നിന്നു് ഒളിപ്പാടി. ഇതു ഭീക്ക

കല്ലാണോ അവർ എന്നോ രണമല്ലെൻ യതിച്ചിരുന്നില്ല. ചുട്ടുയം മെമരയും രാജധാനിയിൽനിന്നോ തിരോഭവി ശ്വരിക്കുന്നവും കേടുപോറ്റും അദ്ദേഹം വിഷ്ണുനായി. ചുട്ടുയ കൊന്നാലല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതിരു നിറുത്തുന്ന നിറവേദനത്തല്ലപ്പോ. അതുകൊണ്ട് അതു യല്ല തതിൽ പാപ്പുണ്ടായി വിജയം ഗോത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനോ ഹഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിത്തെല്ലാം.

മകളജിയടക പുത്രനം സാക്ഷാത്ത് ഘവരാജാവുമായിരുന്ന കുംഭൻ ചുട്ടുയ പേടിച്ചു് നാട്ടിൽനിന്നോ ഒളിച്ചുംടി അക്കലെ ചെന്നമരഞ്ഞു പാർക്കയായിരുന്നവല്ലോ. തന്റെ ബന്ധുവായ രണമല്ലെൻ ചുട്ടുകുറിയിനോ മേവാദിനെന വീണേട്ടത്തിരിക്കുന്നവും കേടുപോറ്റും കുംഭൻ വൈളിപ്പേട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ രാജേം ചീതമായ അമ്പംഖവരങ്ങുടെ രാജധാനിയിലേക്കും അനുനയിച്ചു, മേവാദിലെ റാണായായി അലിഷേകം നടത്തുന്നതും അനന്തരകാര്യത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞുള്ളൂ. തന്റെ ഭാഗിനേയൻ ഹതനായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാശനും പ്രതിസ്ഥിതമായല്ലോ എന്നു രണമല്ലെൻ ആശപ്രാസമണ്ണായി.

ചുട്ടുയം മെമരയും ഗോത്രജീച്ച പോതിക്കുന്ന കേട്ടുടക്കന്തനേ അവരുടെനുഗതിയെ നിരോധിക്കുവാൻ രണമല്ലെൻ ആധകാരെ വിട്ടിട്ടണ്ടും മേവാദിൽനിന്നോ അപ്പറന്തക്കു കടക്കുവാൻ ആ ഭ്രാതാക്കന്നാക്കും കഴിയില്ല. അതിന്റെയിലെ ഭായിപ്പർത്തം തങ്ങൾക്കും നല്ലും രക്ഷാസ്ഥാനമാണെന്നോ അവർക്ക് കണ്ടും. അതു

പർത്തതിന്റെ ശാന്തിയിൽ ഒരു പഴയ ഭർത്താണെന്ന്. അവൻ തിന്മല്ലിൽ അബർ കുടംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം അന്വചരമാണോടു കൂടി അഭ്യം പ്രാപിച്ചു അതു പ്രദേശം ശത്രുക്കൾ സംക്ഷേപിച്ചുമാറ്റാനും മാത്രമല്ല, അവിടെ കണ്ണട രക്ഷ. എന്നു പർത്തതിലെ കാടകളിൽ ബീലമൂർ എന്ന വർജ്ജകാർ ആനപ്പുറ്റിക്കമായി പാത്രത്വാന്വേഷണം അവൻ ആട്ട നാമഗന അപരാധം കൊണ്ട് രണമല്ലുന്ന ദയിക്കേണ്ടിവാ. നീട്ടണ്ട് അഞ്ചു മതൽ അബ്ദക്ക് രണമല്ലുന്നോട് ഉള്ളടക്കാണ്. പഴയ ധനിക്കിം മെരഹയ്ക്കും അറിയാം. രണമല്ലുന്ന ത സ്വഭാവം എതിര്ത്തകാണ്ട് ഇണ്ട്രോട്ട് വരികയാണെന്നു കാണും അഭ്യേം വരെത്തെത്തു ബീലമൂർ പുറ്റുംപോറ്റേതാടെ ത ദിനത്തതിൽക്കേണ്ടും അതു ഭ്രാതാക്കമൂർ കയറ്റി. അവൻ പർത്തു പഴയ കോട്ടയെ കുട്ടപാടുകളും തീര്ത്തു നില്വണ്ണം ഉണ്ടിച്ചു. ശത്രുക്കൾക്കും അതു ഭർത്താക്കക്കു ഘംബുചയ്യും അതോടുകൂടി അവർക്ക് ഭക്ഷണമല്ലാം അക്കന്നു. രണമല്ലുന്നും ഇതു പ്രദേശം, ബാലീക്കും പ്രശ്നക്കാ ചലം പ്രോലയാണെന്നു ദെയരുതേതോടെ! ചുമ്പും മെരഹയും ദുഃഖം അപായക്കു കൂടാതെ സില്ലാലവരെതു പരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വസിച്ചുപോന്നു.

തന്റെ ശത്രുക്കരം ഭായിപർത്താതിലെ ഭർത്താതിൽ രക്ഷനേടിയിരിക്കയാണെന്നും ചാരദ്വാഷിയാൽ രണമല്ലുന്ന കണ്ടു തന്നോട് പിന്നാങ്ങിക്കൊണ്ടാണും ബീലമാർ നീല്ലുന്നതെന്നും അഭ്യേംതിന്നറിയാം. ബീലമൂർക്കും ആനക്കുവും കൂടാതെ അതു പർത്താഗ്രാതിൽ പ

ബുദ്ധിക്കന്നതു് അതിൽ സാമ്പൂർണ്ണ. ആ ബീബന്മാരെ രണ്ടില്ലെന്ന് ഇന്നീ എങ്ങിനെയാണോ വദ്ധിക്കരിക്കേണ്ടതു്? എറെതല്ലോ പ്രഖ്യാനങ്ങൾ ചെലുത്തിയാലും അദ്ദേഹത്തെ അവർ വിത്രപസിക്കുമോ? ധൂലംകൊണ്ടു് ആ അതണ്ണവാസികളെ കുറെ കൊന്നാട്ടക്കാമെന്നല്ലാതെ വേറെ കാച്ചിലാഭമൊന്നുംല്ല. സാമോചായത്താൽ അവരെ ഇണക്കിയാൽ മാത്രമേ പർത്താരോഹണം സുകരമാകയുള്ളൂ. രണ്ടില്ലെന്നു് അവിടെ സാധിക്കേണ്ടതു് പ്രതിജ്ഞയാലുന്നമാണോ. അതിനോ ചുട്ടേയെല്ലാം മെരുപ്പെയും കൊല്ലുകതനെ വേണം. അവരെ പിടിക്കിട്ടണമെങ്കിൽ ബീബന്മാരെടു അന്തരുപ്പും ഉണ്ടായെ കഴിയു. അതുകൊണ്ടു്, എത്രയെല്ലോ കിഴിയേണ്ടിവരുന്നാലും കാച്ചിലാഭത്തിനുവേണ്ടി ബീബന്മാരെ പ്രസാദിപ്പിക്കവാൻ രണ്ടില്ലെന്ന് ഉപായം തെറ്റി.

അദ്ദേഹം വയിച്ചു ബീബന്മാമനു് രണ്ടു പുത്രരാജാക്കു് വിധവയായ അമ്മയോടുകൂടിയാണോ. അവർ പാക്കന്നതു്. അവക്കാണു് ഇപ്പോൾ ബീബന്മാരെടുന്നതുപോലെ. മാതാവിനെ ഭക്തിപൂർണ്ണം പൂജിക്കുവരാണവർ. അതു മാതാവാക്കട്ടു, ധർമ്മിഷ്ടയും ഇണവത്തിയുമാണോ. ഇതു അവസ്ഥ ചാരന്മാരിൽനിന്നു് രണ്ടില്ലുന്ന ശ്രമിച്ചു.

ഈ നാടു ആ ഉപായജ്ഞത്വം എടുക്കുന്നു നിരാഫ്യസമായി അഭ്യർത്ഥനയോടെ ആ ബീബകട്ടിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മകൾം വെള്ളിയിലെങ്ങോ ഫോറിസ്റ്റ്

യാണോന്നു, അക്കത്തു അമ്മമാത്രമേ ഉള്ളവനും അറി എത്തുകാണാണു് ആ നീലകീൽ അദ്ദേഹം അങ്ങോടുകൂടിയും കേരിയതു്. ശരണാഗതനായി അദ്ദേഹം കൈപ്പുപ്പീ കൊണ്ടു ആ വിധവയുടെ കാല്പാദ വീണു്, താൻ ചെയ്യു അപേരാധം കാരണാനുത്തോടെ കുമ്മിക്കേണാമെ എന്നു് താണു് കേണു് യാചിച്ചു. മാർവാദിലെ മഹാ രാജാവു് തന്റെ പാദങ്ങളിൽ തിരസ്സാഞ്ചുകൊണ്ടു് അത്രിതനെന്നമട്ടിൽ കിടക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ആ സ്കൃ യുടെ എല്ലായം എററവും അത്രദ്ദോധി. തന്റെ ഭർത്താ വിനെ വധിച്ചു ഫലാരംഗത്വാണുന്നിൽനാലും കുമ്മാ യാചനരേതാടെ അദ്ദേഹത്തിലായി വന്നിരിക്കുന്നതു അദ്ദേഹത്തെ ധാർമ്മായി ആദരിക്കുന്നതാണു് ഉത്ത മധ്യമം എന്നു് ആ സ്കൃ നീലയിച്ചു.

രാജാവിനെ ധമാതകതീ ഉപചരിച്ചതിൽപ്പും നേനു, അനുഗമനാദ്ദേശം എന്താണോന്നു് ആ തീവ്രവതീ ചോദിച്ചു. തന്റെ പ്രതിജ്ഞയെയും, അതിനു മുമ്പും പീഡ്യം ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളും അദ്ദോധത്തെ അവ സ്ഥാനയുമെല്ലാം ഫന്നമല്ലെന്ന് മനസ്സുരുന്നുകൊണ്ടു് ആ സ്കൃഡോഷി പറഞ്ഞു. നീകും, പ്രതിജ്ഞാവാലനും; അപ്പേക്ഷിൽ ജീവത്യാഗം;—ഇതിൽ എതിരേക്കാണു് തന്നെ വിച്ഛനതു് എന്ന ചോദ്യത്തോടുകൂടിയാണു് അ ദ്ദേഹം ആ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പീച്ചുതു്. അതെല്ലാം കുട്ടകഴിയുന്നുണ്ടെങ്കും ചുത്തുമാർ തിരിച്ചുവരും കാ പദ്മായതിനാൽ, രാജാവിനോടു് മരദട്ടിയുണ്ടു് അ ദ്ദോഹം ആ സ്കൃ ഒരുപ്പായിയും. ചുത്തുമാർ അവക്കു

ആ പീതുധനാവിനെ പെട്ടെന്ന കാണണമ്പാർ തുറായം സമാപ്പംപാലിച്ചും വല്ല കട്ടംകളും ചെയ്യേക്കാമെന്നു തോന്തി ആ മനസ്പിനി രണമല്ലെന്ന അങ്ങോരീടത്തു ഒളിപ്പിച്ചു.

മല്ലുംവന്നേജനത്തിനായി മക്കളുംവരും വന്നെത്തി. അമ്മ അവർക്ക് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം വാതാവല്ലുംതോടെ ഒക്കെക്കാട്ടത്തു. അവർക്ക് കേഷണപദാത്മ മല്ലാം വിളന്തിയതും അമ്മതെന്നു. അവർ കേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ, അമ്മ അവരുടെ അഭിനാശത്തുകൊണ്ടു പ്രിയഭാഷണം തൃടങ്ങാം. അതിനീടയ്ക്ക് അമ്മ ചോടിക്കുകയാണോ:—

“മക്കളേ! നീങ്ങളുടെ ജനത്തരുവായ റണമല്ലരാജാവും നീങ്ങളുടെ സ്ത്രീയത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഈ വീട്ടിൽ വരികയാണെങ്കിൽ നീങ്ങൾ എന്തുവച്ചും?”

“ആ രാജാവിനെ, ഈ പടിക്കിപ്പുറം കടക്കിന്ന തിനംമുന്നേ ഞാൻ അടിച്ചുകൊണ്ടും.” എന്നു ഈളയ മകൻ അമുഖത്തോടെ ഗ്രജിച്ചു.

“രണമല്ലരാജാവും നീങ്ങളുടെ അപ്പേരുന്ന വധിച്ച ഫലാരത്തരുവാണെങ്കിലും, അഭ്യുദയം ഇണങ്ങിക്കൊണ്ടും ഈ വീട്ടിൽ വരികയാണെങ്കിൽ ആ മാനൃനായ അതിമീയ ഞാൻ യമാവുത്തും ഘൂഞ്ഞികയാണു ചെയ്യുക. നമ്മുടെ ഉദാഹരിതത്തിക്കണ്ടും അഭ്യുദയം ലഭജിക്കുതായാൽ അതിനേക്കാൾ വലതായി വേറെ പ്രതിഗ്രീഡിനാം ചെയ്യേണ്ടതിപ്പു്”—എന്നാണു് മുതൽ മകൻ പറത്തതും.

ജൈവ്യുച്ചത്രഗൾ ഇന്തു ഉലാരത്തിലെത്ത് അമ്മ എറ്റവും അനുസ്ഥാനങ്ങളോടെ അഭിനന്ദിച്ചു. ജൈവ്യുഗൾ മതം അഭ്യർത്ഥനയാണെങ്കിൽ, തന്നിക്കും അതുതന്നെയെന്ന അനബ്ലജൻ ഉടനെ അഭ്യർത്ഥിച്ച ചാത്രതു. അതു ഭാരതക്കാരിയിൽ ഇള്ളയച്ചനും അമ്മയിൽനിന്നും അഭിനന്ദന കിട്ടി.

മക്കാളി ശ്രദ്ധപ്പെട്ടത്തീയതിൽപ്പുണ്ടെന്ന ഒരു അക്കത്തുചൊം കൂടിച്ചുറിയിൽനിന്നും രണ്ടാമല്ല നെ വിളിച്ചു പുറത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അമ്മയും ഒരു പീരകെ രണ്ടാമല്ലരാജാവു് വിനിതനായി പത്രം തതാപ്പുത്രം നടന്നവയെന്നതു് ഏററവും അത്ര തന്നെതാഴു കുടിയാണു് മക്കാളി കണ്ണതു്. അവക്കുടെ മുന്തിൽച്ചുന്ന രാജാവു് സൗഖ്യാദ്ധ്യത്തോടെ കൈകൊടുത്തു. അവരിൽ വരും രാജാവിനെ അധിതപ്പാല അഭീവാദനം, ഏപ്പുള്ളിണായി.

താൻ ചെയ്യു അപരാധത്തിനു് ആദ്യം ക്ഷമയ്ക്കു യി യാചിക്കുയാണു് രാജാവു് ചെയ്യുതു്. പിന്നീടു്, തന്നെ പ്രതിജ്ഞത്താപാലനത്തിനു് അഭ്യേഷം അദ്ദേഹാട്ട സാഹാജിത്തിനായി അത്മിച്ചു. ശത്രുവായിരുന്നാലും, ശരണാഗതനാകയാൽ അഭ്യേഷം നൽകേണ്ടതു് ധർമ്മമാണെന്നറിതതു് അവഗിജവരും രാജാവിന്നെൻ്റെ അത്മന്നെയെ പെണ്ണം ചെയ്യരേതോടെ കൈക്കൊണ്ടു. ചുള്ളേയെയും മെരുതേയും വയിക്കുന്നതിനു് രാജാവിനെ സഹായിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായി. ഇപ്പുകാരം പുരുഷരുക്കാളി

തന്റെ പ്രതിജ്ഞാനിർബ്ബഹണത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടു ഉപാധത്താൽ മിത്രങ്ങളുംകൊ.

സമുദ്ദേശ മിത്രങ്ങളുംകൊത്തിരീക്കുന്ന വിദ്യ ചുട്ടെങ്കിലും മെരഡും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ബീബന്മാരെ പേടിയും രണ്ടു മുഖ്യാട്ട് തീരിയകയിപ്പുന്ന ധാരണയിൽ ബീബന്മായകമാരെ സ്വന്തക്ഷയ്യും അവർ ആരുയിക്കുയായിട്ടില്ല. ഭംഗംകൊണ്ടുനിംബന്ധ മരുരാംപാതയാണതും. സാഹായ്യത്തിനായി രണ്ടു മുഖ്യം പ്രാഥമിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാൽ ബീബന്മാർ മൃഗവൻ അഭ്യർത്ഥിനാം വരുത്താരായി. പഠ്റതാറുത്തിൽ വാഴുന്ന ചെട്ടു യും മെരധും സമുദ്ധുത്തിലായിത്തോം. എന്നാൽ, ഇതോന്നം അവർ അറിയുന്നില്ല.

രണ്ടു മലയിലേക്കു കേരുവാൻ തീരുക്കുമായി. എന്നാൽ, പഠ്റതാറുത്തിലേക്കു ചെലുവാനുള്ള മുഖമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു സീംഗി ആ അവസരത്തിൽ ചെറു കീടങ്ങുകയായിരുന്നു. മനഷ്യരെ അങ്ങേങ്ങാൻം കണ്ണാൽ അവൻ ഗഞ്ജിച്ചുകൊണ്ടതിക്കും. അടുത്തു അബ്യസ്തു കൈപ്പും മെന്തുമെന്തിയും അവളുടെ ഗഞ്ജനം സമുദ്ദേശ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ്യും. അനുറാഗരോ മലയിലേക്കു കയറിവന്നുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കയറി നിന്നേക്കും. അതുകൊണ്ടും എത്താനംനാശ കുമിക്കുയാണും നല്പുതെനും ബീബന്മാമന്നാൽ രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

ങ്ങ മുഗ്രതെ പേടിയും വെറുതെ കാലവൃയ്യം ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യുമാണോ? സീംഗിയുടെ ഗഞ്ജനം

കെട്ടും തന്ത്രശില്പിയാൽ തന്നെയും ദോഷം മെത്താണോ ? പർത്താറ്റത്തിൽ നിന്നും ഒളിച്ചുപാട് വാൻ അവക്കിനി വഴിയില്ല. അമ്ഭവാ, വേരു യേരു വാലും അകാലത്തിൽ സിംഹഗജിനം ആകാമല്ലോ ? തണ്ട് നാലുനാൾ വിളംബിച്ചാലാണോ ദോഷത്തിനോ അവകാശമുള്ളതു്. ഇവിടെ നടന്നതെല്ലാം തന്ത്രശില്പി ഓ ഓപിനേയക്കിലും അറിഞ്ഞതിലും. അപ്പോൾ അവർ മരിയവാൻ നോക്കി. അതുകൊണ്ടു ഈ മലയിലേക്ക് കൊണ്ടു തന്ത്രശില്പി വധിക്കേണമെന്നോ രണ്ടുമല്ലെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു.

അങ്ങിനേയാവട്ടു എന്ന സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും ബീഡംബാർ മലകേടവാൻ മന്ത്രിട്ട്. രണ്ടുമല്ലെന്നാണൊന്നിച്ചു റാട്ടും വംശീയരായ രായിരം യോദ്ധാക്കരം ആകാട്ടി ലേ.ക്കോ പോന്നിട്ടിട്ടും. അവരോടുകൂടി രണ്ടുമല്ലെന്ന് ബീഡംബാരെ ചുരുക്കിച്ചുകൊണ്ടു പർത്താരോഹണത്തിനോ ഇതിന്.

കീഴുക്കാംതുക്കായിള്ള മലയാണെന്നും. സാധാരണ മാക്കാക്കം അതിനേൽക്കേടുന്നതു സുരക്കമല്ല. അവിടെ നിത്യപരിചിതമാരായ ബീഡംബാർ സ്നേഹത്തോടെ മന്ത്രിട്ടിനും പിടിച്ചു കേരിയാൽ മാത്രമേ അനുഭാവക്കും മലകുളിൽ എത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അപ്പുകാരം രണ്ടുമല്ലെന്നും അന്നയായിക്കൂട്ടുയും ബീഡംബാർ നയിച്ചതുടങ്കാം. രാഖാക്കാരാഡു കൈകോത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടും നെട്ടനീളു നിരന്ന പതുക്കെപ്പുതുക്കയാണോ അവക്കു ഗതി. ഏററവും കൃതാദ്ധാരം നിറ്റിബുദ്ധമാ

യി അവർ ചരിച്ചു. അവർ സീംഹിയെ സമീപിച്ചു
പ്രോഫേഷൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഒലാരഗജ്ജനമണ്ണാ
യി. രണ്ടാമത് ഗദ്ദിക്കും മുഖേ ആ സീംഹിയെ രണ്ട്
മല്ലന്റെ പുതൻ അരങ്ങുകൊന്ന.

രണ്ടമല്ലനം ആദിക്കായം, വള്ളരയെല്ലാം കഴുപ്പു
ടിട്ടാണെങ്കിലും, വിത്തേഷിച്ചും അപായമൊന്നം കുടാ
തെ പർത്താറത്തിൽ എത്തി. അവിടതെ ഭൂത്യം ആ
കമാനം അപ്പും നീറായിനമായിരിക്കയാണോ. ഒരു
ഭൂതത്തിന്റെ അന്തിംഗത്തെങ്കും. മതിലുകേരീ മരീ
ശതും അവർ കടന്ന തുടങ്ങീ.

സീംഹഗജ്ജനം കെട്ടപ്പും എന്തോ ഒരു ആവശ്യം
തന്ത്രണിനു ഒരു കോട്ടയിൽ ഒരാറു മാത്രമേ അല്ലെന്നു
രക്കിച്ചുള്ളൂ. ചുട്ടുകുടി പുതിയാണെവരും. അവൻ ഉട
നെ അല്ലെന്ന വിളിച്ചുണ്ടത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തി
നു ദേഹ്യമാണെന്നായതും. മകൾ കെട്ടതും മേലഗജ്ജ
നമായിരിക്കാമെന്നു ആ കാലചോദിതനു വാദിച്ചു.
വിണ്ണം അദ്ദേഹം സുഖനിദ്രയിലാണെടു. മേലഗജ്ജനം
തന്നെയാവാം താൻ കെട്ടിരീക്കുകയെന്നു തോന്തി
മകളും ഉറക്കമായി.

രോയിരും രാജപുത്രന്മാരും അതിലെയിക്കം ബീബ
ന്മാരും കോട്ടമതിലീലാവേയ്ക്കു പാടിച്ചുകേരീ കീഴെ ചാട്ട
ബോധിംബാധ രണ്ടുംകൊണ്ടു മാത്രമേ കോട്ടയിലുള്ളതുവർ
ഉണ്ടാണെന്നുള്ളൂ.

ചുട്ടും, മെരരയും അവകുടെ തൃത്യന്മാരും ആരുയു
ഡം ധരിച്ചും യല്ലത്തിനു താഴുംരായി. ഏതു യല്ലമാ

ഓ” ഇനി അവിടെ ! രണ്ടുവായിരം ശത്രുടെനോക്കീസ്
യിൽ ആ എതാനം ചിലക്കും ഉറക്കപ്പീച്ചിൽ എത്തു
ചെയ്യുവാൻ കഴിയും ! ശത്രുക്കൾ മലയിലേക്കു കേരിവരു
ന്നതിനു മുമ്പാണെങ്കിൽ വഴിത്തെന്തുകൊണ്ട് എത്രതു
നില്ക്കുവാൻ അവർ മതിയായിരുന്നു. അനേകായിരം
ശത്രുടെനോർ പദ്ധതാനുഠിൽ എത്തിക്കിരിക്കുന്നവുനു
തന്നെയല്ല, അവർ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു കടക്കകയും ചെയ്തി
രിക്കുന്നു. ചുട്ടുയും മെരയും വാസ്തവത്തിൽ ബന്ധന
ത്തിലായിക്കഴിത്തു. ഇനിയെത്തു യല്ല ! അവരുടെ പട
യാളികളുണ്ടെങ്കയും ശത്രുപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങിത്താണു
പോയി ! പ്രാണരക്ഷയ്ക്കും കൂടിച്ചുംവാൻ പഴു
ണം എന്നമാത്രമേ അവക്കിനി നോക്കുവാൻഒള്ളി. ഒരു
ഉദ്യമത്തിൽ ദോധ മാത്രം ജയിച്ചു. ചുട്ടുയുടെ മുവു
സഹിവന്നാണു അയാൾ. സൂര്യീവേഷം ധരിച്ചിട്ടാണു
ആ തന്റെജ്ഞത്തെ രക്ഷനേടിയതു.

കോട്ടയിൽനിന്നും ചുട്ടുയും മെരയും കൂടിച്ചും
നീതുകണ്ടും അവരെ രാജപുത്രനോർ പിത്രന്നു പിടിച്ചു.
അവരെ രണമല്ലനീറ മുമ്പിൽവെച്ചു അപ്പോരിന്നെന്ന
കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ചുട്ടുന്ന സുജാ എന്ന രാജപു
ത്രനും, മെരയെ അത്ഭുക്കമല്ലൻ എന്ന രണമല്ലക്കമാര
നമാണു വധിച്ചതും. അതോടുകൂടി രണമല്ലനീറ പ്ര
തിജ്ഞ ശരിയായി നിറവേറി. അപ്പേഡം ചുട്ടുയുടെ
വരഗയാക്കിക്കൊണ്ടു വിജയമഹംഗ്രാമത്തോടെ മടങ്ങുമാ
റായി.

നാട്ടുപെണ്ണിന്റെ പരിഹാസം.

തന്റെ ഭാഗിനേയനെ ദയിക്കുകയും മേഖലാ രാജുത്തെ അപഹരിക്കുയും ചെയ്യുവരായ ചുമ്പുയോടും മെരയോടും പ്രതിജ്ഞിന്ത്യോലെ പ്രതിക്രൂഢിയ നടത്തിയ തോട്ടങ്ങളിൽ റണമല്ലുരാജാവിന്റെ യത്രയ്ക്ക് രാജപുത്ര സ്ഥാനമൊക്കുയും വൃഥാപിച്ചു. മേഖലിന്നാണല്ലോ രാജപുത്രവംശങ്ങളിൽവെച്ചും ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം. റണമല്ലുന്നീരു മാർവാദിനു റണഭാമതായിട്ടു സ്ഥാനമഴുള്ള മേഖലിനെ ശത്രുഖാധരയിൽനിന്നും വീഴുക്കതമാക്കിയതു്; താനാകയാൽ രാജപുത്രന്മരീൽ പ്രാധമ്യം തനിക്ക് വേണമെന്നു് റണമല്ലുന്നു മോഹനുണ്ടായി. അദ്ദേഹമാണല്ലോ മകളുംജീയരുടുതുനായ കുംഭനെ മേഖലിലെ റാണാക്കി അഭിശേഷകം നടത്തിയതു്. അതുകൊണ്ടു് കുംഭരാണയുടെ നില തനിക്കു് അധിനമായിട്ടാണെന്നു് അദ്ദേഹം അധകരിച്ചു.

മേഖലിലെ ഭരണത്തിൽ റണമല്ലുൻ മുന്തിട്ടുനിന്നും മാർവാദിനീരു എന്നപോലെ മേഖലിന്റെ യും അധിപതിയാണു് താൻ എന്ന ഭാവത്തോടെ റണമല്ലുൻ ബലാൽ പ്രവർത്തിക്കുകയാൽ മേഖലിലെ രാജപുത്രന്മരീക്കു ആ പുരാധികാരം അസുഖമായിത്തീർന്നു. റാനിക്കു് അപ്രിയംചെയ്യുന്നവരെ റണമല്ലുൻ മേഖലിലെ റാണയെന്ന മട്ടിൽ താസിക്കമാരായി. അപ്പുാദം മാർവാദിലെ റാജാവു് തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഭരയി

കാരം ചെല്ലത്തുനാവല്ലോ എന്നു് മേഖലിലെള്ള വക്കു് അക്കഷം തൃടി. വാസ്തവത്തിൽ ചെറുയിടു അപധര സ്ഥാനത്തോടു, രണമല്ലേൻറു ഇതു അപദനയാണു് വി പ്രിയമായതു്. തന്റെ സ്വന്തംതന്നെയാണെന്ന ദ്രോ മാം ചെറുയ്യു് മേഖലിനോടുണ്ടായിരുന്നു. മാർവാദി ലൈ രാജാവായ രണമല്ലുന്നു് മേഖലിനെ അങ്ങിനെ ദ്രോഹിക്കവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെല്ലോ. വിനേഹിച്ചു്, രണമല്ലേൻറു കൈകടത്തലാൽ മേഖലിൽ ബഹുനായക തപവുമണ്ഡായി. സാക്ഷാതു രാണയായ കുംഭൻ അവിടെ വാഴുന്നണായിരിക്കു, രണമല്ലേൻറു മരുരായ വാഴു ണായാൽ അതു ബഹുനായകതപം തന്നെയാണെല്ലോ. അതു കപ്പാടു നാടാകമാനം കലങ്ങിത്തുടങ്ങു.

രണമല്ലേൻറു മനസ്സു് മേഖലിലെ അധികാര ത്തിൽത്തന്നെ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ മാർവാ ദിലെ അവസ്ഥകൾക്കൊക്കയും ദൗണ്ട്യല്ലുമുണ്ടായി. മേഖലിൽത്തന്നെ രാണയും ജനങ്ങളും തന്മീക്ഷതിനെ തിരിയുന്നണെന്നു് അങ്കേയം അറിയാതെയാണെന്നും ഒരു പിടിക്കവാൻ പിടിച്ചു വിട്ടാൽ രണ്ടുമുപ്പാതെയാക്കമെല്ലോ. ടുക്കം അങ്ങിനെതന്നെയാണു് രണമല്ലുന്ന അനുഭവമുണ്ടായതു്.

മേഖലിലെ സർവ്വം അങ്കേയത്തിൻറു ശരുക്കളായി. തന്നെ രക്ഷിക്കവാൻ വേണ്ടുന്നതു് മാർവാദിൽ അ എല്ലും വളർത്തിവെച്ചിരുന്നില്ല. ശരുമല്ലുത്തിൽ താൻ നീസ്സമായനായിട്ടാണു് നില്ക്കുന്നതെന്ന വാസ്തവം ആ പന്തിൽ മുണ്ടുന്നതുവരെക്കും അങ്കേയത്തിനു് അജ്ഞതാത മായിരുന്നു.

ഈനാൽ കംഡിണയും മറ്റ് രാജപുത്രന്മാരും ചെ
ന്ന് രണമല്ലേ വള്ളാവിടിച്ചു് ഭയക്കരമായി വധി
ച്ചു്. ആ കലഘത്തിൽ രണമല്ലൻറെ ആപംക്കാരെക്കു
യും നരിച്ചുവക്കില്ലും അദ്ദേഹത്തിൻറെ പുതനായ ദ്രോ
ധസിംഹനും ദൈവഗത്യാ ഒളിച്ചേര്യാടി രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ
പഴുക്കിട്ടീ. കംഡിണയും മേവാദിലെ മറ്റ് രാജപുത്ര
ന്മാരംങ്ങടി രണമല്ലനെ ശ്രദ്ധിത്താട്ട കൊന്നാട്ടക്കു
മാത്രമല്ല, അതെ കാലത്തു് മാർവാദിനെ അതുമുംചു
പിടിച്ചുടക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകാണ്ടു് ദ്രോധസിംഹ
നു് നാടില്ലാതെയായി. അപ്പുന്നെന്നു ഭൂമാഹതിയാൽ മ
കനും നീംതിയായി അഞ്ചുമിഞ്ചും ഉഴളേണ്ടിവനു.

മേവാദിൽനിന്നും ബഹിപ്പുതനായതിൽ ദ്രോധ
സിംഹനും ഒരു വേദമില്ല. എന്നാൽ, തനിക്കു് പിറു
പൈതാമഹമായിള്ള രാജും അന്ന്യായമായി നജ്ഞപ്പെട്ട
തിൽ അദ്ദേഹത്തിനും അമർഷ്ണ കുടി. തന്നെ അപ്പും
മേവാദിൽ അനന്തമായി അധികാരം വഹിച്ചതിയതിനു
ആ നാട്ടികാർ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂരമായി വധിച്ചു ഫോ
രാതെ ഇതിനുമുന്തു് അവക്ക് ചെയ്തു മഹോപകാരത്തെ
തീരെ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു് തനിക്കുള്ള പിറുസ്പരഥ
അപധരിച്ചതു് അതിനുമമായില്ലായോ എന്നാണു് ദ്രോ
ധസിംഹൻറെ ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിനും “അതേ”
എന്ന മഹപടികൊട്ടക്കുവാൻ രാജപുത്രന്മാരിൽ ഭസ്ത്രം
ചിലതണ്ടായി. മാർവാദിലെ അധികംപേരും മേവാദി
നേപേടിച്ചു് അടക്കിയിരുന്നതെയുള്ളൂ.

വെളിനാട്ടകളിൽ കളിച്ചന്നകാണ്ട്, മുംഗ
മായി ഉത്തരീര അയച്ച് മാർവാദിൽ നിന്നും മറ്റ
മായി എത്താനം പടയാളികളെ ദേഹസിംഹന്മാർ നേ
ടവാൻ കഴിത്തു. മാണ്ഡലപുരമാൻ മാർവാദിലെ ഒ
വ്യസ്ഥാനം. മാണ്ഡലപുരം സ്വാധീനമായാൽ മാർവാ
ദം മഴവൻ വീണെടുക്കിന്നതു സുവകരമാണെന്നും അദ്ദേ
ദ്ദേഹത്തിനാരിയാം. എത്താനമുണ്ടായ സൈന്യത്രെത
ക്കാണ്ട്' അദ്ദേഹം മാണ്ഡലപുരത്തെ ആകുമിച്ച്. അവി
ടങ്കളും മേവാദിന്റെ ബലം മുഖ്യമായിരുന്നത് കാൽ
ആ ധൂലം തിൽ വലതായ നഷ്ടത്താട്ടക്രമം ദോധനാം
മനും പിന്തിരിത്തൊട്ടക്കയെ നിറ്റാമമുണ്ടായിരും.

എന്നാൽ ഇതുംകാണ്ട് ദോധനാംമനും നിരാ
ഗനായില്ല. പല രാജാക്കന്നാരോടും സാഹാജ്ഞത്തിനും
യീ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടോക്കീ. അവക്കാക്കിം മേ
വാദിനോട് ഇടയവാൻ ദെയൽമുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ
അദ്ദേഹം വീണ്ടും ധൂലത്തിനാംബും. പലനാളത്തെ
ചരിത്രമാകാണ്ട് കിരുവാക്കെ പടയാളികൾ അദ്ദേ
ഹത്തിനാംബും. ഒരു ബലഭോത്താട്ടക്രമം മാ
ണ്ഡലപുരത്തെ നിരോധിച്ചു; അതിലും അദ്ദേഹത്തിനും
അപജയമേ ഉണ്ടായിരും. പിന്നെയും ധൂലത്തിനായി
അദ്ദേഹം കൈക്കും. ഇപ്പുകാരം പല വട്ടവും അപ്പോൾ
പ്പോൾ നേട്ടനു പടയാളികളെല്ലാം മാണ്ഡലപുരത്തിൽ
ബലവികൊട്ടത്തീടും ഫലമൊന്നമുണ്ടായില്ല.

ദോധനാംമനും പിതൃസഹാദരിയാണല്ലോ,
മേവാദിലെ കംഭരാണയുടെ പിതാമഹി. ആ വലിയ

രാണി അവരുടെ ആരുള്ളതിനായി വാഴുന്നണ്ടു്. തന്റെ സഹാദരൻ തന്റെ പുത്രൻറെ രാജ്യം ദത്തകളിൽനിന്നു നാ വീണ്ടെടുക്കിവാൻ വേണ്ടി എത്രയെല്ലാം പ്രയത്നിച്ചു് ഫിണ്ടനം ആ രാണി വിസ്തരിക്കുന്നതെല്ലാം. ആ സഹാദരൻറെ പുത്രരാമ നിലയ്ക്ക് തന്നോടു വലിയ റാണിക്ക് അനന്താപദ്ധതിക്കുമുന്ന് വിസ്തപസിച്ചു് ഒരു വഴിക്കു് ഭായസിംഹൻ രാജ്യലാഭത്തിനായി ഉദ്യുമ്പി മുന്നോക്കി. ബാല്യകാലം മുഴുവനം ഭായസിംഹൻ മേഖലാം രാജധാനിയിലാണ് വളർന്നിരിക്കുന്നതു്. അനന്നം തന്നോടു വലിയ റാണിക്കുണ്ടായിരുന്ന വാത്സല്യം അംഗീക്രിയാം മുപ്പൊഴിയും ഓക്കുന്നണ്ടു്. സഹാദരന്റെ മത്താലും തന്നോടുള്ള വാത്സല്യത്താലും തന്റെ പ്രാത്മനയെ നാം രാകരിക്കുന്നതു് കരത്തി, താൻ അകപ്പേട്ടിരിക്കുന്ന മുന്ത ശ്രോദവിപത്തിൽനിന്നും തനിക്കു വല്ല മോചനവും നാശിനാമുന്നും കേൾപ്പിരുന്നകൊണ്ടു് ഭായസിംഹൻ ആവശ്യം ആവശ്യം ആനന്താപദ്ധതിയായി. എന്നാൽ മുന്തവക കാഞ്ഞങ്ങളിൽ ഒരു അധികാരമില്ലാത്ത റാണി എങ്കും നെന്നാണു് വാത്സല്യനായ ഭായസിംഹനു സമാഖ്യപസിപ്പിക്കുന്നതു്? എത്രഭായാലും, തന്റെ പെണ്ണതന്നോടു് മുക്കാഞ്ഞത്തമരിച്ചിച്ചു് ഒന്നു പറഞ്ഞു നോക്കുതനെ എന്നും റാണി നിശ്ചയിച്ചു്.

പിതാമഹി വിളിക്കുന്നവുന്ന കേള്ളു് കുംഭമഹാ റാണി അങ്ങോടു് ചെന്ന. ഭായസിംഹൻറെ എഴുത്തു

അഭ്യർത്ഥനയും റാണി കാണിച്ചകാട്ടത്. യോധ
സിംഹനും കുംഭനും ഒരേ രാജധാനിയിൽ തെമീച്ച വള
ന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടും കുംഭനും യോധസിംഹനിൽ
സ്ഥൂഫമില്ലായ്ക്കും. പിതൃപൈതാമഹമായി യോധ
സിംഹനുള്ള മാർഗ്ഗ രാജ്യം അഭ്യർത്ഥനയും തീരിച്ച
കൊട്ടക്കണ്ണമെന്നും പിതാമഹി അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ
അതിനെ പ്രതിക്രൂലിക്കുന്നതും നേരകൊണ്ടും കൂതാജ്ഞത
യാകയില്ലെന്നും കുംഭറാണയ്ക്കും അറിയകയും ചെയ്യാം.
മാർഗ്ഗാദിലെ ചെറിയെയാൽ ഭാഗമെങ്കിലും യോധസിംഹ
നു കൊട്ടക്കണ്ണമെന്നു വലിയ റാണി വാദിക്കുന്നുള്ളൂ.
എന്നാൽ, അതിനുപോലും അതുകൊതനായിട്ടാണും കുംഭ
റാണയുടെ നീല. മേഖാദിലെ രാജപ്രത്യുമാക്കം ചീ
ഞ്ഞാറിലെ പെണ്ണരമാക്കം രണമല്ലുന്നിൽ ഭൂഢർണ്ണന്തരാൽ
കലർല്ലായ വിദ്വന്മാം ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. രണമല്ലനെ
വയിക്കുയും, അഭ്യർത്ഥനയീൻറെ രാജ്യം ആകുമിച്ച പിടി
ക്കയും ചെയ്തിട്ടും അവരുടെ അതു ദേപ്യം ശമിച്ചിട്ടില്ല
നാണിരിക്കുന്നതും. ഈ സ്ഥിതിക്കും, രണമല്ലനീൻറെ
ചുത്തും മാർഗ്ഗാദിൽ സ്ഥാനം കൊട്ടക്കണ്ണമെന്നും അവ
ഡാച്ചും പറത്താൻ അതും തനിക്കും അവത്തായേക്ക
മെന്നും കുംഭറാണ പേടിക്കുന്നു. അതു രാജപ്രത്യുമാരേയും
അതു പെണ്ണരമാരേയും അല്ലെങ്കിലും പിണ്ണക്കീയാൽ
തനീൻറെ നീല അടിയോടു ഇടത്തിനുമെന്നും അഭ്യർഹം കാ
ണുന്നുണ്ടോ. അതുകൊണ്ടും, അവക്കും അപ്രിയമായകാൽം
അവരോടു പറയുവാൻ അഭ്യർത്ഥനയും ദൈഖ്യമുണ്ടാ
യില്ല. എങ്കിലും, തനീൻറെ പിതാമഹിക്കും വിപ്രിയം

ചെയ്യുന്നതെന്നും, ഫോറൈൻഷൽതെന്നും അദ്ദേഹത്തിനും പക്ഷേഒല്ലോ. അക്കൾക്ക് അലോചിച്ചതിൽ ഒരു ഉപാധം അദ്ദേഹത്തിനും തോന്തി. ഫോറൈൻഷൽ സ്റ്റേറ്റുമെന്ന സ്റ്റേറ്റുമെന്ന പരാമുരത്താൽ മാനസിച്ചരത്തെ സ്റ്റുയ്സിനമാക്കുന്നതായാൽ, അതിനെ വിശദീകരിക്കുന്ന കാഞ്ഞിൽ താൻ മുന്നിട്ടുന്നതല്ല എന്നും കാണുന്ന പിതാമഹി യെ അറിയിച്ചു. മാനസിച്ചരത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള സെസന്യുത്തെ ഫോറൈൻഷൽ തുലനായി അദ്ദേഹം ശക്തനായാൽ, പിന്നീട് മേഖല ദിൽനിന്നും അദ്ദേഹം സെസന്യുത്തെ അയക്കുകയില്ല. ഈ പ്രകാരം പെട്ടുന്ന പ്രതിജ്ഞയെച്ചുകയാൽ വലിയ റാണിക്കും അല്ലോ അതുപരാസംകീടി. ഉടനെതന്നെ ഈ നിത്യയം ഫോറൈൻഷൽ റാണി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാനസിച്ചരത്തെ ഫോറൈൻഷൽ കീഴടക്കിനെത്തു പാനെ? വളരെ നാഡി പരിഗ്രമിച്ചും അദ്ദേഹം ശൈവരിച്ചിക്കുന്ന ഭക്തിനിന്നുണ്ടായ ധൂല പൊള്ളാൽ നഷ്ടരായിരിക്കുന്നുണ്ടോ. മാനസിച്ചരത്തിലാവട്ടു മഹത്തായ ബലമാണും തന്റെ വിന്നതുള്ളതും. അതിനെ തകർക്കുവാൻ നിസ്സഹായനായി ഉഴവുന്ന ഫോറൈൻഷൽ നും കോപ്പുവിടുന്നും എങ്കിലും അദ്ദേഹം നിരത്സാഹായായില്ല. പലനാഡി നടന്നു നടന്നും അഞ്ചുമിഞ്ചുംനിന്നു കുറഞ്ഞു അദ്ദേഹം ശൈവരിച്ചു. അവരെ നയിച്ചുകാണും അദ്ദേഹം മാനസിച്ചരത്തെ വളരുതു. ഏററു വും ഭാരണമായ ധൂലം അപ്പോഴുള്ളായി. അസാമാ

നൃമായ വീഞ്ഞപരാക്രമങ്ങളാട്ട ക്ഷാധസിംഹൻറ പ
ടക്കാളികൾ പൊതുനിന്ന്. എന്നിട്ടു് ഫലമെന്തു്?
രാത്രുക്കളിൽ ഒരു മഹാപ്രവാഹം; ദ്യാധസിംഹൻറ
തു് ഒരു ചെറുതോട്ടു്! ദ്യാധസിംഹൻറ തന്നേയാണു്
ചെറുക്കം തോററതു് അദ്ദേഹത്തിൻറെ പടയാളികളിൽ
മിക്കവാങ്ങാ ചതുരാട്ച്ചങ്ങളി. അവഗ്രഹിച്ചുവർ നാലുവ
ഴീക്കം പാതയു മറയുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടു് ദ്യാധസിം
ഹനു് എകനായി ഉഴിനന്തരക്കേണ്ടിവന്നു. ഉള്ളവാനം
ഉടക്കിവാനം വകയില്ലാതെ നാടുനാടായി അദ്ദേഹം തെ
ണ്ടിനടനു് കേഴുമാറായി. മാർവാദിലെ രാജാവും മേ
വാദിലെ രക്ഷകനമായിരുന്നു ആ രണ്ടമല്ലെൻറു് രാജ്യാ
ംനായ പുത്രനാണു് ഈ ധാരകൾ എന്നു് ആരും
അറിതേണ്ടില്ല.

എങ്ങോ എതോ ഗ്രാമത്തിൽക്കൂട്ടി ഒരു നാദം ദ്യാ
ധസിംഹൻറ തന്നീയെ നടക്കകയായിരുന്നു. വിശ്വേ
ദസുഹമായപ്പോൾ, അരരികൈക്കണ്ണ വീട്ടിലേക്ക് കേരി,
കുറച്ചു ചോറിനായി ഇരുന്നു. തെണ്ടിനടക്കനു പാവ
പ്രേട്ട് പിച്ചുക്കാരനെന്നു അന്നതാപത്രതാട്ട ആ ഗ്രാമ
തതിലെ നായിക അദ്ദേഹത്തിനു് ചോറകൊടുത്തു. അ
ദ്ദേഹം ആരുന്നു് ആ സ്ത്രീ അറിതേണ്ടില്ല; അനേപ്പീ
ക്കേണ്ണ കാൽഘവമില്ല. ചോറു് അട്ടപ്പും പാതുത്തിൽ
വെള്ളക്കാണ്ടിരിക്കുന്നോണു് ഒരു പിച്ചുക്കാരൻ വന്നു
ഇരക്കുന്നതു് കേടുതു്. ഉടനേ ആ ചുട്ടചോറു് അട്ട
പ്പീൽനിന്നുന്നെന്നു ഒരു കിണ്ണത്തിൽ അല്ലെങ്കു

അതു യാചകനു കൊടുത്തു. വിത്തപ്പീൻറെ ഉള്ളിക്കോ
ണ്ടാ, സഹജമായ ആവേദനം കൊണ്ടാ ചോരംട്ടതു്
ഉള്ളിനതിനായി യോധസിംഹൻ ചോറിന്റെ നടവി
ലേക്കു് വിരലുകൾ കടത്തി. ഷട്ടചുട്ടെങ്ങളുള്ള ചോറായ
ആകാണ്ടു് അതിനുള്ളിലേക്കുകടന്ന കൈവിരൽ ചോ
ളു്. ചോളു് യി കൈയിനെ വെള്ളിയിലേക്കു വലി
ച്ചുട്ടു് അഭ്രേഖം ഉംതിത്തുടങ്ങാി.

ഉംനാട്ടിലെ ഒരു തൃഷ്ണിവല്ലസ്ത്രീയാണു് ആ മുഹ
നായിക. താണ്ടരത്തിൽപ്പെട്ട ജാടു് വംശമാണു് അ
വള്ളംട്ടു്. അവർ ആ യാചകന്റെ വിപ്പുലിത്തം കണ്ടു
ചീരിച്ചു. എത്ര വിത്തപ്പേണ്ടക്കിലും ചോറ കാണണ്ടു
ഞ്ഞും ഇതുയധികമാക്കാമോ ആവേഗം എന്ന അവർ
കിട തോന്തി. “എണ്ടാ, താൻ ആ യോധസിംഹനപ്പോ
ലെ വിപ്പുലിത്തം കാണിച്ചുവള്ളു” എന്ന ആ സ്ത്രീ പരി
ഹസികയും ചെയ്തു.

“താൻ ആ യോധസിംഹനപ്പോലെ വിപ്പുലിത്തം
കാണിച്ചുവള്ളു” എന്നോ! യോധസിംഹനെക്കിടിച്ചുള്ള
ഈ അഭിപ്രായം യോധസിംഹൻ്തന്നുയാണു് കേൾ
കിടന്നതു്. അതുട്ടതമോ, സംഭ്രമമോ എന്തൊക്കെങ്കാണ
അഭ്രേഖത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഇടത്തിങ്ങി. തന്നെ ചെ
ല്ലാനേടബേദ്ധപ്പോ എത്രൊക്കെ വിപ്പുലിത്തമാണു് പാഠ്രം
നാതു് എന്നു് യോധസിംഹനു് ജീജ്ഞാനസ്ഥിംബായി.

“അഡ്യോ, യോധസിംഹനെന്റെ എത്രൊക്കെ കാഞ്ഞത്തി
നാം എന്നെന്റെ ഉംബനിനാം തമമീൽ എന്താണു് വന്നു?
യോധസിംഹനീൽ അമമ കാണുന്ന വിപ്പുലിത്തം എന്താ.

ണോ? അതുപോലെ ഒരു വിസ്തൃതതം താൻ ഇവിടെ എ നീണോ കാണിച്ചതു്?" എന്നു യോധസിംഹൻ അതു ഗ്രഹനായികയോടു് വിനയപുര്ണം ചോദിച്ചു.

ഗ്രഹനായിക അപ്പോൾ പറത്തതാവിതു്:—
“തനിക്കുള്ള എത്താനം പടയാളിക്കൂട്ടുക്കാണ്ടു് എങ്കി നീണോ യുദ്ധത്തിൽ മുന്നോട്ടേതനോ യോധസിംഹൻ അരാഡിത്തുകൂടു. അതുവശത്താൽ അദ്ദേഹം നേര മാണ്ഡിപുരത്തെ അനുകമിക്കിവാനോ ചാട്ടുന്നതു്. ഒരേ അടിക്കു് അതു മഹാകാഞ്ചിം നേടാമെനു് അതു ഭർത്തു വൻ മോഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണോ അതു പ്രയതി തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് എപ്പോഴും അപചജയമുണ്ടാക്കുന്നതു്. ചുറ്റുവാടുള്ളി ചെറുചെറു ഗുാമങ്ങളും അദ്ദുമാദ്യം നീണാനായി വരുമാക്കിക്കൊണ്ടു്, സ്വപ്നവലത്തെ വംശിപ്പിച്ചു്, ഒട്ടകം മാണ്ഡിപുരത്തെ നിരോധിക്കാണുകൂടി യോധസിംഹൻ നിയുക്തമായും ജയമാണ്ഡാക്കം. താൻ ഭർത്തുലനാണുനോക്കാതെ, ഒരേ ചാട്ടത്തിൽ നടവിലേക്കു പാതയുകേരുന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു അടിക്കടി വീഴുണ്ടിവരുന്നു. അതുപോലെയോണോ, താനും ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ചെയ്തു് ചുട്ടേക്കാരാണിതെന്നു ചുകകൊണ്ടു് തനിക്കു അരാഡിയാമല്ലോ. അങ്കുതിൽ നിന്നു അല്പാല്പമായി ചുട്ടത്രു് ഉണ്ടുതുടങ്ങുന്നതായാൽ, ഒട്ടകമൊക്കുമ്പോഴേക്കും നടവിലെ ചോദം തണ്ടരതു് പാകമായുക്കുമെന്നു അവും വശത്താൽ താൻ ദാത്തില്ല. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ വിരലുകൾ പൊള്ളുമാറായി. താനും അതു യോധസിംഹനുപോലെ വിസ്തൃതത്തിലേക്കു

വാടി എന്ന തൊൻ പദ്ധത്തു് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ?

ഇപ്പോഴേ യോധസിംഹനു കാൽഞ്ചോധണായുള്ളത്. അതു കൂടിവല്ലുമീയുടെ പരിഹാസത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം വെള്ളിച്ചുപാറുകയും അദ്ദേഹം അതു കണ്ടുപാടു പിന്നെ വെള്ളിച്ചുപാറുന്നതിൽനിന്നും താൻ കേട്ടു എന്നും അദ്ദേഹത്തിനും തൊന്തി. ഉദ്ദീപനത്തിലായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സു്. കന്ന പടയാളികളെ ശൈവരിച്ചു് ദാരോ ഗ്രാമത്തായി സ്ഥാപിനമാക്കിക്കൊണ്ടു മാണസ്യപൂരത്തെ അകുമീച്ചു് വിജയം നേടുണ്ടതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രമായി ആലോച്ചിച്ചതുണ്ടോ.

നവമായ ഉദ്ദീപനത്താട്ടം ആര്യാവധമായ ദൈർഘ്യത്താട്ടംകൂടിയാണും യോധസിംഹനും അതു വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടതു്. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ മറദാസം അദ്ദേഹം മനസാ കണ്ടു. ഇടിത്തുവിണ്ണ മനസ്സു അദ്ദേഹത്തിൽ ഉറപ്പോടെ പൊങ്ങിണില്ലയായി. നഗരങ്ങളിലേക്കു ചെല്ലുതെ അകലെയിള്ള ജനപദങ്ങളിലേക്കു അദ്ദേഹം ചെന്നു. അവിടവിടെയുള്ള രാജപുത്രക്കും ബജാറിൽനിന്നും ധവജനങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആയോധനം അദ്ദേഹിക്കവാൻ കളരിക്കും എപ്പെട്ടുവരുത്തി. രാജപുത്രന്മാർ ജനങ്ങാ സമരപ്പിയന്നാരാണും. മരണം യം അവക്കില്ല. വെട്ടയാടംപോലെയുള്ള ഒരു വിനോദമാണും അവക്ക് പോരാടൽ. വിശ്വഷിച്ച യോധസിം

ഹന്തർ പക്ഷത്തിൽ ന്യായബലമുണ്ടനു അവക്ക് യാം. തനിക്കു പിറുപെപതാമധമായുള്ള രാജ്യത്തെ വീശിട്ടുക്കും ചുന്നാണെല്ലാ അദ്ദേഹം തുനിയുന്നതും. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ധമ്മത്തുകളുായ സ്ഥാമവാസികൾക്കെല്ലാം അനുകൂല്യമുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയെല്ലാംകൊണ്ടും, യോധി സീംഗനു ആ ജനപദങ്ങളിൽനിന്നും കൂര പടച്ചാളി ഉള്ളികൾ ഉണ്ടായ്യുന്നു. അവരെക്കാണ്ടു അദ്ദേഹം അട്ട തത്ത്വത്തായുള്ള ഓരോ സ്ഥാമഹരി അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടും പത്രക്കെല്ലാക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ തുടങ്ങാം.

അനുകൂലമായ ഈ ഗതിയിൽ യോധി സീംഗന്തർ ബലം അത്താവധമായി വല്ലിച്ചു. ഓരോ ഗ്രാമത്തെ യായി സ്പായീനമാക്കുന്നതിൽ വലീയ അനുഭാസമുണ്ടും വേണ്ടിവന്നില്ല. എത്താനും മാസങ്ങളാൽ പാലു സ്ഥാമങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു വരുഗമായി. ആ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും ആളിം പണവും അധികമയിക്കുന്ന വളർന്നവനും. ബലം ശ്രദ്ധനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിനു വിസ്തൃതിയും കൂടി. മാണ്ഡിപുരത്തിന്റെ ചുറവുട്ടുത്തിലുള്ള ജനപദങ്ങളിൽ മിക്കവാറുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു കീഴടങ്ങിക്കഴിവുണ്ടു്. അതു യുംകൊണ്ടുതന്നെ മാണ്ഡിപുരത്തെ അദ്ദേഹം വളർന്നുവെന്നായി.

മേഖലക്കുന്നതെല്ലാം തീക്കത്തതീൽപ്പിനു യോധി സീംഗൻ മാണ്ഡിപുരത്തെ അനുകൂലിച്ചു ചെന്നു. പല തുള്ളികൾ ശ്രദ്ധിച്ചുന്നാൽ അതുതന്നെന്നയാണെല്ലാ പെഞ്ചെവള്ളും. അങ്ങിനെയുണ്ടായ പെഞ്ചുടങ്ങുട്ടുടർന്നിട്ടി അദ്ദേഹം മാണ്ഡിപുരത്തെ നിരോധിച്ചു. അവിടെ നിന്നും

അന്ന മേവാലം സെസന്യും അപ്പോഴെ ഉണ്ടാക്കു. ദോധ സീംഹമെന അതുവരേക്കിം അവക്ക് പ്രധമായിരുന്നു. ഇതിലാം പെരുവട്ടം ഒരു അദ്ധ്യാത്മകിന്നും ത അഭേദ കുടുക്കിവാൻ കഴിയുമെന്ന അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഗ്രാമങ്ങളിൽ കടന്നു എന്നോ ചേടുത്തങ്ങൾ ഒരു ഭാന്തൻ കാണിക്കുന്നും എന്നോ, അവർ സാരമാ ക്കാതെയാണെന്നിരുന്നു. ടുക്കം നാലുഡിക്കിവേയും ഗ്രാമങ്ങളും കൈയ്യും ദൈമിച്ചും പേരിൽ ഒരേ ബലമായി ചെ ടുന്നും മുന്നിട്ടുകണ്ണപ്പോറും അവക്ക് മീഴീച്ചു നിശ്ചി ണ്ടിവനു.

മേവാലം സെസന്യും ദോധസീംഹമെസന്യും ത മീൽ മാണ്ഡിപ്പുരത്തിൽവെച്ചും ഭാരണമായ യുദ്ധമണ്ഡാ യി. ഇതു ടുക്കത്തെ പ്രയത്നമാണെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ ദോധസീംഹൻ ഏറ്റിക്കൊടീ അടിച്ചു. നവമായി ഉ അജപ്ലിക്കിന പരാതുമന്ത്രത്തോടെ എതിരുത്തുകാണ്ടും വരു ന അദ്ധ്യാത്മത തട്ടത്തനിരത്വാൻ രാത്രുക്കർബന്നിക്കും കഴി ഞതില്ല. മേവാലം സെസന്യുത്തിലെ നായകൻ യതനാ യി. ആ സെസന്യുവും പൊട്ടിച്ചിരുന്നു. അതിലെ അസംഖ്യം ഭേദങ്ങൾ ചെന്താട്ടങ്ങൾ. ദേശീച്ചുവർ ജീവ നാഡേണ്ടി ഓടിക്കൊള്ളിക്കുയും ചെയ്തു.

മാണ്ഡിപ്പുരം ഇപ്പുകാരം ദോധസീംഹനും വരു മായി. വിജയമാർത്തോടെ അദ്ധ്യാത്മം നഗരത്തിൽ പ്ര വെച്ചിച്ചു. നഗരവാസികളിൽ അധികംപേരും രാട്ടാർ വംശീയരാകയാൽ, ആ വംശത്തിൽ യമാന്യായം രാജ ത്രപത്തെ അർക്കിക്കിന ദോധസീംഹനും അവിടെയെ

അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് അംഗത്വത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം അതിനു കൂടാതെ അംഗത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ മാണഡിപ്പുരത്തിൽ രാജാവായി വാണിതുടങ്ങി.

മേഖലിലെ നാട്ടകക്കുള്ള പിടിച്ചടക്കന്തും ഭോധ സിംഹനും കെട്ടി ഭജ്ഞുന്ന മാരായിരുന്നില്ല. മാണഡിപ്പുരം സപ്രായിനമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലം കൗക്കംക്ക് ഭജ്ഞുമായിരത്തിന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപൂർണ്ണികമായി മേഖലിലെ സിംഹാസനം ഭോധസിംഹത്തിന്റെതാണെന്നും അര റിയനവരായ നാട്ടകാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്താണെന്നും അര നകുലിച്ചനിന്നേതെയുള്ളൂ. അവർ മേഖലിനു കീഴട ഒറിനിന്നും എതിക്കുവാൻ തക്കതിയില്ലായ്ക്കാൽ മാത്ര മാണം. അതു തക്കതി ഭോധസിംഹനു വീണ്ടുടക്കിട്ടിയ പ്രോഡി സപ്രാതത്രം അവരിൽ വളരും. പരമാരൈ ആ നാട്ടിൽനിന്നും ടാടിക്കുവാൻ അവർ കുട്ടനേതാടും ഈ കുട്ടി. അതിന്റെ ഫലമായി എഴുവംതീനില്ലോ മാർവാദിന്റെ പുനർല്ലാം ഭോധസിംഹനും ഉണ്ടാക്കിയും ചെയ്തു.

മാർവാദിന്റെ അധിവനനായി അഭിഭേകം കഴിഞ്ഞെന്നു, അനുഭാവനാം അതു ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചു് താൻ ഉള്ളണ്ണാക്കണ്ടും പരിഹസിച്ചു് അതു നാട്ടിനുപയനി നെ മാത്രാനിൽ്ലിക്കേണ്ടും പുജിക്കായാണും ഭോധസിംഹൻ്നും അതുപൂർണ്ണം ചെയ്തും. ഭോധസിംഹൻ്നും സ്ഥാപിച്ചതാണും രാജാപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഭോധപുരരാജ്യം.

ಶಿವಾಜಿರೆಟ ಪಿತ್ರಾಜಂ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಾಜ್ಯತತೀಗೆನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನಾಯ ಶತಪತಿ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜಾವು ಯಶ್ಚಾರೋರಿಯಾಯಿ ಇನ್ನಂ ಮ್ರಮಣೆಲಪತ್ತಿತ್ತ ಪ್ರತ್ಯೋಽಭಿಷ್ವವಿಷಯನಾಂತಳ್ಳೂ. ಅಂತ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ತಿಗೆನ್ನ ಅಂಮಂಹಿತ್ತಂ ಅಂತ್ಸಂತಂ ತಹಿತ ವಿವಾಹಂ ನಟಣತಾಯ ಅತ್ತ ಸಂಭವಂ ಹಿರಣ್ಯರ ರಸಾವಹಮಾಣಂ.

ಶಿವಾಜಿರೆಟ ಅಂಮಂಹಿತ್ತಂ ಜೀಜಾಬಾಯಿರೆಯನಾಣಂ ಪೋತ್ತ. ಅಂಮಂಹಿರೆಟ ಮಣೋಗ್ರಹಣಾಂತಳ್ಳಾಣಂ ಮಹಿಲೆಗೆನ್ನ ಉಳ್ಳಾಂತಿಗೆನ್ನಳ್ಳೂ ಅತ್ಯಾರಂ. ಗೆರಾತ್ತಿವೀಂತಿರೆಯತ್ತ ಈಂದಿಕೆ ಮಹಿಲೆಗೆನ್ನ ಮಣಣ್ಣಿಗೆ ಬಾಲ್ಯತತೀತ್ತರಿತನೆ ವಿ ಉನಿಲಮಾಹಿತ್ತಂ ಅಂಮಂಹಾಣಂ. ತೃಂಗತತಾಬಾಣಂ ವಿ ಜಯಾಂತಿಕಾಕರಣೆನ್ನಂ, ವಿಜಯಮಾಣಂ ಯಂತ್ಸಿಗೆನ್ನ ಉತ್ತರ ವಾಸ್ತವಾಗಣಮೆನ್ನಂ, ಮಣಣ್ಣಿಂದ ಸಂಪಾದಿತಮಾಹಿತ್ತಂ ಯಂತ್ಸಿಗೆನ್ನಂ ಸರಸಕಮಹಿತ್ತಾಂತ್ಸಿಗೆನ್ನಂ ಸರಸಕಮಹಿತ್ತಾಂತ್ಸಿಗೆನ್ನಂ ಗೆರಾತ್ತಿರೆ ವಂ ಇತಳ್ಳೂ ಮಹಿಲೆಗೆನ್ನ ಮಣಣ್ಣಿತ್ತ ಅಂಮಂ ಉಂಟ್ಪೀಷ್ವಿತ್ತಾಣಂ. ಮಹಿಲೆಗೆನ್ನ ಪುರಾಗತಿರೆಯಯಳ್ಳೂ ಹಿತೋಪದೇಶಾಂತಳ್ಳಾತ್ತ ಸ್ವಾಕರಂಹಾಹಿತ್ಪ್ರಾಣಂ ಅಂಮಂಹಾಣಂ. ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಯ ಪು ತ್ರಾಂತಸಂಪ್ರಾಣಾಣಂ, ಸ್ವಾಧೀನಮಾಯ ಮಾತ್ರಾಹಿತ್ತಾಣಂ ಯಂ ನೀಂತಂಣಾಂತಳ್ಳಾಣಂ ಜೀಜಾಬಾಯಿರೆಟಯಂ, ಶಿವಾಜಿ ಯಿರೆಟಯಂ ಜೀವಿತಾಂತಂ.

ಹೇವಲಂ ಸಾಮಾಂಗ್ರಹತತೀಲಪ್ಪ ಜೀಜಾಂತಾಯಿರೆಟ ಇನ್ನಂ. ಪ್ರತಿಕಥಂಬವತ್ತಿತ್ತ ಮೀಕವೋರಿಯ ಅಂತಣ್ಣುಗೆ ಯಾಣಂ ಅತ್ ಸೆಂತಾಗ್ರಹವತ್ತಿ ಪೀರಣ ವಹಿಸ್ತಂತ್ತಂ. ಹಾವ ಪೆರಣಾಂಹಿತ್ತ ಅಂತಾಂತ್ರಾಯಾಯಿ, ಪ್ರತಿಹಣ್ಣಿಗೆ ಅಂತಿಮವೀ

കരിച്ചുകൊണ്ടു, ധീരതയോടെ കാത്തുങ്ങുമ്പോൾ നിൽക്കുകയും നന്തിൽ ജീജാബാധയുമുള്ള ഉചിതജ്ഞത അനുഭാദിക്കാൻ മാണം. ഏതു മഹാകമ്മവും അസ്ത്രിപ്പുമായി നടത്തത്ത ക്ഷവല്ലം തീവാജിയുടെ മനസ്സിനും വച്ചസ്സിനും വലാ ഇണ്ടാക്കിയതും ജീജാഭാധയിൽനാണ്. തീവാജിയുടെ അതു ദീർഘദൈവത്വവും അമ്മയിൽനിന്നും കിട്ടിയതാണും. , അദ്ദേഹം തുടരെത്തുടരെ വിജയം നേട്ടവാൻ തക്കനായതും അമ്മയിൽനിന്നുണ്ടിയ കോപ്പുകൾ നിമിത്തമാണും. അതു അമ്മയുടും വിവാഹസംഖ്യമായി ബാല്യത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങിലേക്കും ഇന്നി നാം തീരുമാം.

അമ്മമല്ലാറിലെ നിജാംഷാ രാജാവിന്റെ സേനാപതിയായി യാദവരാവു എന്നും വിത്രുതനായ ഒരു പരാക്രമാർഹി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉയൻജന്മയിയും വലിയ വിത്രസന്ധനമാണും യാദവരാവു. രാജസഭയിൽ അതു നന്ദിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിജാംഷാ അദ്ദേഹത്തിനു സംപ്രീതി യോഗ നൽകി. രാജായാദവരാവു സ്വന്തരുമായ ഭരണാധികാരത്തോടുകൂടിയ നാട്വാഴിയായിട്ടാണും വാണിയുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രീയപ്പത്രിയാണും ജീജാബാധയിരിക്കുന്നതും.

രാജായാദവരാവുവിന്റെ കീഴിൽ പട്ടാളത്തലവ നാണും മല്ലോജി. അദ്ദേഹം മഹാരാജുവന്തീയനാണും. യാദവരാവുവിന്റെ പ്രീതിക്കത്തക്കവല്ലം ചെറിയൊരു സെസന്ധത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടും മല്ലോജി

ജീ എററവും വിന്തനായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. വി വാഹം നടന്ന പലസംവദങ്ങൾം കഴിത്തെടുത്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു അപത്യലാഭത്തിനും ദ്രോഗമാണെന്നും. ഈ തീരുമാനം ദ്രോകാര്യത്തായി. പുതുംതൊമ്പിയായ അദ്ദേഹം പലേന്തുങ്ങളിട്ടും അനുശ്ചിത്വത്തിനും പലമണിക്കൂർ യില്ല. ഒട്ടകം, ഷാഹീറിഹും എന്ന ദൈ ധക്കീരിനെ അദ്ദേഹം ദരണം പ്രാപിച്ചു. ആ ധക്കീരിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ മല്ലാജിയും രണ്ട് പുതുമാരണങ്ങളായി. ധക്കീരിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളിട്ടും കേതിയുടെ സുചകമായി ജേയുണ്ടുതന്നു ഹാജി എന്നും, കനിശ്ചപുതനു ഷേരീ ജീ എന്നും പേര് കൊടുത്തു.

മല്ലാജിയുടെ ജേയുണ്ടുതന്നായ ഹാജി ദൈനന്ദിന വാല്യത്തിലെത്തിക്കപ്പോരും, അരികെയുള്ള കൊട്ടാരത്തിൽ സാധാരണമായി ലീലാവിനോടു തത്തിനു ചെന്നതുങ്കും. തന്റെ ദൈ കീഴുള്ളാഗസ്തു നന്നാ അനുഭവരാവു ആ ബാലനു പ്രിയത്തോടെ ലാളിച്ചിരുന്നു. ജീജാബാ യിക്ക ഹാജിയേക്കാറും ദൈ വയസ്സു മാത്രമെ കിടവുള്ളതും. അവരിക്കവാം കളിച്ചുകാതികളായി. ദിവസങ്ങളേറു മണിക്കായ മുഖം സമാഗ്രമത്തിൽനിന്നും ആ ബാലികാബാല നാരിൽ പരസ്പരസ്ഥിച്ചും വളരും. വേർപ്പചട്ടന്തും അ വക്കു അസുഖമന്നായി. കൊട്ടാരത്തിലെ മററത്തിലും താട്ടത്തിലും ഹാജിയും ജീജയും ചേരൻ ചക്ര മഴുവിനും കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അവിടത്തെ സാധാരണ സംഭവമാണെന്നുവന്നു. അവന്മായിൽ ജീജാബാ

യിങ്ങക്കാർ എത്രയോ താനവനാണ് ഹാജിയെന്നീ അനാലും, ആ കുട്ടികൾക്കാവട്ട്, അവത്തെ ലീലകൾ കാണുന്നവർക്കാവട്ട് ആ അന്തരം ഒരു വിചാരവിഷയമായില്ല. കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കു ആരോട്ടം എങ്ങുണ്ടെന്നും ഇഷ്ടാപ്പാലെ കളിയ്ക്കാമല്ലോ എന്നമാത്രമെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ളവർക്ക് അപ്പോൾ തോന്തിയിൽക്കൂട്ട്.

വർഷംതോറും മദനോസ്യം കൊണ്ടാട്ടുകയെന്നതും ആ നാട്ടിലെ പതിവാണ്. ആ ഉത്സവത്തിനു ‘ഹോ ബി’ എന്നാണ് അവിടെത്തെ പേരും. അക്കൊല്ലുത്തെ ഹോലിക്കായി രാജാ യാദയറാവു ക്ഷണിച്ചതന്നെരിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ മീതുങ്ങളിൽ ഉദ്ദോഗസ്ഥരായാൽ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നതുടക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരേവരും ചേൻം വിനോദാത്മം സ്ഥാപനസ്ഥാപത്തിൽ എപ്പട്ടിരിക്കുന്നും, മരുരാരിടത്തു ഹാജിയും ജീജയും പതിവുപ്പാലെ കളിക്കാണും. പരസ്പരം ഇന്ന ഓക്കേശാണ്ടും അനന്ത്യചിത്രരായി അവർ കുഞ്ചിക്കുന്നതു യാദവരാവു കെളളുക്കുത്താട്ട നോക്കി. ഇങ്ങവരും സുത്രപരാണും. ശ്രദ്ധവരും സ്നേഹബുദ്ധിമാണും. അങ്ങും അവരെ കണ്ണികൊണ്ടു കൂട്ടുമലവരതാൽ യാദവരാവു വിവരിക്കുന്നും. “അനേകാനൃം എററവും അനന്തപരാണും ഇന്ന കുട്ടികൾ” എന്ന അദ്ദേഹം തന്നെത്താൻ മറന്നുകൊണ്ടും ആ അവസ്ഥത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചപോയി. ഹാജിയുടെ പിതാവായ മല്ലാജി അന്തുകൊട്ട്. അവിടെ കുടിയിരുന്ന എപ്പോവരും കേരിക്കുത്തന്നെന്നാണും. യാദവരാവുവിൽനിന്നും ഒരു വാക്കു പുരപ്പുട്ടും. എന്നാലും,

മല്ലാജി അരുവാക്കി പ്രത്യേകമെട്ടത്ത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാവരെയും വീണ്ടും കേരളപ്പിള്ളിച്ചു. സാജിക്ക ജീജയെ വിധാധംചെങ്കുകൊടുക്കിവാൻ രാജാ യാദവരാവു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ്. അരുവാക്കിൽനിന്നു മല്ലാജി അരുവം കല്പിച്ചതും. മല്ലാജിയിടെ വ്യാവസ്ഥാന്തരാൽ അരുള്ളുള്ളവർക്കിം അംഗവിന്നതനെ തോന്നി.

യനീകനാവട്ട്, ഭരിപ്പനാവട്ട്, വിവാഹസംബന്ധമായി രഹിക്കലും ഗൗക്കാണ്ട് മീമ്പാവാക്കി പുറപ്പെട്ട ട്രവിക്കൈത്തെന്നും അക്കാലത്തു വിധിയിൽണ്ടും. അനന്തരലുമായോ പ്രതിക്രൂലമായോ വല്ലതുമൊന്നു പറഞ്ഞുപോയാൽ, പിന്നെ അതേപടി നടന്നുകൊള്ളിണ്ടും. വാക്കിനെ ലംഘിച്ചുതും, അതിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന ഒല്ലാതകമ്മം ഒങ്ങൾ കുറയ്യുന്നുണ്ട്. തുല്യമായി അഭിജാതപ്പെട്ടുള്ള വർത്തമായിരുന്നു അഭിജാതപ്പെട്ടുള്ളതും തമ്മിൽ മാത്രമേ അനു വിവാഹം നടക്കുകയുള്ളതും. അഭിജാതപ്പെട്ടെത്തു നിന്നുണ്ടാക്കുന്നതിലാണ് വഴക്കെല്ലാം. വിവാഹത്തിനണ്ഡായ വാദ്യാനന്തര അരുരുക്കിലും പീം വലിച്ചുതും പ്രതിപക്ഷവത്തിന്റെ അഭിജാതപ്പെട്ടുന്നതിനും അതു ഭജകമായുമുകളിം. തന്മുലയുണ്ടായ പല ധൂലംജി തും പുംക്കമകളും നാം കുണ്ടാരത്തുത്താണെല്ലാ. ഏററവും കത്തലോട്ടുകൂടിയല്ലാതെ വിവാഹകാർത്തത്തിൽ അനു അരുരുത്തിനിന്നും വാക്കാനും വവളിപ്പെട്ടുന്നതല്ല. വവളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അതു ഉറച്ചുതന്നെ.

യാദവരാവുവിന്റെ അരുവാക്കിനെ നന്നകൂടി ഉറപ്പുകുവാൻ മല്ലാജി മുതിന്നും രാജാവിൽനിന്നും യാദ്ദുകമായി അവർഭവിച്ചു അരുവിനുന്നവാക്കുകളും

വിവാഹനിയുമായി വ്യാവസ്യാനിച്ചൊക്കാണ്ട്, തന്റെ ക്കു നൽകിയ ഈ അത്രയെ ഇനി വല്ല ഫേതുവാലും പറ്റിയും പറ്റിയും എന്ന മണ്ണാജിക്കു അറിയേണ്ടതായിവരും. മണ്ണാജിയുടെ ഈ നിലയെ സദസ്യരല്ലാവയം തരിവെച്ചു. അന്തരുപവയ്യുവരമാരാണെന്ന ഹാജി യൈയും ജീജയൈയും കുറിച്ചു ഹാജിയുടെ അഫ്ഫും മറ്റു പലയും കേൾക്കേ ജീജയുടെ അഫ്ഫും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതു വിവാഹസമ്മാണന്നു അഭ്യർപ്പിയുവയം ഏകക്കണ്ണമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജാ യാദവരാവു കുട്ടണ്ണി. ഹാജിയുടെ ശ്രദ്ധക്ഷണങ്ങളിൽ, അതു ബാല നിൽ ജീജകളും രാഗാധികൃവും കണ്ണതീൽ അവർ തമിൽ ദൈഹവം മഴവൻ ഇതുപോലെ തുമിച്ചു രസി ആകൊള്ളിച്ചെടു എന്ന യാദവരാവുവിനു തോന്ത്രിക്കണ്ട്. എക്കിലും, തന്റെ ഒരു കീഴുദ്ദോഗസ്ഥന്റെ മകൻ, സ്വന്തം പ്രിയപുത്രിയെ വിവാഹംചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതും അഭിജാത്യത്തിനു ഉച്ചിതമാണോ എന്ന അഭ്യേഷം തുകിക്കുന്നു. അതു സംശയത്തെ അപ്പോരി അവിടെ വെളിപ്പെട്ടതിയാൽ അഭ്യേഷത്തെ മിമ്പുവാദിയെന്നും ബാധ്യമിത്തങ്ങൾ അപധാസിച്ചുകൊണ്ടും. കൊച്ചുകട്ടിക്കളും സംഖ്യയിച്ചു, വെറും കൈത്തുകംകൊണ്ട് മാത്രം വിവാഹത്തിനു കാഞ്ഞത്തിൽ, വേറെ വിനോദങ്ങൾക്കിടക്കു വല്ല വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞുവിട്ടുന്നതായാൽ അതതു സാരം മിശ്ചുന്ന സമാധാനത്താടെ, ജീജയെ ഹാജിക്കു കൊടുക്കുന്നതും തന്മാക്കി സന്തോഷംതന്നെന്നെന്നും, ഗത്യുന്നതു മില്ലാതെ, യാദവരാവുവും അതു സദസ്യിയുവെച്ചു അതുവര്ത്തിച്ചു പറഞ്ഞു.

വിജനക്ഷിത്തും യാദവരാവു അന്തിമത്തിൽ ചെന്ന, പതിയിടെ അഭിമതം എങ്ങിനെയെന്നറിയും. താൻ ജീജയിടെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വാക്കേകാട്ടക്കയണ്ടായതും സവിസ്തുരം പറത്തു. അതതുയും കേടപ്പോരം മുത്രയെന്നില്ലാതെ വൈരസ്യമാണു് പതിക്കണ്ടായതും. വാദാനം പിന്നുവലിക്കണ്ടിവനാലും, അതിൽനിന്നു എന്തല്ലും ആവത്രതകൾ സംഭവിച്ചാലും ജീജയെ ഹാജിക്കു കൊട്ടക്കുന്നതല്ല എന്ന ആവാനാനി താംച്ച.

“നമ്മുടെ റബ്ബളക്കാരൻറെ മകന്നല്ലയോ ഹാജി. ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ വള്ളുന്നവല്ലോ ആ കടലിവിലേയ്ക്കു തള്ളിവിടുന്നതും? നമ്മുടെ മകളെ ഒരു ശ്രദ്ധാർന്ന മകനു വിവാഹംചെയ്യുകൊട്ടതാൽ ഈ ക്ഷവത്തിന്നെന്നു അഭിമാനത്തിനു നിലയെവിടു? ആഭിജാത്യകാണ്ടും നാമേക്കാരം മീറ്റതയോ, നാമേക്കാരും മീറ്റുമോ ആ കിട്ടും ബന്തിവേശപ്പും തെ നമ്മുടെ ചുത്രിഞ്ചു നാം അധക്കാമോ? എന്തോടു കഴിവില്ലാത്തുകാണ്ടാണു്, മകളുടെ ജനങ്ങളുയും, ക്ഷവത്തിന്നെന്നു അഭിമാനനേതയും അബദ്ധും കൊട്ടക്കുവാൻ പോകുന്നതും? നാം ഈ താന്നതിലേയ്ക്കു ഇരജ്ഞിയാൽ നമു ബന്ധുജനങ്ങൾ അപഹസിക്കുകയും വാദാനപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതെയിരുന്നാൽ അപകീർത്തിയണ്ടക്കാരിൽ, സ്വന്തം ചുത്രിഞ്ചു ഒരു ശ്രദ്ധാർന്ന കൊട്ടത്രും തന്നെത്തുന്നും അധികാരിക്കുന്നതിനു കാരം ആ അപകീർത്തിയാണു് സുസ്ഥം.”

ഭാം ഈപ്രകാരം വാദിച്ചപ്പോരം എതിര്ത്തു നില്ക്കുവാൻ രാജാ യാദവരാവു ശക്തനായില്ല. വാദാനത്തെ

ലംഗ്വിക്കേന്നതിൽ അല്ലെങ്തിനോട് ഭയമില്ലോ. അതു നേക്കാറു അധികം ഭയമാണോ ഭാംഗ്യയെ പ്രതികുലിക്കുന്നതിൽ അല്ലെങ്തിനോളിൽനിന്നും ഒരു ദശ തന്റെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യുകാട്ടുകൊണ്ടു. വലിയ കിരീതിൽത്തന്നെയാണെന്നു അല്ലെങ്തിനോടും തോന്തീട്ടുണ്ടോ. അതുകൊണ്ടു, ടുക്കം ഭാംഗ്യയുടെ പ്രിയപ്പോലെ അല്ലെങ്തും ആ വിവാഹനിയുംതിൽനിന്നും ചിന്മാരി. സ്വപ്നം ആളുകളുമായി അല്ലെലാചിക്കാതെ, വിനോദ ക്ഷബ്ദക്കിടയ്ക്കും യദ്ദേശ്യം താൻ എന്നോ പറഞ്ഞുപോയതും വിവാഹനിയുംയുമാണെന്നു കയ്യതയെതനും, ജീജയും കൊടുക്കുന്നതും തന്റെ ഭാംഗ്യക്കും മറ്റും പ്രിയമസ്തുത്യം ആണും. തന്നിക്കു ശരിവെക്കേണ്ടിവ നാിക്കുന്നവും രാജായാദവരാവു അട്ടത്തു അവസരത്തിൽ മഴ്സാജിയെ മുതൽവരത്താൽ അറിയിക്കയും ചെയ്യു.

സദസ്സിൽവെച്ചു തന്നോടു പറഞ്ഞതും ധാദവരാവു പിന്നവലിച്ചിരിക്കുന്നവുനു കെട്ടപ്പും മഴ്സാജിക്കും ലജ്ജയാൽ തലതാഴ്ത്തുണ്ടിവനു. ജീവിക്കയ്ക്കുന്നതും ഉദ്ദോഗംകൊണ്ടും മഴ്സാജിക്കു ധാദവരാവുവിനോക്കാറു താഴ്ത്തുണ്ടെങ്കിലും, പരമ്പരാഗതമായ ആഭിജാത്യുംകൊണ്ടും ധാദവരാവുവിനോളം ഉയച്ചു തന്നിക്കുന്നവുംനാാണോ മഴ്സാജിയുടെ ഭാവം. തന്റെ ആ ആഭിജാത്യുന്നതെന്നു അക്കാദമിയിൽക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. ജീജയും ഹാജിക്കു വിവാഹംചെയ്യുകാട്ടുക്കാമെന്നു മാനുമാരാ

യ പലരം കേരളക്കെയ്യാണ്ടെല്ലോ യാദവരാവു പറത്തിട്ടിട്ടുള്ളതും. അപ്രകാരം ഇന്നിനടക്കാതെയിൽക്കാൽ തന്റെ കലത്തിനു ദോഷമെന്നൊ ഉണ്ടെന്ന നാട്ടിലെങ്ങും സംഗയം പരക്കുമെന്നു മല്ലോജിക്കു തോന്നി കുലാളിമാന തെരു സംരക്ഷിക്കുവാൻ തനിക്കു ചെയ്യുന്നതാൽ പരി തൃശ്യം യാതൊന്നുമില്ലെന്നു അഞ്ചേഹം നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ പുത്രനെക്കൊണ്ടും ജീജയെ വിവാഹംചെയ്യി തുട്ടില്ലാതെ തനിക്കുന്നിവേരു കാഞ്ഞമില്ല എന്ന ഭദ്ര പ്രതിജ്ഞയും അഞ്ചേഹത്തിൽനിന്നും ഏറപ്പെട്ടു. തങ്ങളിടെ കുലാളിമാനത്തിനു ബാധകമാകമാറും യാദവരാവു വാദാനത്തെ പിൻവലിച്ചതിൽ മല്ലോജിയുടെ കുട്ടാബാം ഗണദംശം അമർപ്പിച്ചുണ്ടായി. അവർ മല്ലോജിയിൽ തെ ജസ്സു വല്ലിപ്പിച്ചു. തന്റെ ഉദ്യോഗം നംജുമാകുന്നതായാണും, സ്വാമിയോടും ചോദ്യതേണ്ടിവന്നാലും, തനിക്കു തുട്ടായിരുന്നിരുന്നു മല്ലോജി ഇരുങ്ങാം. വാദാനത്തെ ലംഘിച്ചതിനും അഞ്ചേഹം പരസ്യമായി യാദവരാവുവാിൽ അപരാധം അനുരോധിച്ചു.

മല്ലോജി കുട്ടാബാവും യാദവകുട്ടാബാവും തമ്മിൽ വഴക്കായി. മല്ലോജിയും യാദവരാവുവുമായി വാക്കേ റവുചുണ്ടായി. നൃായവാദംകൊണ്ട് ഫലമില്ലെന്നായ പ്രോഡ മല്ലോജി ദില്ലത്തിനു കോപ്പും. ചീലുരയായി വെച്ചും കൂത്തും അന്നയായികൾ തമ്മിൽ അഞ്ചുമിഞ്ചുമണ്ഡായി. രണ്ട് കുട്ടാബാവുംകുട്ടികയിൽ അരുളിജാത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വഴക്കിൽ നാട്ടുകാരെ വെറ്റതെ

നൽപ്പിക്കുതെന്ന കരതിക്കൊണ്ടു് താൻ അരംഭിച്ചു്
അതു യുദ്ധത്തെ മല്ലാജി വേരെയോരു വഴിയിൽ ചുമ്പിക
വാൻ നോക്കി. അദ്ദേഹം യാദവരാവുവിനെ ദ്രവ്യ
യുദ്ധത്തിനായി വിളിച്ചു്. തന്നെ അവമാനിക്കുകൊ
ണ്ടു്, താനോ തന്റെ തത്തവാ മരിച്ചവീണിട്ടപ്പാതെ
താൻ അടങ്കുന്നതല്ല എന്ന ഗഞ്ജിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം
ദ്രവ്യയുദ്ധത്തിനും ബലക്കുന്നനായി.

ഉദ്യാഗക്കൊണ്ടു് മല്ലാജിയിടെ നാമനാശം യാ
ദവരാവുവരുക്കിലും, അരുംജാത്യത്താൽ ഇരുവരും തുല്യ
രാണിനു നാട്ടിലെപ്പാവക്കിം അനീയാം. മഹാരാജ്ഞവും
തന്തിൽ അതു ഇരുവരുടെയും കുറംബവക്കും ദഹനത്തന്തിൽ
ഉയന്നുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, മല്ലാജിക്കോടു് വിശ്വ
ഹസംബന്ധമായിട്ടുായ വാദാനന്തര യാദവരാവു പിന്നീ
വലിച്ചുതു് ഉചിതമായിപ്പു എന്ന നാട്ടുകാക്കിടക്കിൽ
പക്ഷംണിയിട്ടുണ്ടു്. യാദവരാവു ചെയ്തു അകാരനാം
മല്ലാജിയെ അവമാനിക്കുതന്നെന്നയാണെന്നു പലക്കിം
തോന്നിട്ടുണ്ടു് ഇരുവക്കിടക്കിൽ അരുംജാത്യത്തക്കു
റിച്ചു പിന്നക്കുന്നുണ്ടായാൽ അവർത്തമിൽ ദ്രവ്യയുല്ലം
നടത്തുന്നതു് ജനസമതംതന്നെന്നയാശം. അതുകൊണ്ടു്,
മല്ലാജിയിടെ ഇഴ സാധനം ദാത അതും നിരോധിക്കു
വാൻ ചെന്നില്ല.

മല്ലാജിയിടെ സംരംഭങ്കൊണ്ടു് കോപാവിഷ്ണു
യിട്ടാണ യാദവരാവിന്റെ നില. ജനപക്ഷം മല്ലാ
ജിയിലേയ്ക്കു് ചായന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ
വേരു വഴിക്കു നൽപ്പിക്കുവാൻ രാവുവിനു തക്കുമ

പ്രൗഢ്യലത്തിന് ശത്രവന വിളിക്കു
നോടു ഒഴികഴിവുകൊണ്ട് പിന്നാറിന് നാൽ ജന
ങ്ങൾ അപഹരിക്കുമ്പെന്നുകണ്ട് യാദവരാവു ദേഹം
ഒരുംഗ ശത്രവിനോട് ഏല്ലാവാൻ തയ്യാറായി. സ്വന്തം
പുതിയെ, ശ്രദ്ധിച്ചു പുത്രനു കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ,
എല്ലത്തിൽ മരിക്കുണ്ടിവന്നാലും, അതാണ് അധികം
മാനം എന്ന അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

യാദവരാവുവിന്റെയും മഹോജിയുടെയും അധി
പതിയായി വാഴുന്നു് അധമമദ്‌ബാലിലെ നീജാം
ഹാരാജവാണു്. അദ്ദേഹം തന്റെ ദൈനന്ധത്തിൽ
പടിപടിയായി പല ഉദ്ഘാഗസ്ഥന്മാരെയും നീയമി
ച്ചിട്ടുള്ളതിൽ, മേലെപടികളിലെവാനിൽ യാദവരാവു
വും, കീഴപടികളിലെവാനിൽ മഹോജിയും ഫ്രവർത്തി
കന്നുവെന്നുയിള്ളി. ശ്രദ്ധനാണു് മഹോജിയെക്കിൽ
യാദവരാവുവും ശ്രദ്ധനു തന്നെ. പരാധരിനരായ ഇരുവർ
തമിലാണു് അഭിജാത്യത്തപ്പറ്റി ഇരു ഭാഷക്കല്ലാം.

മഹോജിയും യാദവരാവുവും പ്രസ്ത്രയലത്തിനു സ
ന്നദിരായി നീക്കുന്നവെന്ന നീജാംഹാ അറിത്തു. പ്ര
സ്ത്രയലത്തിൽ ആരെകിലുമൊരാം മരിച്ചുതുക്കാണ്ടു്
മാത്രം ഇരു പിണ്ണാക്കം അവസാനിക്കുന്നതല്ല. കുടംബേ
ങ്ങളിൽകൂടി അതു് പരന്ന പരന്നു് നാട്ടങ്ങളും കലങ്ങളും.
തന്റെ ദൈനന്ധത്തിനു് അതു ഭോഷ്യമാണെന്നു് നീജാം
ഹാ കണ്ടു്. വിശ്വേഷിച്ചു്, ദയാദാനുമാരായ രണ്ട്
പരാന്തരാലികൾ തന്നീക്കു നഷ്ടമാക്കുന്നതു ഭട്ടം സുസ
മമല്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് തോന്നകയും ചെയ്തു. യാദ

ವರಾವು ಬಿಗನಪ್ಪಾಲೆ ಮಹ್ಮಾಜಿಯಂ ರಾಜ್ಯಾರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ
ಬೆಳಗಂ. ರಾಜ್ಯಗಳ ತಾಣದ್ವಾರಾ ಇತ್ತೀಚ್ಚಣಿಯಾಗಿ
ನೀರಂಗಕಾಗಳಿಂದಿರುತ್ತದೆ, ಉದ್ದೇಶಕಾಣ್ಡು ಅವಶ್ಯಕ ತಮ್ಮಿಂತಹ
ರಾಜ್ಯಾಂಶೀಯಿಂತ ವೃತ್ತಾರ್ಥಮಿಳ್ಳ.

ಅತ್ಯಾರೆಕಾಣ್ಡು ಮಹ್ಮಾಜಿಯಿಂದ ಯಾರಾವಾವುಬಿಗೆ
ಯಂತೆ, ಪಿಗಾಕಿತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ನಿಜಾಂಶ್ಯಾ ಇ
ಂತ್ರಿ ಮಹ್ಮಾಜಿಯಿಂದ ಘೃಂತಿಕರಾಯ ಕಿರಾತರ್ಥಕಾರಿಯಿಂದ
ರೀತ್ಯಾ ಯಾರಾವಾವುಬಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಹಿಲ್ಲ. ಸಾರಾಸಮಾಕಾಣ್ಡು
ತನ್ನಾಕಾರಂ ತಾಫೆಯಾಗಂ ಮಹ್ಮಾಜಿ ಏಕಾಗಂ ಅಂತ್ರಿಯ
ಪರಿಗಳೂ ಮಧ್ಯಮಾಯ ವಾಡಂ. ಅತ್ಯಾರೆಕಾಣ್ಡು, ಅರಾತಿಗೆ ಯಂತೆ
ಹಿಂದಂ ನಿಜಾಂಶ್ಯಾ ವಿಯಿತ್ತ. ಮಹ್ಮಾಜಿಯ ಅಂಶ್ಯಾ
ಹಿಂದಂ ಕಿರಿಮಧ್ಯಾ ತಾಳ್ಳಿಕಳಿಗೆ ಹಿತಾವಾಕಿ ಘೃನಾ,
ಸ್ವಾಭಾ ಏಕಾಗಂ ತಾಲ್ಲುಕಾಕಳ್ಳಿಲ್ಲ ಇಂದಿತಪಂ ಅಂತ್ರಿ
ಹಿಂದಿಗೆ ಶಾಖಾತ್ಮಕಾರಿತ್ವ. ರಾಜ್ಯಾ ಏಕಾ ಬಹುಮಾನ
ಪರಿಣಾಮಿಯಂ ಮಹ್ಮಾಜಿಸಿಹಂ ನಂತಹಿ. ಇತ್ತೀಚ್ಚಣಿಯಾಗಿ
ಅರ್ಥಾರ್ಥಾರ್ಥಾ ಮಹ್ಮಾಜಿ ಉತ್ತರಾಂಶ್ಯಾಗಾಯಿ. ಉಚಿತಗಾಯ
ನಿಜಾಂಶ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿಕಾರಂ ಮಹ್ಮಾಜಿಯ ಅಂಗಾರ್ಹಮಾತ್ರಾ
ಕಾಣ್ಡು ಯಾರಾವಾವುಬಿಗೆ ನಿಳ್ಳಿಷ್ಟು ಅಂತ್ರಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ. ಅಂತ್ರಿಯಾಗಿ
ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಾ ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಾ ಸಂಬಂಧಿತೆಯಿಂತ ಉತ್ತರಾಂಶ್ಯಾಗಾಯಿ.
ಮಹ್ಮಾಜಿಯ ಸಂಬಂಧಿತೆಯಿಂತ ನಿಜಾಂಶ್ಯಾ ಚರಿತ್ಯಾತ್ಮಕಾರಿ
ಯಾರಾವಾವುಬಿಗೆ ಅಂತಹಾರಣೆಯಿಂತ ಕೆಕ್ಕಿಪ್ಪಾರಂ, ಜೀಜ್ಯಾ
ದೆಯಂ ಅವಶ್ಯಕ ಅರ್ಥಾರ್ಥಾರ್ಥಾ ಇಲ್ಲಿಕಾರಂ ಇಲ್ಲಿಕಾರಂ ಅಂತಹ
ಕಾಳ್ಳಿರ್ದ ಏಕಾಗಂ ವೀಕ್ಷಿಕಾರಿಕಾರೆಯೆ ಇಂಣಾಯಿತ್ತು. ಜೀಜ್ಯಾ

യും അന്നെ സമർത്ഥമാണോ. യാദവരാവുവിനും ഇപ്പോൾ സമുതം തന്നെ. രാജസന്നിധിയിൽ വെച്ചുതന്നെ യാദവരാവുവും മല്ലാജിയും അഞ്ചുന്നൂറും ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ്.

പ്രാജിയും ജീജയും തമ്മിലിള്ളു വിവാഹം ശ്രദ്ധ പ്രാത്യർത്ഥിൽ ഭ്രംഗിവെഡവജ്ഞാനകുടി നടന്നു. വാഴാ ഹമൺധപത്രിൽ നിജാംഫാ എഴുന്നേള്ളും ആ ദിവതി കൊള്ള ആര്യീൻവദിക്ഷയാണെന്നു.

1619-ലുണും മല്ലാജി മരിച്ചു. പ്രാജിക്കും രണ്ട് പുത്രന്മാരാണെന്നു. അവരിൽ മൂളയവനാണും ശൈവാജി. 1627-ൽ ഏപ്രിൽമാസം 10-ാംഡി ശൈവ ദോക്കാട്ടയിലാണും ശൈവാജി ജനിച്ചു. ആ ഉൽക്കുള്ളജനനത്തിന്റെ സ്ഥാരകമായി അവിടെ ഒരു മാർബിൾ സ്ക്രിപ്റ്റിലാണും പ്രതിജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്നു.

കു 1 റൂ 1 .

വികുമംകോൺകും ലോകമെങ്ങും വിത്രുതിനേടീയ വരാണും പണ്ണാബിലെ ശൈക്കകാർ. ഭക്തിയോഗത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടും മഹാത്മാവായ നാണകരും വാൽ സ്ഥാപിതമായ നവീനമതമാണും ശൈക്കകായ ടേരും. ശൈക്കും എന്നതിനും പണ്ണാബി ഭാഷയിൽ തീ ചുന്നും എന്നാണും അത്യും. ഗ്രാവിനെ പരമശ്രദ്ധവും മായി ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണും ഇവർക്കു ഇംഗ്ലീഷ്

വാവുവിനെപ്പാലെ മല്ലോജിയിലും രാജ്യറക്ഷയുടെ
ബേണം. രാജ്യത്തെ താങ്കുന്ന ഇത് സ്ഥാപിച്ചെല്ലാണാവർ
നീറംകാണ്ഡപ്പാരെത, ഉറപ്പേകാണ്ട്' അവർക്ക് തമിൽ
രാജദേശിയിൽ വൃത്രാസമില്ല.

അതുകാണ്ട്' മല്ലോജിയേയിലും അഭവാവുവിനെ
യും, പിന്നക്കെതിര്ത്തു് ഇണക്കന്തിനു് നിജാംഷാ മു
നിട്ട് മല്ലോജിയേടെ ഹൃദ്ധികമായ ക്രാതുവ്യൂതയെക്കി
രീച്ചു് അഭവാവുവിനു തക്കമില്ല. അവാസ്ഥകാണ്ട്'
തന്നൊക്കാൽ താഴേയാണു് മല്ലോജി എന്നാണു് അദ്ദേഹ
പ്രീഞ്ചാ മവുമായ വാദം. അതുകേട്ടു്, അതിനു് ച
രിമാരം നിജാംഷാ വിധിച്ചു്. മല്ലോജിയെ അച്ചു
കീറം ക്രതിരപ്പടയാളികളുടെ നേതാവാക്കി പുനാ,
സുഖാ എന്നീ രണ്ട് താലൂക്കകളിലെ ജമീതപം അംഗേ
മത്തിനു ശൈത്യത്വകാട്ടത്തു. രാജാ എന്ന ബഹുമാന
പാദത്തെയും മല്ലോജിക്കും നൽകി. ഇതുവുംകാണ്ട്'
ഉദ്യാഗത്താലും മല്ലോജി ഉൽക്കുള്ളനായി. ഉച്ചിതനായ
നിജാംഷാ ഇപ്രകാരം മല്ലോജിയെ അനന്ത്രമിച്ചു
കാണ്ട്' അഭവാവുവിനു നിറ്റേശ്വം അടങ്കാതിവനു.
അംപ്പാഴം രാവുബാണു് സമ്പത്തിൽ ഉയൻ്തിരുന്നതെ
കീലും, ഉദ്യാഗത്തിൽ തന്നെക്കും താഴേയാണു് മല്ലോ
ജി എനു് അംഗേമത്തിനു കാണാവാൻ ഇല്ലാതെയായി.
മല്ലോജിയെ സംബന്ധിച്ചു് നിജാംഷാ ചെയ്തുതും അഭ
വാവുവിന്നു അന്തഃപുരത്തിൽ കേട്ടപ്പോരം, ജീജയു
ടെയും അവളുടെ അപ്പുകൾനായും ഇപ്പോലെ നടന്ന
കൊള്ക്കിട്ടു എനു് വിട്ടേക്കാട്ടക്കയേ ഉണ്ടായതും. ജീജ

ഈ അന്നേ സമ്മതമാണ്. യാദവരാവുവിനും ഇപ്പോൾ സമ്മതം തന്നെ. രാജസന്നിധിയിൽ വെച്ചുതന്നെ യാദവരാവും മല്ലാജിയും അഭ്യന്ധരാനും സൈനഹ്ര തേതാടെ ഇണങ്ങിക്കഴിത്തീട്ടണ്ടു.

പാജിയും ജീജയും തമിലുള്ള വിവാഹം ശ്രദ്ധ ഘട്ടത്തിൽ ഭ്രംഗവൈദ്യശാഖാകൂട്ടിനും. വാഴാ മഹാബലിപരതിൽ നിജാംശാ ഏഴുന്നേള്ളും ആ ദിവതി കൊള്ള ആത്മീയവർക്കിക്കായായി.

1619-ലാണും മല്ലാജി മരിച്ചതും. പാജിക്കും രണ്ടു പുത്രരായണായി. അവരിൽ ഇള്ളായവനാണും ശീവാജി. 1627-ൽ ഏപ്രിൽമാസം 10-ാം തീവ ഗോക്കാട്ടയിലാണും തീവാജി ജനിച്ചതും ആ ഉൽക്കൂഷജനനത്തിന്റെ സ്ഥാരകമായി അവിടെ ഒരു മാർഖിനും സ്കൂളും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാര്യാലയം .

വിക്രമംകോൺ്ടും ലോകമെങ്ങും വിന്നുതിനേടീയ വരാണും പഞ്ചാബിലെ റീക്കകാർ. കേതീയോഗത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടും മഹാത്മാവായ നാണകർണ്ണ വാൽ സ്ഥാപിതമായ നവീനമതമാണും റീക്കകായ ടെറ്റും. റീക്കും എന്നാണും അത്മം. ഗ്രാമവിനെ പരമഗഭവതം മായി ആരാധിക്കുന്നുകൊണ്ടാണും ഇവർക്കു ഇംഗ്ലീസ്

പേരുണ്ടായതും. അതുകൊ പത്ര ഗ്രന്ഥവരമാർ അവർക്ക് സഭായിൽനാണ്. ആലോറ്റുവാൻം നാണുകുന്നു. ഗ്രാവിന്റെ സിംഹമനാണ് അനുസ്തുതി. ഗ്രാവിന്റെ സിംഹനീപ്പിള്ളം ഗ്രന്ഥവായി അവർക്ക് അതും ഉണ്ടായിട്ടില്ല പത്ര മുക്കുന്നുതുടങ്ങി. ഉപദേശങ്ങളുടെ സ്വന്തിയ “ആര്യന്മാ” എന്ന യാണം റീക്കക്കാർ ഗ്രന്ഥവിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഇപ്പോൾ ഒരു ജീവചൈതന്യതും

അലോകാലത്തും കേതിവിധിയങ്ങളിൽ മാത്രമാണും റീക്കക്കാരേവഞ്ചം പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടായതും. വിനീടി, ചീല ദിക്കാലരാജാക്കന്നാരിൽനിന്നും പല വിപത്രകളിൽ ഓലാരത്രമായി ഉണ്ടാക്കാതെ, സ്വരക്ഷയ്ക്കായി അവർക്ക് പല ഘല്ലങ്ങളിലും ഏറ്റപ്പുറെന്തിവന്നു. അങ്ങേനെ തോല്ലുക്കളുായതിൽപ്പുണ്ണീനാണും പേരോടുകൂടി സിംഹൻ. (സിംഗ്) എന്ന അവർ ചേത്തു തുടങ്ങിയായതും. ഈ നൃത്യിലെ പരാത്മാവാലികളായ വർക്കാരീൽ റീക്കക്കാർ ഇപ്പോഴിനും പ്രശസ്തമാരാണും.

ശീക്കക്കാരുടെ അനുസ്തുതിവായ ഗ്രാവിന്റെ സിംഹൻ പാറാംനാ (പാടലീപ്പത്രം) നഗരത്തിലാണും ജനിച്ചതും. അക്കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫ്ഫനായ തേജീബിലും അഭ്യന്തരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവായിരുന്നു നാം ചെപ്പറുകയെന്നുമായ പണ്ഡാബിൽ പത്രാംവയസ്സിലാണും ഗ്രാവിന്റെ സിംഹൻ ആഗതനായതും. ആനന്ദ റീറിയിലാണും റീക്കത്തുക്കന്നാരുടെ രാജധാനി. അവിടെ തന്റെ അഫ്ഫനോടുകൂടി ഗ്രാവിന്റെ സിംഗൻ പാത്രം ബന്നു.

ഒരുംഗജീവിശാഖാം മക്കിലായിപതിയായി അനുഭവിപ്പിയിൽ വാണിങ്ങന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ/ഭരണ കാലത്തു് ഹീറ്റുകൾക്കും പല സകടകങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടിണ്ടു്. ഒരുംഗജീവിന്റെ ഘൃത്തിക നൂൽ ഒട്ടു കാലത്തു് ഹീറ്റുകളും മുസൽമാനരാത്രം സമഭാവ തോടെ പരസ്യതം സ്ഥാപിച്ചും മാനിച്ചുംകൊണ്ടാണു് കഴിഞ്ഞിങ്ങന്നതും. മതസംബന്ധമായ യാതൊരു തെവാ പരിത്യേതാട്ടം ഹീറ്റുകൾക്കും അക്കാലത്തു് ഇടയേ സ്ഥിവന്നിട്ടിപ്പു. രാജസഭയിലെ ഉത്തുള്ളാമ്പാനങ്ങളിൽ അനു ഹീറ്റുകളേഴും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു്. മാനസികമുഖ്യാദി, തോഡാമല്ലൻ, വീരബലൻ മതലായ ഹീറ്റു പ്രമാണകൾ അക്കാബർ ചക്രവർത്തിയുടെ സഭയിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതപദ്ധതിയായി പ്രത്യോജിച്ചിരുന്നവരാണു്. ഒരു രാജപുത്രസ്വാധാരണം ജഹാംഗീർ ചക്രവർത്തിയുടെ അമ്മ. ജഹാംഗീരിന്റെ ജൈപ്പുപത്രനായ ഷുപ്പുവും രാജപുത്രമഹിളയുടെ പത്രനാണു്; ഇപ്പക്കാരമിള്ള ഹീറ്റുച്ചുപ്പിംഗേമത്രീക്കു ചൗജഹാംഗീര കാലത്തിലും ഈ ഉക്കമേതു ഉണ്ടായിട്ടിപ്പു. ഹീറ്റുകളും മുസൽമാനരാത്രം ചെറുകുപ്പതോട്ടം പ്രേമഭരതാട്ടങ്കുട്ടി നമാധികാരതോടെ ഒരുംഗജീവിയും വുദാപരിച്ചിരുന്നു

ഒരുംഗജീവും മക്കിലായിപതിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഴ്യയിൽ ഇടയ്ക്കു ചീല കാലതേരയ്ക്കു് ഹീറ്റുച്ചുപ്പിംഗേമത്രീക്കു ഭംഗമണംഡായി. ഹീറ്റുകൾക്കും അവർ മുസൽമാനരാല്ലെന്നതു അപരാധത്തിനും ജാജിയാ എന്നോത്തരം നീകതി അവരിൽ പ്രത്യേകം ചുമതലി.

വാസ്തവത്തിൽ ഇത് മിഞ്ചേപ്പത്തിന്റെ ഉത്തരവാഡിത്വം മുഴവൻ ഒരുംഗജീബിന്നമുള്ള തല്ല. തന്റെ രേണകാലത്തിലെ മുഖ്യഭാഗം മുഴവൻ ദക്ഷിണപ്രദേശങ്ങൾ കൂടുതൽക്കൊന്നതിനാവേണ്ടി വീണ്ടുംവീണ്ടുമണ്ഡായ യുദ്ധമുള്ളിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വിനിയോഗിക്കണംവിന്നതു. അദ്ദേഹം രാജധാനിയിൽ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, മത്ത്രാന്തരമാരായ ചീല ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുടെ ഭർത്തയങ്ങൾ താലാണ് മിഞ്ചുകൾക്കു നേരിട്ടേണ്ടിവന്ന വിചത്രക ഒഴിപ്പാം ഭവിച്ചുറീക്കുന്നതു. അവരുടെ ഭംഗം പ്രജകളുടെ എക്കയോഗക്ഷമതയും, രാജവിന്റെ വിജയവിനുത്തുകളും കൈചെറ്റിക്കൊടുത്തു.

ഭരണാധികാരികളിടെ മിഞ്ചേപ്പം കാണ്ടിരാതിലാണ് അധികം പൊക്കായിയതു. അവിടതെ മിഞ്ചുകളെ ബുച്ചാൽക്കാരമായി മതപരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടും നാതിനു ചീല സാമ്പസികമാരായ രാജകികരമാർന്നിട്ടും മുന്നിട്ടി. അവരുടെ ഫലാർക്കമ്പങ്ങൾ ആ നാട്ടുകാർക്കുമുഖമായി. അപ്പോൾ, തീരുപ്പേശാക്കത്താൽ ആ തുരന്നാരായ ചീല കാണ്ടിരഞ്ഞാവമന്നാർന്നുവിട്ടോടീപ്പാനു ആനന്ദപൂരിച്ചയ അഭ്യം പ്രാപിച്ചു. ശീകരിക്കുവായ തേജ്ഞാവുമട്ടറിന്റെ സന്നിധിയിൽ ദീനരായിപ്പാവേണ്ടിയും രക്ഷക്കായി അടച്ച മറീക്കിട്ടി. ആ ആന്തരിക്കാരുടെ വിലാപംമല്ലാം കേട്ടതിൽപ്പുണ്ടോ, “മിഞ്ചുമതഭരിത സംരക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ധർമ്മത്താവായ ഒരു മഹാപുരഷന്റെ ജീവത്തുാഗം ഉടനെ വേണാം” എന്നാണോ ആ ശീകരിക്കുവായിരുന്നിനു അങ്ങളുട്ടാട്ടണ്ഡായതു.

ബാലനായ ഗോവിന്ദസിംഹൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ
അപ്പുന്നുന്ന അരരികെ നിൽക്കേണ്ടായിരുന്നു. അപ്പുന്ന പറ
തെത്തുകേട്ട് ആ ക്ഷണംതീര്ത്തതനു “അങ്ങയേക്കാൽ
ഗ്രേജ്യനായ മരാച്ചുക്കണ്ണൻ ഇപ്പോൾ വേരെ ആരുണ്ട്?”
എന്ന എ കുട്ടികളിൽനിന്ന് എല്ലാം മറമായി പ്രേരണ
യുണ്ടായി. തന്റെ കൊച്ചുമകൻറെ ഈ വാക്കു സാ
ക്ഷാൽ ദൈവാതിന്റെ ആരജ്ഞത്താണെന്നു തേജോവിഹ
ദ്വാരാ തോന്നി. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സാരക്ഷണത്തി
നു ജീവത്തുാഗം ചെയ്യുവാൻ ഉടനെ അഭ്യുദയം താഴും
രായി.

ഒമ്പുവശസ്ഥലായതെത ബലവത്താക്കവാൻ തെ
ജോവിഹദ്ദുകൾ ഉംസാഹിച്ചുതുടങ്കി. ഈ ഉദ്ധൃതത്തിൽ
ഒരംഗജീവിന്റെ ആരജ്ഞപ്രകാരം തേജോവിഹദ്ദുവാനും
കാജസഭയിൽ ചെയ്യേണ്ടിവനു. അവിടെ വെച്ചും അ
വർ തമ്മിൽ മതത്തെക്കറിച്ചും വിവാദമുണ്ടായി. അതു
മുത്തു മുത്തു പിന്നക്കേതിലാണും കലാരിച്ചതും. ഫോ
ധാസ്യനായ ചക്രവർത്തി മുമാ അപരാധങ്ങൾ ആരോ
പിച്ചുകൊണ്ടും തേജോവിഹദ്ദുവിനെ വധിക്കുവാൻ വിധി
ചെയ്തു. ആ ഫോധാവിധിയിൽ രാജകീകരണാക ഉടനെ നട
ത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈപ്രകാരം തേജോവിഹദ്ദു ഭമ്മതിയിൽ അക്കദ്ദേ
ഡപ്പോൾ, ഗോവിന്ദസിംഹൻ റിക്കക്കാങ്ങട പത്താമ
തെത മുൻവായി അഭ്യുഷിക്കുന്നായി. ഹിന്ദുമതത്തി
ന്റെ സമുദ്ദാരണത്തിനും പ്രസ്തുതനായി അഭ്യുദയം
ഇരുണ്ടു. ആദ്യം അഭ്യുദയം ഗ്രൂവമണ്ണരെ വിളിച്ചു മത

രക්ෂණයෙන් පුනා ගෙයෙහිනු “පුනා” අත්‍යවා ඩීඩූ. මහතරමාය හේ යාගා ගන්ති ලෝජීප්‍රසා තෙතෙ ගොංඩියාත් මිහු සර්බස් ඩීඩූ තුළ ඇඟාක්‍රමනා “හේ මුළුවමන් ආඩිප්‍රායපුද්‍ර”. අව යෙද අත අඩිමතංපොලේ ගොවිස්සිංහන් යා ගෙතින චොංඩි පුද්‍රාන්කුවු ගෙයු කෑන්තුරු දේ ලොවප්‍රංශු තෙත සංඛාරකුවු ගෙකිස්කාංකු පුරුවු බවිඩු නිවයිලාං යාගා ගන්නතු. එම නාත් අත යාගතතිය නිනා “මතතියෙනා සඡඳාය රතියෙනා යාතොය උග්‍රායිපු; ඩීඩූ යතාවු බවද තෙ ගැඹුප්‍රිඩූවෙනුමාතු.

අංගනත්‍ය තෙකෙනතාන් අත්‍යවාඩීඩූකාංකු ගොවිස්සිංහන් සුප්‍රතමායාය ව්‍යුහීයිලෝක් තිරිතෙතු. අඩුම් “කාත්‍යා” පුනා පෙරින් තිකි කාරිතිනිනා “දුතියායා සංඛා පුද්‍රාතු බවන් ඔහුම්ඩූ.

ඡෙනාය, තිකිකාතෙද බකයායි මහාජන යොගා මුද්‍රායිරිකිවෙ, අත්‍යාධාරී ආඩිම්බිකරීඩූ නිනාකාංකු සුප්‍රයම්තතියෙන් සංස්මාජිතතිනා ගේ මාධ්‍යවෙව් අඩුපස්සිතමායිම්‍යූන පුනා ගොවිස්සිංහන් ආඩිප්‍රායපුද්‍රකයු, සුප්‍රාග්‍රා තෙතෙ බ්‍රාහ්මිකාත්‍යාචාරී තක් යැරහිතත්වු තුළ ගැඹුවු මුද්‍රාවරු ඔගොන්කුවරු පුනා ආඩුම් ඩීඩූ කෙකයු බවයු. සුඩාසුරින් අයිකං පෙන් මුළු ඩීඩූක්දී මුදුප්‍රාග්‍රාමාත්‍ය මිශ්‍රීඩූනිනා. අඩුප්‍රාය

ദയാർഥമന്ത് എന്ന വീരതീഷ്യൻ സപ്രജീവിതത്തെ ബിക്കാട്ടക്കവാൻ സന്നദ്ധനായി ഗ്രാസന്നിധിയിൽ നിന്നും പ്രവേചിച്ചു അതു റീഷ്യനെ അക്കത്തെക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, ദ്രോഹം കഴിത്തെതിൽപ്പുണ്ണെ, ചെന്നീ സാത്തിൽ മുങ്ങിയവാളോട്ടുടടി ഗോവിദസിമൻ ഞു സഭയിലെക്കു തിരിച്ചുവന്നു. സപ്രതം ശരീരങ്ങളും ബലവിക്കാട്ടക്കവാൻ ഇന്നിയാങ്കണ്ടു എന്ന വിളിച്ചുവോടിച്ചു. സദസ്യർ ഭീതിയാൽ വിരച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുവേ, ധർമ്മ ഭാസന്ന് എന്ന മരീറാൽ ധ്യൈരാവും ജീവത്യാഗത്തിനും തുനിത്തുകൊണ്ടു ഗ്രാവിന്നെന്ന് അടക്കാലേക്കു് ചെന്നു. അയാളും മന്ത്രപോലെ അക്കത്തയ്ക്കു കുട്ടിരുക്കാണ്ടു പോയി. ചുതീസ ചെങ്ങുംരക്കടിച്ചു മേഖലവെയും തേതാട്ടുടടി ഗോവിദസിമൻ പിന്നോടും സഭയിലെക്കു പോന്നും, ബലമിക്കു് ഇന്നിച്ചും അതുവെന്നും എന്നും ഗജിച്ചു. അപ്പോഴിനും ഒരു മഹാത്യാഗി അവിടെ മന്ത്രവാനശായി. ഇപ്രകാരം അഞ്ചുവട്ടം നടന്നു. അപ്രാ മതായി ഗോവിദസിമൻ സഭയിൽവന്നു വിളിച്ചുപ്പോഴേയും, അവിടെ നിന്നീങ്ങനുവരെല്ലാം പ്രാണങ്ങൾ തേതാടെ അക്കച്ചവാൻ തുടങ്ങി. ഇന്നി അതും ആത്മ ത്യാഗത്തിനു മന്ത്രിച്ചവാൻ മുള്ളുന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടു.

പേടിച്ച പിന്നാറുന്ന ജനങ്ങളെ ഗോവിദസിമൻ സാന്തപ്പിച്ചുകും വിളിച്ചുനിറ്റത്തി താൻ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തുക മാറുമെന്നുള്ളിട്ടുള്ളവെന്നും, യാതൊരു ഒപ്പുവാക്കമുണ്ടാക്കിലും ഏപ്പേട്ടിട്ടില്ലോ എന്നും അദ്ദേഹം പരാത്തപ്പോറി ജനങ്ങൾ ഉൽക്കുന്നേരാടെ താ

രീക്കപോന്ന. അക്കത്തെയ്ക്ക് പ്രടിക്കൊണ്ടപോയിരുന്ന ആ ചെറുവരേയും, അനന്തരം, അദ്ദേഹം ഓരോരുത്തര രാഹി വിളിച്ചു് ആ മഹാജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുത്തി ക്കാണിച്ചു. അവരെ ജീവനോടെ കണ്ടതിൽ ജനങ്ങൾ ക്കണ്ടായ അത്ഭുതത്തിനും അളവിലു ശ്രാവിസ്ഥിം ഹൻ മുഖമായി ചില ആളുകളു അക്കത്താരിടത്തു് നിന്തിയിരുന്നു. ഓരോ ആളുയും അക്കത്തെയ്ക്ക് കൊണ്ടപോയാൽ ഓരോ ശത്രുവിനു അദ്ദേഹം അടുക്കി. ആ രക്തമാണു് വാളിമേൽ കണ്ടതു്. മുരുദവൻ തങ്ങളു പരിക്ഷിക്കുവാനെന്നറിയാതെ, വെറുതെ പേടിച്ച കൊണ്ടാഴിത്തു നിന്നതിൽ ജനങ്ങളുവരും ഇപ്പോൾ പഞ്ചിതരായി.

പരിക്ഷയിൽ റിജയികളായ അബ്യ റിഷ്യനാർ സർജനത്തിനും കീത്തനീയമാരായി അവിടെ വിള ക്കു. ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗംചെയ്യുവാൻ തക്ക ധീരാത്മകളായ മുവരാൻു് പ്രജയനാരിൽ സിംഹ ക്കുവിൽ എന്ന അവരെ ശ്രാവിസ്ഥിംഹൻ അഭിനന്ദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനും അവർ പ്രാണപ്രിയമാരായി. ആ ആം ബുദ്ധേത്വം നേരുതപ്രതിലാണു് അദ്ദേഹം കാത്സാസം എലം സ്ഥാപിച്ചതു്. മുരുദവൻറെ വിധിപോലെ സ്വയമ്മർക്കിയ്ക്കുയായി അവർ ദീക്ഷിതരായി. പിന്നീട് അവരുടെനീന്ന ശ്രാവിസ്ഥിംഹനും ദീക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു.

അ കൃത്സാസഹായത്തിനു പ്രത്യേകം ചില വർണ്ണി നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടു് സംഘത്തിൽ ഉംപ്പുട്ടവർ ഉടലിന്റെ അഴകിനുവേണ്ടിയല്ലോ, ജനതയുടെ സൗഖ്യം

സൃതത്തിനംവേണ്ടിയാണ് എപ്പോഴിം കണ്ണം കരളിം ചെ
ലുത്തേണ്ടതു്. മടിയും താടിയും തനിക്കെ വള്ളുവാൻ
വിചുന്നതല്ലാതെ കൈശരം ചെയ്യുകയു്. ലഹരിപദാത്മം
യാതൊന്നം — പുകയിലപോലും — ഉപയോഗിക്കാതു്.
സുഖിയും പുരഷൻം ഇങ്ങുവള്ളകൾ കൈകളിൽ അണി
യണം; അരങ്ങോധനയിന്നതിനായി ജീവിതം സമപ്പിച്ചവ
രാണാം. അവർ എന്നതിനു സുചനമായിട്ടാണ്ടു്. സുഖി
പുരഷമാരെയുപോലെ കുപാണം (വദ്ദിഗർ) ധരിക്കു
ണം. ആ കുപാണം അവകാട പ്രാണനാതത്താലല്ലോ
തെ തരിംഗത്തിൽനിന്നു അകലാതു്. മഹാജനങ്ങേസവന
തത്തിനാളുള്ളതാണാം ജീവിതം എന്ന അവർ ദുഡ്രൂതരായി
വര്ത്തിക്കുണ്ടാം. അനാപമനാരെയും സുഖികളും രക്ഷി
ക്കുന്നതിനു ജീവത്യാഗം ചെയ്യുവാൻ അവർ എപ്പോഴിം
സന്നദ്ധരായി നിൽക്കുണ്ടാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിധികൾ
ഇങ്ങനെയോടെ അനന്തസറിക്കുന്നവരാണു് കാത്സാസം
പ്രാത്യേകിയാണു്.

ഈ കാത്സാസംലും ഗാംഡിനാർ പ്രാബല്യത്തോ
ടെ വല്ലിച്ചുതുടങ്ങാം. അക്കാലം മുതല്ലാണാം റൈക്കകാർ
പേരോടുകൂടി സീംഫൻ (സിംഗർ) എന്ന ചെത്തുട
അറിയു്. ക്രമേണ, കാത്സാസംലുംതിനു മഹാത്മായ
ശ്രീനൃസ്മായി.

റൈക്കകാരുടെ ഈ വള്ളച്ച റൈന്റേജിബാം കണ്ണ
പ്പോലും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരും സുസമച്ചായില്ല. അദ്ദേ
ഹം ഒരു പെയന്വട്ടയ റൈക്കകാക്കുന്നതിരെ നിന്നോഗി
ം. ആ മക്കിലപ്പെണ്ണും പെയവെള്ളംപോലെ അടി

ஆகோரி வாய் அதுவைப்படியை வழித்து. எனினும் கேலாற்மாய் யுலுமாஸ்^o அடைப்புாழ்ளையது. எனின்றுதீ லூப் வண்டிலூப் கூகில்ஸெஸ்கூப் பெஞ்சுத் தீட்டித்தீட்டு துக்காஸ்ட், சுட்கண் தீக்கூக்கு புராஜயம் வெளியூ. அது வாய்க் கூலாமலூப் தக்காப் பிரதீபூயை.

அது யுலுத்தித் தோவிஓஸீங்மென்ற டெட்டு புது நூல் இதராயி. வேராய்ளையித்தீட்டு டெட்டு ஹூய்மசை கூடு ஸ்ரம் திறுவிலை நவாபு^o மரீராரிக்கை வழித்து பாடியூ^o வெட்டிக்கொலூக்கும் ஏவது. பின்னீட்டு கூஷ் காலக்குத்தகை தோவிஓஸீங்மூர் என்குமேது. நிலதீ பூதை நாட்காட்டாயி உங்காட்கேள்விவாய்.

தெரங்கஜீஸு மரியூக்டின்தெபூர் தீக்கூக்கு வீளெடு உடயம்ளையை. குமேஸ் உயர்யான் பன்னாபு முதிவுக் கீக்கூக்குத்தெட் தெள்ளத்தினா^o அயீகமாயை ததீங்.

தெரங்கஜீஸுதீ பிற்கால் ஒகிலுவகுவத்தீ யாகது வெம்புக்காவாஸ்^o அடைப்புமென்றீக்கூ கால முது தோவிஓஸீங்மைப் பெண்டு பூர்ப்பத் தீரியூ கீட்டி. சுகுவத்தியாது நமூனித்தீட்டு ஜின்கெலூர் ஸங்கூஜித்தீட்டுமாயை தீக்கூக்குத்தெட் பரமநித்தெட்டுத்தீட்டு தோவிஓஸீங்மைக் கூஷ்காபு வாஸ். நீ ஜீ மா நீர் ராஜ்யத்தித் தூர்ப்புடு தோலாவரீதீரத்துவெஷ்^o 1708-லுஸ்^o அடைப்பும் ஹயலோகவாஸாங்ரெட்டித்தீட்டு. அடைப்புத்தாங் ஸமாபி தமாய் காத்ஸுஸலூப் ஹட்டுப்புாழ்ளெட். தீக்கூக்குதீங் அப்பு பிலுப்பாக்கை

ഭ്രാജനക്കളം കാത്സയിൽ ഉംപ്പുട്ടവരാണ്. ബഹു ജനസേവനത്തിനായള്ളി ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥാപനങ്ങൾ മുൻകൂട്ടം കാത്സയിൽ ഇപ്പോഴം മനസ്സിയിൽ തന്നെ.

ശ്രീ സും ദ ത്ര്യു^o

ശ്രീക്കാരക്കാരുടെ ദൈവത്വാർത്ഥ ഗ്രജവായ തേജും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഡാക്ടറുമാരുടെ പ്രഭാവം ഒരു ദിവസം ദാഖിലായാണ്. അതു സംഭവം നാം പ്രത്യേകമെ ചുത്തും ആദ്ധ്യാത്മികമാണ്.

1674-ലാണും ശ്രീക്കാരക്കാരുടെ ദൈവത്വാർത്ഥ ഗ്രജവായ തേജും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അപ്പുചീരംതു അനുഭാവണം ചെയ്യുന്നതും. എത്താണ്ടു പത്രവാദ്ധത്താൽ അദ്ദേഹം ശ്രീ ഷ്യാമരായ ശ്രീക്കാരു കേതിമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുട്ടി നയി ആകൊണ്ടു യത്രസ്പിയായി വാണം. അപ്പോഴേയും, മുകിലുചക്രവർത്തിയായ ശ്രാംഗജീവിയിൽനിന്നു തന്റെ മുദ്വിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ടും ആളുതെ പുറപ്പെട്ടു. അമൃതസരസ്സിൽ ശ്രീക്കാരക്കാരു അധികാരിപ്പിച്ച നായി ഗ്രജപീഠത്തിൽ വാണിവരുന്ന തേജും ബഹുമാനുകളുടെ ഉടന്തനെ പുറപ്പെട്ടു ഡാക്ടറുമാരുടെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന മാരാക്കേണ്ണമന്നാണും അതു ഉത്തരവിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതും. തേജും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പേരിൽ അനും ചല അപരാധങ്ങളം സക്കാരയോഗസമന്വാർ ആരോപിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദുമതവും ഇസ്ലാംമതവും തലസ്ത്രാബവലു

തേരാട്ടുകാണു് അക്കാലവത്തു് ഉത്തരേന്തുയിൽ പ്രവ
ത്തിച്ചിത്തന്നതു്. ആ റണ്ട് മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്ന
മായി മുന്നാമതോടു മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായിന്നിനും
സിക്കകാരനും പുതിയൊരു ജനത്തെയും വല്ലിപ്പിക്കുന്ന
താണു് തേജംബുദ്ധരിൽ ആര്യാധിതമായ മുഖ്യാധ
രാധാ. റിക്ഷകാരണം മതപ്രകാരം ജാതിഭേദമില്ല.
സർജനങ്ങളിലും പരസ്യരം സാമോദയത്തോടു വർത്തി
ക്കുന്നുമന്നാണു് അതിലെ വിധി, സത്യവു്, ചാരി
തവമാണു് ജീവിതഗ്രേയസ്സിനള്ളിക്രിസ്ത്യൻ സാക്ഷാത്തിത്തപഃ.
ഇക്കിനേടവാൻ എക്കമാറ്റം ക്രതിയാണു്. ക്രഷ്ണ
ശ്രേയാ തീത്യപ്പാളുന്നൈ ദാശവിക്ഷേപനതു് മിത്യാചാ
രധാനേന്നും വിലക്കിയിരുന്നു. ദൈവതപ്പുജയിലും മറ്റു
ജപവുമല്ലാം നിന്മാലങ്ങളാണു്. നിന്മാലങ്ങളും
മതസംബന്ധമായ യാത്രാരം ചടങ്ങാിലും എപ്പേറ്റെണ്ണ
തില്ല. റിക്ഷകാരണം ഇവക വിധികൾ, വിലതു്
ഹിന്മതത്തിനും, ചിലതു് ഇസ്ലാംമതത്തിനും വിപ
രീതമാണുകണ്ടു് ഒരുംഗജീവിനു് തേജംബുദ്ധരിനോടു
വിദേശമായിട്ടുണ്ടു്. നൃയവിചാര
സഭയിൽ മാജരാകവാൻ മകിവചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും
പുറപ്പെട്ട ആത്മാസന്നതെ കണ്ണുകൂട്ടാം, അതും മുത്തു
വിന്റെ വിളിയാണും തേജംബുദ്ധർ നിന്മയിച്ചു.
തന്റെ ജീവിതകാലം ഇതാടക്കുടി തുള്ളായെന്നും
ഡത്തഹിനിയിനും ഇന്നീ ഇങ്ങാട്ടിപ്പേനും അറിഞ്ഞു
കൊണ്ടതെന്നുണ്ടു് അദ്ദേഹം ആ ഉത്തരവീന അന
സരീച്ചതു് അതിനെ ലംഗ്ലിക്കുന്നതായാൽ പീനെ

യുണ്ടാവുന്ന വിപരതു് കുട്ടൻതാട്ടുണ്ടാം അന്നലവി കേണ്ടിവരിക. സ്പന്തം സിലുന്തർത്തിനുംബുണ്ടി ജീവ തൃശൂലം ചെയ്യുന്നതു് ഉൽക്കുഷ്മായ സിലുഡിനും വിത്രാസങ്ങളാട്ടു അദ്ദേഹം സംശയമുണ്ടം ഡാക്റ്ററികൈ ലേഡ്യൂട്ട് ചുറപ്പുട്ട്.

തേജോഖമട്ടറിന്റെ ചുത്രനാണ്ടപ്പോൾ ഗ്രാവിറ്റ് സിംഗള്രു. അനും ആ കമാരനെ ഗ്രാവിറ്റായും എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. പത്ര വയസ്സുമാത്ര മായ ബാലനാണ് ഗ്രാവിറ്റ് വു. ആ കുട്ടിനാണ് അപ്പുന്ന മരീക്കന്തായാൽ ശ്രീകൃഷ്ണകാര്യത്തെ മുജമ്പാന തത്തിൽ വാഴേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് തേജോഖമട്ടർ ഡാക്റ്ററിയൈലേഡ്യൂട്ടൈ ഇരഞ്ഞുംബുണ്ടു് ചുത്രനാഭിപ്പിച്ചു് അന്ത്യവാക്കായീ പിലതു് ഉചാദ്ധരിച്ചു്.

“എൻ്റെ ഓമന്നുക്കേണ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ മക്കില ചക്രവർത്തിയിടെ ആജത്തെന്ന അനന്തരാഭ്യക്കാണ്ടു് ഡാക്റ്റരിയൈലേഡ്യൂട്ട് പ്രോക്രയാണു്. അവിടെനീനും ജീവനോടെ മടങ്ങിവരവാൻ എന്നിക്കും കുകുമല്ലോ. ചക്രവർത്തിയിടെ പ്രിയത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ സിലുന്തരെ തെരു മാറുന്നതായാൽ മാത്രമേ എന്നെ അദ്ദേഹം വിട്ടുകയ്ക്കും. എന്നാൽ, സത്രത്തിനേതിരായീ ആ രാജ്യം എങ്ങനെന്നെങ്ങനെ നിർമ്മൂല്യിച്ചാലും ഞാൻ ഇള്ളക്കയില്ല. മുഖപരമ്പരയാ ഞാൻ വള്ളത്തിപ്പോരുന്ന സിലുന്തരത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ ശരീരത്തെ ബലിക്കൊടുക്കുന്നതു് എന്നിക്കു സദനാധ്യമാണു്. സത്യസംരക്ഷണത്തിനായീ ഇതുകൈകുറിലും തൃശൂലം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ ഫോറമണ്ഡലായപ്പോൾ എന്ന കൂതാത്ത്വത്തോ

തേരാട്ടൊണ്ട് അർക്കാലത്തു് ഉത്തരേന്തുയിൽ പ്രവ
ത്തിച്ചിങ്ങന്നതു്. ആ രണ്ട് മതജ്ഞങ്ങളിൽനിന്നും ഭീമ
മായി മുന്നാമതോടു മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായിനിന്നും
സീക്കകാരനു പുതിയൊരു ജനത്തെയു വല്ലിപ്പിക്കുന്ന
താണു് തേരജ്ഞംവഹമുറിൽ ആര്യോഗ്യിതമായ മുവ്വാപ
രാധാ. സീക്കകാരൻ മതപ്രകാരം ജാതിഭേദമില്ല.
സംഖ്യാജനങ്ങളിലും പരസ്പരം സാമ്യാദംശത്താടു വന്നതു
കേണ്ടെമന്നാണു് ആത്മിലു വിഡി. സതൃവു്, ചാരി
തവുമാണു് ജീവിതത്രേയസ്ഥിനില്ലെങ്കിലും സാക്ഷാത്തിത്ത്വം
ഇക്കിന്നെടുവാൻ ഏകമാന്ത്രം ദേഹത്തിയാണു് ക്രഷ്ണം
ശ്രൂതായാ തീര്ത്തപ്രഭാളൈയു നേരവിക്കുന്നതു് മീത്യുംപാ
രമാണെന്നും വിലക്കീയിരുന്നു. ലൈവതപുജയും ക്രതു
ജപവുമല്ലോ നിറ്റില്ലപ്പെല്ലാണു്. നിന്ത്യന്നതാടു
മതസംബന്ധമായ യാതോടു ചടങ്ങാിലും ഏപ്പേടുന്നു
തില്ല. സീക്കകാരൻ ഇന്നവക വിഡികൾ, വിലതു്
ഹിന്തുമതത്തിനും, ചീലതു് ഇസ്താംമതത്തിനും വിപ
രീതമാണെന്നകണ്ഠു് ഫറുംജാജിവീനു് തേരജ്ഞംവഹമു
റിനോടു് വീഡേപ്പെമുണ്ടായിട്ടണ്ഠു്. നൃഥവിചാര
സഭയിൽ ഹാജരാക്കവാൻ മുകിലചന്തുവത്തിക്കിയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ആത്മാസന്നതെ കണ്ണഡേപ്പും, അതും മുത്തു
വിന്റെ വിളിയാണെന്നും തേരജ്ഞംവഹമുറി നിശ്ചയിച്ചു.
തന്റെ ജീവിതകാലം ഇതാടക്കുടി തുള്ളായെന്നും
ഡയൽഹിച്ചിൽനിന്നു് ഇന്നി ഇങ്ങാട്ടിപ്പേരും അറിഞ്ഞ
കൊണ്ഠത്തെന്നയാണു് എല്ലോഹം ആ ഉത്തരവീനെ അന്ന
സരീച്ചതു് അതിനെ ലംഗളിക്കുന്നതായാൽ പീനെ

യണ്ണാവുന്ന വിപത്രതോടെയാണ് അന്തഭവിക്കേണ്ടിവരിക. സ്വന്തം സില്ലാന്തരത്തിനുംഡുണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യുന്നതു ഉത്തുഷ്ടമായ സില്ലിയാണുന്ന വിത്പാസങ്ങളാടെ അഭ്യർത്ഥം സബ്രഹ്മണ്യം ഡൽഹിയിലെയും പുരപ്പട്ടി.

തേജോഖമട്ടറീനും എത്രനാണ്ടല്ലോ ഗോവിന്ദ സീംഗളതു. അനും ആ ക്രമാരംനെ ഗോവിന്ദറായും എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു. പത്ര വയസ്സുമാത്രമായ ബാലനാണ് ഗോവിന്ദരാവു. ആ ക്രമിക്കാണും അപ്പുന്ന മരിക്കുന്നതായാൽ ശ്രീക്രിക്കാരുടെ ഗ്രാമസ്ഥാനത്തിൽ വാഴേണ്ടതു. അതുകൊണ്ടും തേജോഖമട്ടർ ഡൽഹിയിലേയ്ക്കായി ഇരഞ്ഞുംഡേവേ എത്രനാണ്ടല്ലോ. അന്ത്യവാക്കായി ചീലതും ഉച്ചതുംഡിച്ചു.

“എൻ്റെ ഓമനക്കേന, ഞാൻ ഇപ്പോൾ മക്കിലാച്ചുവർത്തിയാടെ ആജന്തരായ അനന്തരാഖാണ്ടും ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു” പോകയാണ്. അവിടെനിന്നും ജീവനോടെ മടങ്ങിവരവാൻ എന്നിക്കും തക്കുമല്ലോ. ഒരുവർത്തിയാടെ പ്രിയത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ സില്ലാന്തരത മാറ്റമേ എന്നെ അഭ്യർത്ഥം വിട്ടയ്ക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, സത്രത്തിനേതിരായി ആരാധ്യാം എങ്ങെന്നെന്നൊക്കെ നിർബ്ബന്ധിച്ചാലും ഞാൻ ഇളക്കയില്ല. ഗ്രാമപരമ്പരയാ ഞാൻ വളർത്തിപ്പോകുന്ന സില്ലാന്തരത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ തരീംതെത്ത ബലിക്കാട്ടക്കുന്നതും എന്നിക്കു സദനതാപ്തമാണും. സത്യസംരക്ഷണത്തിനായി ഇതുകൈകീലും ത്യാഗം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ യോഗമുണ്ടാക്കല്ലോ എന്ന മുതാത്മതയോ

തേരാട്ടുവാൻ” അക്കാലത്തു് ഉത്തരവന്നുയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. ആ രണ്ട് മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭീമമായി മുന്നാമത്താൽ മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായിനിന്നും ശിക്ഷകാരനു പുതിയൊരു ജനത്വയെ വല്ലിപ്പിക്കുന്നതാണോ തേജംബഹസ്തിയിൽ ആരുദ്ധരപിതമായ മുവ്യാഹരായാ. ശിക്ഷകാരാട്ട് മതപ്രകാരം ജാതിദേശമില്ല. സർജനങ്ങളിൽ പരസ്പരം സാമ്ഹാദംശുത്തരാട്ട് വർത്തിക്കുന്നവന്നാണോ അതിലെ വിധി. സത്യവു്, ചാരിത്രവുമാണോ ജീവിതത്രൈയസ്തിന്ത്രി സാക്ഷാത്തിത്ത്വഃ. ഘക്കതിനേട്ടവാൻ എക്കമാള്ളം ഭക്തിയാണോ. ക്ഷേത്രങ്ങളേം തീര്ത്തമങ്ങളേം ഓശവിക്കുന്നതു് മീത്യൂഹാരമാണുണ്ടോ വിലക്കിയിരുന്നു. ദൈവത്വപൂജയിലും മറ്റും ജപവാമല്ലാം നിന്മിലങ്ങളാണോ. നിന്മ്പുസ്യത്താട്ട് മതസംബന്ധമായ യഥത്താൽ ചടങ്ങിലും എപ്പോഴുണ്ടെന്നു തീപ്പി. ശിക്ഷകാരാട്ട് ഇന്വക വിധികൾ, ചിലതു് ഫീറുമതത്തിനും, ചിലതു് ഇസ്ലാമമതത്തിനും വിവരിക്കാനും കണ്ണാശാഖകളു് ഒരുംഗജീവിനും തേജംബഹസ്തി റിനോടു് വിദ്യേഷമന്മായിട്ടണ്ടു്. നൃായവിചാരം സഭയിൽ ധാരാക്കവാൻ മുകളിലെചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും പുരപ്പെട്ട ആത്മാസന്നാരം, അതു് മുത്തുവിന്റെ വിളിയാണോ തേജംബഹസ്തി നിലനിലയിലും. തന്റെ ജീവിതകാലം ഇതാട്ടകുട്ടി തുളങ്ങിയെന്നും ഡൽഹിയിൽനിന്നും ഇന്നി ഇങ്ഗ്ലാന്റീല്ലെന്നും അറിഞ്ഞു കൊണ്ടത്തന്നുണ്ടോ അദ്ദേഹം ആ ഉത്തരവാനെ അന്നം സരിച്ചതു് അതിനെ ലംഗളിക്കുന്നതായാൽ പാഠം

യുണ്ടാവുന്ന വീപത്രതും അട്ടക്കാരനെന്നാണ് അനന്തവി ക്ഷേമിവരിക. സ്പന്ദം സില്ലാന്തർത്തിനുംവേണ്ടി ജീവ തൃശ്ശൂലം ചെയ്യുന്നതും ഉത്തരുഷ്മായ സില്ലിയാണുന്ന വിത്രപാസങ്ങളാട അട്ടക്കാമം സംബന്ധം ഡംഗായും ഡംഗായിൽ ലെയ്ക്ക് ചുറപ്പുച്ചി.

തേജോഖദാരിന്റെ ചുത്രനാണ്ടപ്പോ ഗോവിം സീംഗൾസ്. അന്നും ആ കൂമാരനെ ഗോവിംറായും എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതും. പത്രതു വയസ്സുമാത്ര മാത്ര ബാലനാണ് ഗോവിംഗാവു. ആ കൂട്ടിയാണ് അപ്പുന്ന മരീക്കന്നതായാൽ തീമുക്കാങ്ങട മുഖസ്ഥാന തതിൽ വാഴേണ്ടതും. അതുകൊണ്ടും തേജോഖദാരി ഡംഗായിൽ ലെയ്ക്കായി ഹരാഞ്ചുംഞ്ചും ചുത്രനാവിളിച്ചും അന്തുവാക്കായി ചീലതും ഉചാദതിച്ചു.

“എൻ്റെ ഓമനക്കേ, താൻ ഇപ്പോൾ മുകില ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞയെന്ന അനന്തസരിച്ചുകൊണ്ടും ഡംഗായിൽ ലെയ്ക്കുചോക്കാണ്. അവിടെനിന്നും ജീവനോടെ മട്ടളിവെന്നാൻ എന്നിക്കും തക്കുമ്പോ. ചാതുവർത്തിയുടെ പ്രിയത്തിനുംവേണ്ടി എൻ്റെ സില്ലാന്തർത്തെ മാറ്റുമെ എന്നെ അട്ടക്കാമം വിട്ടുയിരുത്തു. എന്നാൽ, സത്രത്തിനെതിരായി ആ രാല്പോം എങ്ങനെന്നെന്നൊക്കെ നീക്കുമ്പുണ്ടിച്ചാലും താൻ ഇളക്കയീല്ല. മുഖപരമ്പരയാ താൻ വള്ളത്തിപ്പോ യന്ന സില്ലാന്തർത്തിനുംവേണ്ടി എൻ്റെ തരീരത്തെ ബുലിക്കാടുക്കണ്ടാതും എന്നിക്കു സത്രേപിക്കാണ്. സത്യ സംർക്കണത്തിനായി ഇതുയെക്കാണും തൃശ്ശൂലം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ യോഗമുണ്ടായപ്പോ എന്ന കൂതാത്ത്വത്തോ

തേരാട്ടുവാണ്" അടക്കാലത്തു് ഉത്തരവന്നുയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. ആ രണ്ട് മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭീക്ഷണം മായി മുന്നാമത്തോടു മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായിനിന്നും ശ്രീക്കുടാരുന്ന പുതിയൊരു ജനത്തെ വല്ലിപ്പിക്കുന്ന താണു് തേജുംബുഹസ്തരിൽ ആര്യാധിതമായ മുഖ്യാധിതായാഡാ. റീക്കകാരുടു മതപ്രകാരം ജാതിഭേദമില്ല. സർജന്റാഡിൽ പരസ്പരം സാമേഖ്യംമുണ്ടുവേണ്ടാടു വർത്തിക്കുന്നുമെന്നാണ് അതിലെ വിധി. സത്യവു്, ചാരിത്രവുമാണു് ജീവിതത്തുന്നുണ്ടിനുള്ള സാക്ഷാത്തുനിത്യം, മുക്തിനേടുവാൻ എക്കുകമായും ക്ഷേത്രിയാണു്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഒരു ദിവസായാ തീരുമാനങ്ങളുടെയോടു ചേരുവിക്കുന്നതു് മീതുംബാധാരമാണുന്നും വിലക്കീരിയാണു. ദൈവത്വപൂജയും മറ്റു ജപവുമല്ലോം നിറ്റിവക്കാട്ടാണു്. നിർവ്വന്ധതേതാടു മതസംബന്ധമായ യാത്രായ ചടങ്ങാിലും എപ്പേടുടങ്ങുന്നതില്ല. റീക്കകാരുടു ഹ്രസ്വക വിധികൾ, ചീലതു് ഫീറ്റുമതത്തിനും, ചീലതു് ഹസ്താംമതത്തിനും വിപരീതമാണുകണ്ടു് തുറഞ്ഞജീവിനു് തേജുംബുഹസ്തരിനോടു് വിദേശമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. നൃായവിചാരം സഭയിൽ മാജരാക്കവാൻ മുകിലവചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ആത്മാസന്നത്തെ കണ്ടെഴുവാം, അതു് മുത്തുവിന്റെ വിളിയാണു വിളിയാണു തേജുംബുഹസ്തരിനോടു് തേജുംബുഹസ്തരിനോടു് വിശ്വാസിച്ചുവരുന്നതു്. തന്റെ ജീവിതകാലം ഇരുപ്പാടുകളിൽ ക്രൈസ്തവിയെന്നും ധർമ്മഹിനിയിൽനിന്നും ഇന്നി മുഖ്യമാട്ടിപ്പെടുന്നും അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹം ആ ഉത്തരവിനെ അനുസരിച്ചു" അതിനെ ലംഗളിക്കുന്നതായാൽ പിന്നെ

യഥാവുന്ന വിപരതും കുട്ടൻതാട്ടുണ്ടാണോ അന്നെലവി കേണ്ടിവരിക. സ്വന്തം സില്ലാന്തത്തിനുംവേണ്ടി ജീവ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതും ഉത്തുഷ്ടമായ സില്ലിയാണുന്ന വിത്രാസങ്ങതാട്ട അദ്ദേഹം സംശയം ഡാക്കീയി ലേയ്ക്ക് ചൂപ്പുച്ചി.

തേജോഖമട്ടറീഞ്ഞര എത്രനാണല്ലോ ഗോവിന്ദ സീംഗർഹത്തു. അനും ആ കമാരനെ ഗോവിന്ദരായും എന്നാണും വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതും പത്ര വയസ്സുമാത്രമായ ബാലനാണും ഗോവിന്ദരാവു. ആ കുട്ടിയാണും അന്ത്യന മരീക്കുന്നതായാൽ തീക്കുക്കാരുടെ ഗ്രാമസ്ഥാനത്തിൽ വാഴേണ്ടതും. അതുകൊണ്ടും തേജോഖമട്ടർ ഡാക്കീയിലേയ്ക്കുയായി ഇരഞ്ഞുംഭാവേ എത്രനാണവിളിച്ചും അന്ത്യവാക്കായി ചീലതും ഉച്ചതുംഭാവും.

“എൻ്റെ ഓമനക്കേന, ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുകില ചക്രവർത്തിയുടെ ആജിത്തെന്ന അന്നസരിച്ചുകൊണ്ടും ഡാക്കീയിലേയ്ക്കു” പ്രോക്കയാണും. അവിടെനിന്നും ജീവനേരുടെ മടങ്ങിവരവാൻ എന്നിക്കും തക്കുമല്ലോ. ചുങ്കവർത്തിയുടെ പ്രിയത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ സില്ലാന്തത്തെ മാറ്റുമെ എന്നെ അദ്ദേഹം വിട്ടുകയ്ക്കും. എന്നാൽ, സത്യത്തിനേതിരായി ആ രാല്ലും എങ്ങനെന്നെങ്കെ നീർബ്ബന്ധിച്ചാലും ഞാൻ ഇളക്കയീല്ല. ഗ്രാമപരമ്പരയാ ഞാൻ വളർത്തിപ്പോ ഞന്ന സില്ലാന്തത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ തരീരത്തെ ബുലിക്കൊടുക്കുന്നതും എന്നിക്കു സംശയിച്ചായി ഇതുകൈകുംബിലും ത്യാഗം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ പ്രോഗ്രാമ്മാണും. സത്യസംരക്ഷണത്തിനായി ഇതുകൈകുംബിലും ത്യാഗം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ പ്രോഗ്രാമ്മാണും എന്ന കൂതാത്ത്വത്തോ

തേരാട്ടുവാൻ " അക്കാലത്തു് ഉത്തരവന്നുയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. ആ രണ്ട് മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായി മുന്നാമത്താൽ മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായിനിന്നു് ശിക്ഷകാരനും പുതിയൊരു ജനത്വയെ വല്ലിപ്പിക്കുന്നതാണു് തേരജീവഹമ്മറീൽ ആദ്ദോപിതമായ മുവ്വാപരാധാ. ശിക്ഷകാരാട്ട് മതപ്രകാരം ജാതിഭേദമില്ല. സർജനങ്ങളിൽ പരസ്യരം സാമോദയമുണ്ടുന്നതാട്ട് വർത്തിക്കുന്നുമെന്നാണു് അതിലെ വീഡി. സത്യവു്, ചാരിത്രവുമാണു് ജീവിതത്രൈയസ്ഥിന്ത്യ സാക്ഷാത്തുംതന്ത്രഃ. ധക്തിനേടവാൻ എക്കമാർജ്ജം ഭക്തിയാണു്. ക്ഷേത്രങ്ങളേണ്ണാ തീർത്ഥങ്ങളേണ്ണാ ഓശവിക്കുന്നതു് മിത്യാചാരമാണെന്നു് വിലക്കിയീരുന്നു. ലൈവത്വവുംജയം മന്ത്രജ്ഞവുമല്ലാം നിർബ്ബലങ്ങളാണു്. നിർബ്ബന്ധത്വാട്ട് മതസംബന്ധമായ യാത്രാൽ ചടങ്ങിലും എപ്പോടും തീപ്പ്. ശിക്ഷകാരാട്ട് ഹ്രവക വിഡികൾ, വീലതു് ഹിന്ദുമതത്തിനും, ഹിലതു് ഹസ്താംമതത്തിനും വിവരിതമാണെന്നക്കും ഒരുംഗജീവിനു് തേരജീവഹമ്മറീനോടു് വിലേപ്പമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. നൃായവിചാരസഭയിൽ ഹാജരാക്കവാൻ മുകളിലുചക്രവത്തിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ആരാസനന്തര കണ്ണട്ടും, അതു് മുത്തുവിന്റെ വിളിയാണെന്നു് തേരജീവഹമ്മറീ നിയുക്തിചു. തന്റെ ജീവിതകാലം ഹജാറയ്ക്കി തുല്യിയെന്നും ഡയൽഹിച്ചിൽനിന്നു് മുന്നി ഹജാറയ്ക്കിശ്ശേനും അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹം ആ ഉത്തരവീനും അനുസരിച്ചതു് അതിനെ ലംഗ്ലിക്കുന്നതായാൽ പിന്നെ

അണ്ടാവുന്ന വിപത്തു് കുടങ്ങേണ്ടിരിക്കാണോ” അന്നെവി കേണ്ടിവരിക. സ്പന്തം സിലുാന്തിനുംവേണ്ടി ജീവ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതു് ഉത്കൃഷ്ടമായ സിലുിയാണുന്ന വിസ്താസത്താട അദ്ദേഹം സംശയം ഡാക്റ്റീരി ലേഡീ പുരുഷു്.

തേജോഖമ്മറിന്നറ ചുത്രനാണല്ലോ ഗോവിന്ദ സിംഹമുരു. അനന്നോ ആ കുമാരനെ ഗോവിന്ദരായു് എന്നാണോ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ഒരു വയസ്സുമാത്ര മാത്ര ബാലനാണോ ഗോവിന്ദരാവു. ആ കുട്ടിയാണോ അന്നുന്ന മരീക്കന്തായാൽ കൈകകാതുടെ ഗ്രാഫ്യൂമാന തതിൽ വാഴേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടും തേജോഖമ്മർ ഡാക്റ്റീയിലേഡീയായി ഇരഞ്ഞുംഭേദം ചുത്രാഡാവിളിച്ചു് അന്ത്യവാക്കായി ചീലതു് ഉചാദതിച്ചു്.

“എൻ്റെ ഭാമനക്കേ, എന്ന ഇപ്പോൾ മക്കില ചക്രവർത്തിയുടെ ആജഞ്ചരയ അന്നസരിച്ചുകൊണ്ടും ഡാക്റ്റീയിലേഡീ ഹോകയാണോ”. അവിടെനിന്നോ ജീവനോടെ മടങ്ങിവതവാൻ എന്നിക്കേം കുകുമല്ലോ. ഒരു വരവർത്തിയുടെ പ്രിയത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ സിലുാന്ത തെത്തു മാറ്റുന്നതായാൽ മാത്രമേ എന്ന അദ്ദേഹം വിട്ടുയിരുത്തു. എന്നാൽ, സത്രത്തിനെതിരായി ആ രഥ്യാം എങ്ങാണെന്നൊക്കെ നിർബ്ബന്ധിച്ചാലും എന്ന ഇളക്കയില്ല. ഗ്രാഫറമ്പരയാ എന്ന വളർത്തിപ്പോ ദേഹ സിലുാന്തത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ തരീരതെ ബാലികൊട്ടക്കുന്നതു് എന്നിക്കു സദനോപ്പമാണോ. സത്യ സംർക്കണത്തിനായി ഇതെങ്കിലും ത്യാഗം എന്നിക്കു ചെയ്യുവാൻ യോഗമില്ലെന്നും എന്ന മുതാത്മതയോ

ചന്തടിക്കാണു് ദാർഹനിരാജയാനിയിൽ മരണത്തിന്റെ
വക്താർത്ഥിലേയ്ക്കു് താൻ ഇതാ, കടക്കിന്നതു്. അതു
കൊണ്ടും, ഇതു് എന്നു അനുസ്യാത്രയാണെന്നു് നീ
അംഗിയാണു്. ഇനി നീയാണു് എന്ന പരിപ്രക്കൾ തു
തപീംത്തിൽ വത്തിക്കേണ്ടിനാവൻ. പുന്നിക്കുഠ നേ
ടിവെച്ചിട്ടുള്ള യത്സ്ഥിനും ശ്രദ്ധസ്ഥിനും ഒരും ഭോപ
മുണ്ടാക്കാതെ ഇന്ന ഗമാനും നീ സംരക്ഷിക്കണം. നമ്മു
ടെ സില്ലാന്താതിനു് വല്ല വിച്ചത്രം നുറിടുന്നെന്നും
കണക്കായി അതിനോടെത്തിരുത്തുകാണ്ടും ജീവത്യാഗം ചെ
യും ബാൻപോലും നീ സന്തയിക്കാതു്. നീൻ്നു പുന്നി
ക്കുമാരായ ദൈവതു മുക്കുതമനാർ ഇതുവരേക്കും ചരിച്ച
പോന്ന മാർത്തിരനിനും നീ അല്ലുംപോലും തെറാൻ
പ്രോക്കതു്. എനിക്കു് നീനോടു് അവസാനമായി
രഹപ്പേക്കിമാത്രമേഘിള്ളു. താൻ മരിക്കുന്നതായാൽ,
എന്നു ദാവണേത ശരൂക്കാർക്കു് പെരുവഴിയിലിട്ടു് ച
വിട്ടവാൻ കൊടക്കാതെ ഇന്ന പുന്നാനുമുകിയിലേക്കു് എന്നു
ചരുതുകാണ്ടിവനു് വിധിപോലെ നീ ദഹിപ്പിക്കണു്”.

മകനോടു് ഇതുവും പരഞ്ഞത്തിൽപ്പുണ്ടെങ്കിൽ തേജു്
ബഹുമിർ ഡൽഹിലേയ്ക്കു് യാത്രയായി. ചക്രവർത്തി
യുടെ സന്നിധിയിൽ ആ ദീരാത്മാവു് സൗഖ്യവും
നാതാടെ പ്രവേശിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ചതീ
രോധ സില്ലാന്താതിന്നു സംരക്ഷകനേന്ന നിലയിൽ
തേജു് ബഹുമിർ ഫോറജിബും പല അപരാധങ്ങളും
ചുമതൽ അതിനേക്കണിച്ചു് അവർത്തമീൽ വിവാദ
മുണ്ടായി. എന്നാൽ തേജു് ബഹുമിർ പാര്ഷ്ണവത്രാനും

ആ മുകിലവകുവത്തി ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അദ്ദേഹം തേജ്‌ബഹദുറിനെ ആ നവ്യസിഖാന്തതിൽനിന്ന് മാറുവാൻ പല മട്ടിലും പ്രയത്നിച്ചുനോക്കും. സാമം കൊണ്ട് ഫലമില്ലെന്ന കണ്ടപ്പോരിം അദ്ദേഹം ഭേദത്തി വേയ്ക്കു തിരിത്തു. പ്രോഡസഭാലോ ടീഷണികളാലോ തേജ്‌ബഹദുറിന്റെ മനസ്സ് ദുർഘാടിച്ചില്ല. സത്യ തതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് നിഃഖല്പശമായ എന്തെ തൊട്ടു മനഃപ്രയ ആചരിക്കുന്ന ഏതു മതവും ഒരു വരത്തിനു ഹീതം തന്നെയാണെന്നും, അനുമതത്തെത്ത നി ഓക്കവാൻ എത്തൊരാധകം അധികാരമില്ല എന്നും, മരറല്ലോ മതജ്ഞഭൂയം നന്ദിപ്പിച്ചു് നേനിനേമാത്രം നിലനിത്തംനേമെന്നും നിഃ്ബന്ധം മോഹക്കന്താളു് മുൻവ തഥാണെന്നും അദ്ദേഹം ദൈംശ്രൂതാട ഭഗവംഗജീവി നോടു് എത്തിത്തുപരഞ്ഞു.

തേജ്‌ബഹദുർ താഴുമയോടെ ഇണ്ട്രാജുനില്ലെന്ന തന്നെയല്ല, ധിക്കാരതോടു പിണ്ണങ്ങുന്നശേഖനും തോ നായപ്പോരി ഭഗവംഗജീവിനു ഉല്ലിടക്കുയാഥണായി. ഇതു ജീവദാഹിനയ വധിക്കുട്ട എന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉടനെ ഭോരാജ്ഞനു ചുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ ഭവിതവ്യതയിൽ തേജ്‌ബഹദുറിനും ദുർഘാടിക്കും ഭാവ ആകർഷ്യംണായില്ല

ധർമ്മ നഗരത്തിൽ നാലു പാതകൾ ക്രട്ടേച്ചു ക്രാന്തായ കരിട്ടത്തുവച്ചു് തെന്നാൽ ചുലർക്കാലത്തു് രാജകികരന്നാർ തേജ്‌ബഹദുറിനെ തിരുപ്പേംവെച്ചു. അദ്ദേഹാതിന്റെ തവം അവിടെത്തന്നു കീടമുകയായി.

ആനിലയിൽ അതു സർപ്പം കണ്ടുകൊള്ളിട്ടു എന്നാണ്⁹ ചരുവത്തിയിടെ ഭ്രംഗാതനം. ആ തവം ഏടുക്കിവാൻ ആരക്കിലും അടക്കിനതായാൽ അവരെ തൽക്കണ്ണം കൊല്ലണമെന്നം ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഈ ദർശിയിരെ പേടിച്ചു തിക്കകാരായം അങ്ങാട്ടു തിരിത്തില്ല. ഡൽ ഹൈലേവാ അയൽനാട്ടുകളിലേവാ അവരെ കാണ്ണാൻ പോലുമില്ലെന്നായി. നഗരങ്ങളിലെ തിക്കകാരേവയം നിറ്റബുദ്ധരായിരീം. പഞ്ചാബിൽ ദിരക്കുത്തുകളും ഉഡനാട്ടുകളിൽ മാത്രമാണ്¹⁰ അവർ അല്ലാലുമായി അവത്തിച്ചപോന്തോ. അതുകാണ്ടു ഗ്രാവിന്റെ തവം ആത്യം ഏടുക്കവാനില്ലാതെ ആ നടപ്പാതയിൽത്തന്നെ കിടന്നു. അതു¹¹ ഏടുക്കിവാൻ ആരക്കിലും മുന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന നോക്കിക്കൊണ്ടു വധും ഗധാരികളുായ ചീപിലും അവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടോ. അങ്ങങ്ങാട്ടുത്താൽ മരണമല്ലാതെ, കാഞ്ഞിലാഭമൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടു ശിക്കുകാക്കാതെയും നിഷ്ഠുരീയരായി കണ്ണടങ്ങ്യേണിവനു.

ചരുവത്തിയിടെ ആജ്ഞാവാൽ തേജസ്വമാറ്റിനെ തീരുന്നും ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നവെന്ന ഒഹാരവാത്ത അഴിത് സരസ്സിൽ യമാകാലം ഏതി. പേടിയാൽ ഏല്ലാവയം പിന്നോട്ടു വലിത്തുപോയി! ഗൊവിംഗരായ¹² മാത്രമേ നിംഖം മുന്നിട്ടവാൻ ഉണ്ടായിള്ളു. അപ്പുന്നിനു തവതെതു ഏങ്ങിനെയുകിലും ഏടുത്തുകാണ്ടുവരേണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ ആ ബാലൻ പുരപ്പുട്ടു. അപ്പോഴതെതു അവസ്ഥയിൽ യാതൊരുളം ആ ഉണ്ണിയെ അനന്തരമീക്ക വാൻ ദേയചുപ്പട്ടില്ല. അമ്മിബാ, സമുദ്രവലനോട്

ആടിയാണോ യാത്രയെക്കിൽ സക്കാരല്ലോഗസ്ഥമനാർ സം
രയിച്ചും തട്ടതേതക്കിമെന്ന ക്രയതീട്ടാവാം ഉള്ളീ എക
നായി ഡൽഹിയിലേക്കു നടന്നതും. ക്രയ രാത്രിയാണോ
വീട്ടിൽനിന്നും ഉള്ളീ ഇറങ്ങിയതും. തനിക്കു അട്ടപ്പ്
നെൻ്റു തവം എങ്ങിനെന്നയാണോ എടുത്തുകൊണ്ടുപോങ്ങ
വാൻ കഴിയുകയെന്നും ഉള്ളീ ആലോച്ചിക്കുന്നില്ല. അ
ട്ടപ്പെൻ്റു ആ അന്ത്യവാക്കുകൾ മാത്രമാണോ ഉള്ളീയുടെ
മനസ്സിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതും. അട്ടപ്പെൻ്റു നിങ്ങാ
ഗംപോലെ പ്രവത്തിക്കേണ്ടിരുത്തും തനെൻ്റു ധമ്മമാണെന്ന
പ്രത്യേതാടെ ഉള്ളീ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നവനോയുള്ളിൽ.
ഇതിൽ മരണമാണോ തനിക്കുണ്ടാവുന്നതെങ്കിൽ അതു
ഉള്ളീക്കു സംശ്ലീഠി തന്നെയാണോ.

എകനായി വിജനമാർത്തിൽ ആടി ആ കൊച്ചു
ബാലൻ നടക്കിനു. അന്യകാരനിബിഡമായ രാത്രി
യാണുതും. ആകാശം കരിക്കാടുകളും ദൃച്ചിയിരിക്കു
യാണോ. എന്നിട്ടും ഉള്ളീക്കു ക്രസലേത്രമില്ല. ഡൽഹി
യിലേക്കായി ആ ആരിക്കട്ടിൽ ഉണ്ടോടെ വലിഞ്ഞു
നടന്നു.

അപ്പോൾ, ഒരു വണ്ണി എതിരെ വരുന്നശശിനും
ആ ബാലൻ രഘുകൊണ്ടു അരിഞ്ഞു. വണ്ണിയിലു
ളിഡു താരകാശോ ബന്ധുക്കാശോ എന്നും സംതയിച്ചു
കൊണ്ടും ഉള്ളീ അവിടെ രോധരികിലേയ്ക്കു മാറി,
പുക്കിച്ചൊയ്യിൽ മരഞ്ഞുന്നിനു. ഒരു ചുമക്കുണ്ടിയാ
ണുതും. അതിൽ രണ്ടു പേരുണ്ടും. അവരുടെ സംഭാഷി
ണത്തിലേയ്ക്കും ഉള്ളീ ചെവിട്ടുകൊടുത്തു. തനെൻ്റു അട്ടപ്പ്

നൃഥായ ആ ഭർത്തിയേക്കരിച്ചു് എല്ലാവും മായ ശോ
കന്നേതാട്ട അവർ സംസാരിക്കുന്നതു് ഉള്ളിക്കു് കേൾ
ക്കാസ്സുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു് അവർ തീക്കകാരാണെന്നു്
മനസ്സിലായി. ഉള്ളിയുടെ മനസ്സു് ആമോദത്താൽ നീ
റത്തു. ഉള്ളി ഉടൻ അവരെ റിളിച്ചുകൊണ്ടു് വ
ണ്ടിയുടെ അട്ടക്കലേക്കു് ചെന്ന....അവക്കു് സംഗ്രഹി
ണാക്കാമുണ്ടു, താൻ ആരാണു് എന്നും, താൻ ചെല്ലു
ന്നതു് എന്തിനായി, ഏങ്കോട്ടാണു് എന്നും ഉള്ളി അ
വരെ വിശദമായി അറിയിച്ചു.

അപ്പുണ്ടും മകനമാണു് ആ വണ്ടിയില്ലള്ളിവർ
അപ്പും രൂലുനും മകൻ യഖാവും ദാരാണു്. തീംബലള്ളി
ജാതിക്കാരാണു് അവരിൽവരും. അവർ ആചാരപ
രിപ്പുതിക്കാർ ശിക്കമതത്തെത്ത അംഗീകരിച്ചവരാണു്
ഗ്രാമക്കരിയിൽ എററവും മികച്ചവരാണവർ. അവർ
ഗ്രാമവിന്റെ മടിയിൽ ഗോവിന്ദരായിയെ കണ്ടിട്ടണ്ടു്.
ആ ക്രമാഭവ സാക്കാലത്തു് മുന്താവും അവന്മയിൽ യദ്ദേശ്വരാ
കണ്ടിട്ടു് അതിലും ശോകതാപങ്ങളും അവരുടെ
മനസ്സും ഇടത്തിങ്ങും വളുന്നു. അവർ വണ്ടിയിൽ
നിന്നു് ഇരക്കും ആ ഗ്രാമക്കമാരനെ സൗഖ്യത്തോടെ സാ
ന്ത്രനം ചെയ്യു. ഡൽഹീവരെ തനിഞ്ചെ നടനു ചെന്നു്
അവിടെനിന്നു് അപ്പുണ്ടു് ശവരെത എഴുത്തുകൊണ്ടു്
പോങ്കരുന്നുണ്ടു് ഉള്ളിക്കു് ഭസ്തും മാനെന്നു് അവർ
തടരു. ഉള്ളിക്കവേണ്ടി അപ്പുണ്ടു് ശരീരത്തെ ത
ങ്ങൾ എഴുത്തുകൊണ്ടുവരുമെന്നു് വാക്കു് കൊടുത്തുപോകും
ഒ ഗോവിന്ദരായി. അടങ്കുംയിള്ളി. ക്രമാഭവ സുരക്ഷി

തന്നായി അമൃതസരസ്വിലേയ്ക്ക് അവർ അപ്പോൾ തന്നെ മടക്കി അയച്ചു.

അച്ചുന്നും മകന്റ വണ്ണിയെ തീരിച്ചും ഡൽഹി യൈലേയ്ക്ക് ശൗഢിച്ചു. ഡൽഹിയിൽ എത്തുന്നോഴ്യേയ്ക്ക് നേരം പുലൻ. പകൽവേള മഴവൻ അവർ അങ്ങോരീട തത്ത ഒളിച്ചിരുന്ന കഴിച്ചു പാതിരാവായപ്പോൾ അവർ പത്രക്ക വെള്ളിപ്പെട്ടു. ഇങ്ങവിന്നീറ മുത്തന്നീരം കീട ചിന്ന ആ ചത്പരത്തിലേയ്ക്ക് അവർ നടന്നു. ഭാഗ്യ തന്താൽ അപ്പോൾ അവിടെ കാവലാളികൾ ആരാമില്ല. കാച്ചുനാളായപ്പോൾ അവർ കാത്തുനിന്ന തടങ്കിയിട്ടു്. റവം എടുക്കുവാൻ സാധാരണമായി ആരേയും അവർ കണ്ടില്ല. ഇനിയാൽ അതിലേയ്ക്ക് തുനിയു മെന്നു അവക്കു തോന്നിയതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു്, അടുത്ത വീട്ടിൽ കേരീ അവർ ഉറങ്കുകയാണപ്പോൾ. അച്ചുന്നും മകനും കുടി അവിടെ കിടക്കുന്ന ഇങ്ങവിന്നീറ റവത്തെ നിറ്റുണ്ടും ചെന്നെടുത്തു്, ആ ഫറിയെട്ടിൽ മറത്തൊരു ഓടി നടന്നും വണ്ണിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഏറ്റവും ചെറിയും.

പിന്നെ അവർ തമ്മിൽ ആലോചനയായി. കാവലാളികൾ ഉടനെ ഉണ്ടെന്നും. കീടനേട്ടത്തു് റവം കാണാതെ അവക്കും അവക്കുടെ കുട്ടകായം നാലുഡിക്കിലെ യേജും അനേപണ്ടിച്ചുകൊണ്ടു് പായും. ചക്രവർത്തിയിടെ ആരംക്കാരായതുകൊണ്ടു് അവക്കുടെ കണ്ണിനും കയ്യിനും എത്തുവാൻ കഴിയാതെ ഇടമെതുണ്ടു്? അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങവിന്നീറ റവത്തെ അമൃതസരസ്വിൽ എത്തീകം മഞ്ചേതനെ തങ്ങളെ രാജഭന്ദവാർ പിടിപ്പുടിയേയ്ക്ക്

നംഡായ അതു ഭർത്തിയെക്കരിച്ചു് എല്ലാവുംമായ ശേഖരണതാട്ട് അവർ സംസാരിക്കുന്നതു് ഉണ്ണിക്കു് കേൾക്കാൻമുണ്ടാണ്. ഇതിൽനിന്നു് അവർ തീക്കകാരാണെന്നു് മനസ്സിലായി. ഉണ്ണിയുടെ മനസ്സു് ആദ്ദോദ്ധത്താൽ നീറത്രു. ഉണ്ണി ഉടനെ അവരെ റിളിച്ചുകൊണ്ടു് വണ്ടിയുടെ അട്ടക്കലേക്കു് ചെന്ന....അവർക്കു് സംശ്രമമുണ്ടാക്കുമ്പെ, താൻ ആരുരാണു് എന്നും, താൻ ചെല്ലുന്നതു് എന്തില്ലായി, എങ്ജോട്ടാണു് എന്നും ഉണ്ണി അവരെ വിശദമാക്കി അറിയിച്ചു.

അംഗീരം മകനമാണു് അതു വണ്ടിയില്ലള്ളുവർ അംഗീരം വുല്ലനം മകൻ യുവാവും ആണു്. തീണ്ടലപ്പള്ളി ജാതിക്കാരാണു് അവരിൽവരും. അവർ ആചാരപരിപ്പുതിക്കായു് ശിക്കമതത്തെ അംഗീകരിച്ചുവരാണു് ഗ്രാമക്കുടിയിൽ ഏറ്റവും മികച്ചുവരാണവർ. അവർ ഗ്രാമവിന്റെ മടക്കിൽ ഗ്രാവിഡരായിരെ കണ്ടിട്ടണ്ടു്. അതു കൂമാരനെ അകാലത്രതു് തുടർന്നുമായിരുന്നു യദിപ്പിയാക്കണമ്പു് അംഗീരവും ശോകതാപങ്ങളും അവരുടെ മനസ്സിൽ ഇടത്തിങ്ങു വളരും. അവർ വണ്ടിയിൽനിന്നു് ഇരക്കി അതു ഗ്രാമമാരനെ സാന്ത്വനം ചെയ്യു. ധർമ്മാധിവരെ തനിയെയെടുന്ന ചെന്ന അവരിടുന്നു് അവരിടുന്ന ശവത്തെ ചോക്കക്കുണ്ടാണു് ഉണ്ണിക്കു ഭൂസ്ഥായമാണെന്നു് അവർ തടങ്കു. ഉണ്ണിക്കവുംബി അംഗീരം ശരീരത്തെ തങ്ങും എടുത്തുകൊണ്ടുവയ്ക്കുമെന്നു് വാക്കു കൊടുത്തപ്പേരു് ഒരു ഗ്രാവിഡരായി. അടങ്കിയുള്ളൂ. കൂമാരനെ സുരക്ഷി

തന്നെയി അമൃതസരസ്സിലേയ്ക്ക് അവർ അപ്പോൾതന്നെ മടക്കി അയച്ചു.

അപ്പും മകൻറ വണ്ടിയെ തീരിച്ചു ഡാക്കു യിലേയ്ക്ക് ലാടിച്ചു. ഡാക്കു യിലേയ്ക്ക് എത്രവേഗമേയെങ്കിൽ നേരം പുലൻ. പകൽവേള മഴവൻ അവർ അജൈഡാരീട തത്തു ഒളിച്ചിരുന്ന കഴിച്ചു പാതിരാവാമപ്പോൾ അവർ പത്രക്ക വെള്ളിപ്പെട്ടു. മുരുവിന്റെ ദിതന്തരീരം കിട്ടി ശുന്ന ആ ചതുപരത്തിലേയ്ക്ക് അവർ നടന്നു. ഭാഗ്യ തതാൽ അപ്പോൾ അവിടെ കാവലാളികൾ ആരക്കമില്ല. കൊച്ചുനാളിയാലോ അവർ കാത്തുനിന്നു തടങ്കിയിട്ടു്. രവം എടുക്കുവാൻ സാധസമുള്ളവരായി ആരേയും അവർ കണ്ടില്ല. ഇനിയാൽ അതിലേയ്ക്ക് തുനീയ മെന്ന അവക്കു തോന്തിയതുമില്ല. അതുകൊണ്ടും, അടക്കത വീട്ടിൽ കേരീ അവർ ഉറങ്ങുകയാണെപ്പോൾ. അപ്പും മകനും കുട്ടി അവിടെ കിടക്കുന്ന മുരുവിന്റെ രവത്തെ നിറ്റിപ്പും ചെന്നെടുത്തു്, ആ കുറിച്ചുടിൽ മറന്നെത്താരു ഞോ നടന്നു വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഏററിവെച്ചു.

പിന്നെ അവർ തമ്മിൽ ആലോചനയായി. കാവലാളികൾ ഉടനെ ഉണ്ടെന്നും. കിടന്നേടത്തു് രവം കാണാതെ അവക്കു അവക്കുടെ മുട്ടക്കാൽ നാബലിക്കിലേയ്ക്കു് അഞ്ചുപണിച്ചുകൊണ്ടു് പായും. ചതുപരത്തിയുടെ അടിക്കാരായതുകൊണ്ടു് അവക്കുടെ കണ്ണിനും കാര്യിനും എത്രവേൾ കഴിയാത്ത ഇടമെത്തുകൊണ്ടു്? അതുകൊണ്ടു് മുരുവിന്റെ രവത്തെ അമൃതസരസ്സിൽ എത്തിക്കും മഞ്ചേതനെ തങ്ങളെ രാജഭന്നാർ പിടിച്ചടിയെയ്ക്കു

മെന്നോ അതു അപ്പുന്നം മക്കം സംശയമായി. മുങ്ങവീനു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതീനു അവർ സന്നദ്ധരാണോ. തങ്ങളുടെ പ്രയത്നം നില്ക്കുവാക്കുതിലാണോ അവക്ക് പേടി. രാജഭട്ടമാരെ വഞ്ചിച്ചാൽ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ഇതു ഉണ്ട് മാം സഹായകയുള്ളൂ വെന്നോ അവർ കണ്ടു. മുങ്ങവീ നേരതെന്നപോലെ മരുരായ ശവത്തെ അതു ചത്രപര തതിൽ കിട്ടതിയാൽ മാത്രമേ രാജഭട്ടമാരെ വഞ്ചിക്കു വാൻ കഴികയുള്ളൂ. അതിനോ തങ്ങളും രഹം ജീവ തൃശ്യം ചെങ്കുമുമ്പുമുന്നോ അതു മുങ്ങുക്കുത്തമാരായ ധീര നൂർ നീയുതിച്ചു.

അതുനോ മരിക്കേണ്ടതു എന്നോ അവർ തമിൽ വിവാദജണ്ഠായി. “നീ” എന്നു ചുണ്ടിക്കൊണ്ടുള്ള, “ഞാൻ” എന്നു മാറ്റതട്ടിക്കൊണ്ടുണ്ടോ അതു വാദം. വയോധികനാകയാൽ താൻ മരിപ്പെട്ടുമുമ്പുമുന്നോ അപ്പുന്നു. അപ്പുന്ന കൊല്ലുകയെന്ന അതു മഹാപാപം താൻ ചെയ്യുകയുള്ള എന്നു മകൻ. കലവല്ലനനായ പുത്രനു താൻ കൊല്ലുന്നതല്ല എന്നോ അപ്പുന്നു. ഈ വാദം ഇങ്ങിനെ നീളുന്നതു കണ്ടപ്പുാർ, കാലം തെരുവുന്നതു അതു പത്രാണിന്നരിതെ വുലൻ പെട്ടുന്ന കംാരമെടുത്തു. തന്നെതാൻ തന്നെന്നരിന്തെ വുലൻ പെട്ടുന്ന കംാരമെടുത്തു. താൻ ധന്യനായിരെന്ന ചാരിത്രാത്മ്യത്തോടെ അതു മഹാ തൃശ്യാർ തൽക്കുണ്ടാം മരിച്ചുവീഴുകയും ചെയ്തു.

മുങ്ങകാഞ്ഞതിൽ ഒധഗ്രുതനായ അതു മകൻ പാ നെന്നെങ്ങാളും സംശയിച്ചു നിന്നില്ല. മുതനായ അപ്പുന്നേൻറു ശിരസ്സും അയാൾ ഹൈതിച്ചു. മുങ്ങവീനേൻറു ശവപോ

ലെ തോന്നവാനാണ് അങ്ങേനെ ചെയ്യുതോ. അവിടെ ഒഴകിപ്പുരന്നീങ്ങനെ രക്തമെല്ലാം മണ്ണിട്ടുട്ടു. മുക്കു വിന്നെൻ്റെ തവത്തിലെ വസ്തും അപ്പുന്നെൻ്റെ തവത്തി ലേയ്ക്കു മാറ്റു. എന്നിട്ടു അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി ആ ചത്പരത്തിൽ യഥാസ്ഥാനം കീടത്തു. അ നന്ദരം ആ വീരൻ വണ്ണിയെ അതിവേഗം ഹടിപ്പി. മുക്കുവിന്നെൻ്റെ പ്രത്യേകത അമൃതസരസ്സിൽ എത്തിക്കയും ചെയ്തു. യഥാസ്ഥാനം ശവം കണ്ണിതുകൊണ്ടു രാജഭട്ട നാക്കം സംശയമേ ഉണ്ടായില്ല.

തേരും ബഹുദ്രീനെ സംബന്ധിപ്പി തവഭാധവും ഉത്തരങ്കുതിയകളുമെല്ലാം അമൃതസരസ്സിൽ വിധിപ്പോലെ നടന്നു. ഗോവിന്ദരായിയും മറ്റു തീഷ്ണമാരും തുതാ ത്വർത്തായി.

തീക്കകാക്ക പഞ്ചാബിൽ പ്രാബല്യം അടിച്ച പ്ലോഡ്, ഡൽഹിയിലെ ആ ചത്പരത്തിൽ ഒരു മണ്ണ ചും നീമ്മിതമായി. മുക്കുവിന്നുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്തു ആ വുല്ലെൻ്റെ സ്ഥാരകമായിട്ടാണ്ടു. അതിനും തീസുഗണ്യും എന്നാണ് പേരും. അതിപ്ലോഡം കാണാം. അക്കാലത്തും അതിന്നപ്പുറവുംശായ കോടാൻ കോടി മരംശ്യർ ആക്കമേതുമരിയാതെ മണ്ണടിത്തു പോയിരിഞ്ഞു, മഹാത്യാഗവിച്ചുനായ ആ വുല്ലൻ അഞ്ചു രീതതാൽ ചീരഞ്ഞീവിയായി വിളംബുന്നു. അദ്ദേഹം ജാതിയാൽ തീംഭലഭൂതവനാണെന്നു! അതേ; അസ്ത്രാദ്ദേഹം നാക്കം അദ്ദേഹം തേരുസ്സാൽ ഭാരംസംഭന്നു തന്നെ!

പന്താ വൈരാഗ്യി.

രാജപുത്രവംശത്തിൽ കൂടാതെവിള്ളുതോട്ടക്കുട്ടി വിള്ളവന്ന ആജാൻമാഡ്രവണം പന്താവൈരാഗ്യി. വൈരാഗ്യിയാക്കുന്നതിനും ഇന്ത്യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം മാധ്യവഭാസമുണ്ടുണ്ടാണും. ഷൃംഗീകരാത്തു ഭ്രംസപ്രത്യേകിൽ നിന്നും ക്രിയീകാണ്ടുകുട്ടിനും ആലായത്താൽ ഗ്രഹസ്ഥാ ശുമത്തിൽ വിനിതമായി വർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണും മാധ്യവഭാസമുണ്ടുണ്ടാണും. കഴിതെരുവന്നാതും.

മുഹയയാണും മാധ്യവഭാസമുണ്ടുണ്ടും മുഖ്യമായ വിജ്ഞാദം പതിവുപോലെ അദ്ദേഹം രേറിക്കൽ കാട്ടിയ്ക്കുന്നും വേച്ചുക്കയ്യും ഒരു മാന്ധോട് ഏതുകൂർപ്പെട്ടു. അതിനെ ഒരു അനുബാൽ ആ വിജ്ഞാളി കൊന്നു. അനന്തരം ആ മുഹയയത അദ്ദത്തും തോല്പരിച്ചതുണ്ടാണെന്നും. അപ്പോൾ, അതിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നും ജീവജോട്ടക്കുട്ടിയും മാന്ധുകളും കൂട്ടി വെള്ളിപ്പെട്ടു. അതിനെ കണ്ണപ്പോരും മാധ്യവഭാസമുണ്ടുണ്ടും എല്ലാത്തിൽ അനന്തരാപം കേരി. ഒരു ഗംഗിണി യെയ്യാണുണ്ടും നിർദ്ദിഷ്ടം കൊന്നാതും! ഈ കുത്തിനും ജനനകാലത്തും സ്വന്തം അമ്മയുടെ ശവത്തെയാണുണ്ടും കൂടുണ്ടിവന്നിരീക്ഷിക്കുന്നതും! —എന്നിങ്ങനെ സക്തിയും മായ വിചാരങ്ങൾും, ആ മാന്ധുകളും ചേപ്പുകൾക്കും കൂടുന്നതോടും മാധ്യവഭാസമുണ്ടുണ്ടും തുടന്നും തുടന്നും വള്ളന്നും. താൻ ഫലാരമായ പാപമാണു് ചെയ്യുതും എന്നും അദ്ദേഹത്തിനും തോന്നി. പദ്മാത്മാപത്താൽ ആ ആർദ്ദഹി തത്തും വിവരിക്കായി. അങ്ങിനെയുണ്ടായ വൈരാഗ്യം

തതാൽ ഗാർഡ്സ്യൂട്ടെ പരിത്യജിച്ചു്, പാരതികവി ഷയത്തിൽ ഫവർട്ടിക്കേബാൻ ഉള്ള മോഹം അദ്ദേഹ തതിന്റെ മനസ്സിൽ തുല്യമായി.

ഈപ്രകാരം, യൈറ്റുയാ, മാധ്യവദാന്തം വൈവരാഗി ആയി മാറി. പിന്നെ അദ്ദേഹം വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയില്ല. താപസവേഷണായി, ഇംത്രപരയുന്നപരമായി നേരെ ഒക്സിണ്ടിലേക്കു അത്രമും അനേന്ത്രപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചുരുപ്പെട്ടു്. ഇതിൽ നിന്നു് അതു ചും മുതൽ പീഠമാറ്റവാൻ അത്രക്കിട്ടു കഴിത്തുണ്ടില്ല.

ഗോഭാവരീതിന്റെ നാട്ടു എന്നാൽ ചുണ്ടു കേൾത്തുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ അതു പ്രദേശം നിജാം രാജ്യ മായ വൈദരിഖാദിൽ ഉംഗപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. അതു ഏ നേരം ടിൽ എത്തിയപ്പോരി, തപസ്സിനു് ഉത്തമമായ ഭൂമിയാണു് അതെന്നു കണ്ടു് മാധ്യവദാന്തം അവിടെ അതു മുതമം നിന്മിച്ചു്. അതു അത്രമത്തിൽ മുതന്നിയമങ്ങൾ തോടെ തപസ്പിയായി, അദ്ദേഹം വാണിജ്യങ്ങൾി. അന്തിമ മിത്രല്ലാണു് പത്രാവൈരാഗിയെന്ന പേരണഭായതു്.

പശ്വാബിൽ മുകീലനായം ശിക്കകായം തമ്മിൽ വേലാരമായ മുഖമുണ്ടായിരുന്ന കാലമാണപ്പോരി. ശിക്കകായം ദഹംതുരുത്തിവായ ഗോവിംഗസിംഹൻ കാത്സ ദൈ സ്ഥാപിച്ചു് മുകീലനാരെ നിറുയിക്കുവാൻ ആവി നാതു പരിത്രമിച്ചുനോക്കി. നാട്ടുക്കും നിന്നുക്കൊള്ളായിത്തീൻ. ടെക്കം ശിക്കകാക്കാണു് അപജയമുണ്ടായതു്. ഗോവിംഗസിംഹൻറെ പടയാളിക്കൊള്ളേയ്ക്കും മുകീലനാർ കൊന്നാട്ടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കട്ടം

ബാംഗ്രജപ്പേരും ശത്രുക്കരം ബന്ധനത്തിലാക്കി നൽകിപ്പിച്ചു. അങ്കുട്ടത്തിൽ ദൈത്യതും ഏഴും വയസ്സും രണ്ട് പ്രതി മാസഭാഗത്തിൽനാവാം ഗോവിന്ദസിംഹനും നഷ്ടരായി. ആ കൊച്ചുമക്കളെ മുകളിലും പെട്ടെച്ചിക്കമായി വയിച്ചതും, മുട്ടിക്കാരോക്കയും മുട്ടത്തോടെ മുതരായതും ബാഹ്യത്തിൽ ഗോവിന്ദസിംഹൻ തോകകൾക്കിൽനായി. ലോകത്തിൽ ധാതൊരാനയും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയില്ല. വീജയത്തിനായിള്ള ടുക്കത്തെ കൈക്കും മറിഞ്ഞപോയിരെനും അദ്ദേഹം കണ്ട്. തന്ത്രാച്ചക്രടി അദ്ദേഹം സംസാരവിരക്തനായിത്തീർന്നു. ഒക്കിന്നത്തിലേയും പറപ്പുകൂടി.

ഈനിയള്ള ജീവിതകാലം ഭ്രംബക്ഷിണി, കൊണ്ടും കഴിച്ചുകൂട്ടകയെന്നല്ലാതെ വേറു ഉദ്ദേശമെന്നും ആ ധാതൊരായിൽ ഗോവിന്ദസിംഹനും ഉണ്ടായിൽനായില്ല. പല നാടുകളിലും കടന്നകൊണ്ടും അദ്ദേഹം സഖ്യരിക്കവെ, യദിപ്പില്ലാ നദേടിയിൽ ഫേഖരിച്ചു. അവിടെയാണെല്ലാ താപാസ്പൂര്ത്തിയോടെ പാതാവെവരാഗി വാഴുന്നതു.

പന്തയും ഗോവിന്ദസിംഹനും പരസ്പരം കാണ്ണ വാൻ ഇടക്കായി. തുപ്പോറ്റിയിൽ പ്രതോപവാസങ്ങളുടെ ധൂനപരമനായിട്ടാണും കഴിയുന്നതെങ്കിലും പന്തയുടെ മുഖം ക്ഷാത്രത്തേജസ്സുകൊണ്ടും അപ്പേബാഴും ഉജ്ജപലിക്കുന്നണ്ടായിൽനാം. ആ മഹാന്മാഭാവനാൽ ഗോവിന്ദസിംഹൻ ആവശ്യിത്തനായി. മഹാത്മാവായ ഗോവിന്ദസിംഹനിൽ പ്രമമഭർന്നത്തിൽത്തന്നെ പന്താവെവരാഗിക്കും കേത്തിയണ്ടാകയും ചെയ്തു.

പറമ്പേണ്ടാനീച്ചു” അത് ആഗ്രഹമത്തിൽത്തന്നെ ഗോവിംസിംഹൻ പാക്കമാറായി. രാജപുത്രനേയ മാധവദാസൻ പറന്താവെവരാഗിയായി മാറിയതു എ സ്ഥിരനേയനും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നതനെ ഗോവിംസിംഹൻ അറിഞ്ഞു. ഗോവിംസിംഹൻറും ജീവിത ചരിത്രം മുഴുവൻ പറന്താവെവരാഗിക്കം മനസ്സിലായി.

യമ്പത്രനായ ഗോവിംസിംഹൻ^o മുകിലമാ റിൽനിന്നണഭായ ആപത്രകളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ, പറന്താവെവരാഗിയിൽ അടങ്കിയിരുന്ന സഹജഃക്ഷാത്രവീച്ചിം നീറിക്കാണ്ടും എരിഞ്ഞുതുടങ്കാം. റൈക്കകാരെ അട തേതാടെ ധനംസിച്ചതും, തുരഞ്ഞിഞ്ഞു രണ്ടു കൊച്ചുവേപ തങ്ങളെ കുറമായി വധിച്ചതും കേട്ടപ്പോൾ പറന്താവെവരാഗി അർമ്മപ്പംകാണ്ടും ചൊരിഞ്ഞുതുടങ്കാം. രണ്ടാമതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പെട്ടെന്ന മറിയുമാ രംബി.

“ഭരാതമാക്കളെക്കാണ്ടും സാധുജനങ്ങൾ പീഡി തരാക്കന്തു” കേട്ടകൊണ്ട് ഞാൻ ഇങ്ങോന്ത മുലയാൽ അടങ്കിയോരും അതിലെവരും^o ചെറുതും മണം? ആതുരനാരെ സംരക്ഷിക്കാവാൻ ഉപകരിക്കാത്തതാണെങ്കിൽ ഇന്ന് തന്റെത്തെ ഞാൻ എന്തിനി അങ്ങനെ ചേരി നടക്കുന്നു? ഇന്ന് ധ്യാനവും ഇന്ന് ഉച്ചവാം സവുംകൊണ്ടും എനിക്കമാത്രമല്ലാത്ത നാട്ടിനെന്തും ചോന്തും നീ? സഹജീവികളിൽ ലേശപോലും കാങ്ങുമില്ലാതെ, വെറും സപ്താത്മവരഗന്നായി എന്റെ ജീവിതത്തെ ഞാൻ കെട്ടുക്കരയുന്നു! മുവശത്രത്തിലും വരക്കുന്ന നുക

ബാംഗ്ലാദേശം ശത്രുക്കരം ബന്ധനത്തിലാക്കി നൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെത്തിൽ വൈത്തും എഴും വയസ്സിൽ രണ്ട് ഏത് മാരണഭായിത്തന്നവകം ഗോവിന്ദസിംഹൻം നഷ്ടരായി. ആ കൊച്ചുമക്കളെ മുകളിമാർ പെത്താച്ചികമായി വയിച്ചതും, മുട്ടകാരാക്കയും മുട്ടത്തോടെ മുതരായതും കാഞ്ഞ് ഗോവിന്ദസിംഹൻ തോകകൾിതനായി. ലോകത്തിൽ യാതൊരായയും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയില്ല. വീജയത്തിനായള്ളൂ ടുക്കത്തെ കൈയ്യും മറിത്തുവോയിയെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ട്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം സംസാരവിരക്തനായിത്തീർന്നു. ഒക്കീന്തതിലേയും പൂപ്പേട്ടു.

ഇന്നീയള്ളൂ ജീവിതകാലം പ്രേപ്പക്കിണു, കൊണ്ടും കഴിച്ചുകൂട്ടകയെന്നല്ലാതെ വേറെ ഉദ്ദേശമൊന്നും ആ യാത്രയിൽ ഗോവിന്ദസിംഹൻും ഉണ്ടായിത്തനില്ല. പല നാട്കളിൽ കടന്നകൊണ്ടും അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കവെ, യദ്ദും നന്ദിയിൽ പ്രഭവിച്ചു. അവിടെയാണെല്ലാ താപസ്വീതിങ്ങാടെ പാതാവെവരാഗി വാഴുന്നതു്.

പന്തയും ഗോവിന്ദസിംഹൻം പരസ്പരം കാണ്ടാവാൻ ഇടയായി. തപോരൂത്തിയിൽ പ്രതോപവാസങ്ങളോടെ ധൂനം ധൂനം കൊണ്ടെങ്കിലും പന്തയുടെ മിഥാത്രതേജസ്സുകൊണ്ടും അപ്പും ഉജ്ജവലിക്കണംഡായിത്തനും. ആ മഹാന്മാരാവനാൽ ഗോവിന്ദസിംഹൻം ആവജ്ജിതനായി. മഹാത്മാവായ ഗോവിന്ദസിംഹനിൽ പ്രമാദംന്നതിൽത്തനും പന്താവെവരാഗിക്കും കേതിയണ്ടാകയും ചെയ്യു.

പന്ത്രണ്ടാം ആദ്യത്തീർത്തനെ
ഗോവിന്ദസിംഹൻ പാക്കമാറായി. റാജപുത്രനേയ
മാധവലാസൻ പന്താവേരാഗിയായി മാറിയതു എ
ങ്ങിനെയെന്ന അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുതനെ ഗോവിന്ദ
സിംഹൻ അറിതെ. ഗോവിന്ദസിംഹൻറു ജീവിത
ചരിതം മുഴുവൻ പന്താവേരാഗിക്കും മനസ്സിലായി.

യമ്മല്ലുതനായ ഗോവിന്ദസിംഹൻ^o ഒക്കിലമൂ
രിൽനിന്നണ്ണായ ആപത്രകളുംകേട്ടപ്പോൾ, പന്താ
വേരാഗിയിൽ അടങ്കിയിരുന്ന സഹജക്ഷാത്വവീഥി^o
നീറിക്കൊണ്ടു എറിതുതുടങ്കാം. റൈക്കകാരെ തുട
തോടെ ധനംസിച്ചതും, മുത്തവിൻറു രണ്ട് കൊച്ചുവേപ്
തങ്ങളെ മുരായി വധിച്ചതുംകേട്ടപ്പോൾ പന്താവേവ
രാഗി അമർഖംകാണ്ടു ചൊരിതുതുടങ്കാം. റണ്ണാ
മതും അദ്ദേഹത്തിൻറു ജീവിതം പെട്ടെന്ന മറിയുമ്
റായി.

“ചുരാത്മാക്കളുക്കൊണ്ടു സാധ്യജനങ്ങൾ പീഡി
തരാക്കുതു” കേട്ടകൊണ്ട് തോൻ ഇംഗ്ലീഷ് മുലയാൽ
അടങ്കിയോരങ്ങളിയിരുന്നാൽ അതിലെല്ലു” പെറയശ്ശീ
മണ്ഡം? അതുരന്മാരെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഉപകരി
ക്കാത്തതാണെങ്കിൽ ഇതു തരീരതെത തോൻ എന്തിനാി
അഞ്ചെന പോരി നടക്കുന്നു? ഇതു ധ്യാനവും ഇതു ഉപഭൂ
സവുംകൊണ്ടു എന്നിക്കമാത്രമല്ലാതെ നാട്ടിനെന്തു ശാ
ന്തി? സഹജിവികളിൽ ലേതുപോലും കാങ്ങ്യമില്ലോ
തെ, വെറും സപാത്യവരഗന്നാകി എൻ്റു ജീവിതത്തെ
എന്ന് കെട്ടക്കയെന്നോ! മറവയ്ക്കുള്ളിട്ടുവരുന്നു നന്ന

കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കവാനുള്ളതാണ് ഈ ശരീരം. അതിക്രമിക്കുന്ന ക്ഷമിക്കുകയാണ് പുജ്ഞയമ്മം. ദിവസം നിരത നാലില്ലെങ്കിൽ എന്നും ഈ ജീവിതം അധികമാക്കുകയിൽ, അതിലെയും വലിയ സിലി എന്നിക്കു വേറോ ഇല്ല."

ഈപ്രകാരമുള്ള വിചാരങ്ങളാൽ പത്താവേരാഗി¹ യുടെ മനസ്സും ലെളകിക്കിപ്പാക്കുന്നതിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. മുകിലമാരെ ജയിച്ചും റിക്കകാരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുതനിക്കുന്നിട്ടില്ലെന്ന അദ്ദേഹം ദ്രുതനായി പ്രമിജ്ഞനംചെയ്യു.

പിന്നീല്ലിത്രിക്കീടക്കന്ന റീക്കകാരെ പുനസ്സും ഘടനം ചെയ്തും, ശരുക്കല്ലായ മുകിലമാരോടുതീരുന്നും, മുക്കുതമാരെ നിംബും കൊന്നതിനും പകവീട്ടി, പരാധീനത്തുയിൽനിന്നും പഞ്ചാഖിനും വീരകതമാക്കവാൻ തനിക്കും അന്തഃത തരേണമെന്നും പത്താവേരാഗി യഥാവസരം ഗോവിംഗസിംഹഗ്രാഫിനോടും അദ്ദേഹത്മിച്ചു. പത്തെയ കണ്ണു ആ നിമിഷം മുതൽക്കും ഗോവിംഗസിംഹമനിൽ ആത്മ വളർന്ന തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ. റീക്കകാരുടെ പുനരുല്ലാരണത്തിനും പത്തയ്ക്കും അന്തര്ഭൂതിയിലായി. ദൈവമുഖം അതു വിജയാത്മാ തനിക്കു കീടിയ നിധിയാണിതെന്നു പത്തെയ സംഖ്യയില്ലും അദ്ദേഹത്തിനുതന്നൊന്നി. അതുകൊണ്ടോ, ശരുക്കലെവല്ലുന്നതിനും പഞ്ചാഖി ലേക്കു പുറപ്പെടുകവാൻ പത്തയ്ക്കും അദ്ദേഹം അതിസ്തുജ്ഞനായി അന്തരീക്ഷത്തിനും, തന്റെ

എത്രപുംചാവരെന്തയും അഞ്ചു റാറങ്ങലേയും അരളേഹം വിജയാസംസക്കാട് പറതയ്ക്കു കൊടുത്തു. അതിനു പുംചാമു, തന്നെ പല റീഷ്യമാർക്കു സന്ദേശമെഴുതി അരളേഹം പറതെയെ എല്ലിക്കൈക്കയും ചെയ്തു.

ലെങ്കികവിഷയങ്ങളിൽ വിരക്കനായിത്തിന് ഗോവിന്ദസിംഹൻ്റു ആ നിലയിൽ നിന്നും നേരകൊണ്ടും ഇല്ലകിയില്ല. റീഷ്യമാരു സംബന്ധിച്ചു് തനിക്കുള്ള ആ റക്തിയിടെ അവക്കും പറതെയെ എല്ലിക്കൈവാൻ കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി മുഹമ്മദാഹതിൽ യാതൊരു ഭാരവും അരളേഹത്തിനും മുള്ളുന്നായി. പത്താവെവരാഗി പണ്ണാബിൽ എത്തിയത്തിൽപ്പുണ്ടെന്ന റീക്കൈക്കാടുടെ അവസ്ഥ എങ്ങാണെന്നും അരണപ്പാക്കൈവാൻ പോലും അരളേഹത്തിനും തോന്തിയില്ല. നന്ദിയില്ലവും ആ ആത്രമത്തിൽ അനുഘ്യവിചാരമൊന്നും കുടാതെ ആത്രവിമോചനത്തിനും ധ്യാനഫോറിയായി അരളേഹം കുറച്ചുകാലം വാണി. അവിടെവെച്ചു തന്നു അരളേഹം സമാധിപ്പാവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മുഖവുംനീറു സ്വാരകാത്മാ റീക്കൈകാർ നന്ദിയിൽ ഒരു മുഖപ്പാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വഠംതോറും അരണപ്പാക്കായിരും റീക്കൈകാർ ആ മുഖപ്പാരത്തിലേക്കു കേതിപ്പുറ്റും മുള്ളുചുണ്ടു്.

പത്താവെവരാഗിയാവട്ട്, ഗോവിന്ദഗ്രാമവാൻ്റു അനുജ്ഞാപ്രകാരം നേരെ പണ്ണാബിലേക്കു നടന്നു. മനുവാൽ അരളേഹത്തിനീറു മനസ്സു ഉജ്ജവിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടു്. താൻ കഞ്ചാററിട്ടുള്ള കാച്ചിം പുന്നവിജയത്തോട്

സഹായകമന്ന ഉറപ്പോട്ടുകൂടിയാണ് ആ മഹാത്മാ ഹൻറ യാതു. സത്യവിഭൂതമനാരായ റീക്കകാരെ ഈ പ്രോഫറ്റേത ദാരണവിചത്തിൽനിന്ന് വിചുക്തരാക്കേ യാണ്' തന്റെ ഹൗ ജീവിതം കൊണ്ടും സാധിക്കുവാ നഷ്ട ഫേർക്കായ്ക്കും എന്നും അദ്ദേഹം ഉറയുത്തം കൈ കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അണും റീക്കകാരുടെ അവസ്ഥ ഏററവും ദയനീ യമായിരുന്നു. നാമനില്ലാതെ മുൻസ്വലരായി ചിതറി പ്രോഫീസ്റ്റു അവരെ മക്കിലമാർ എല്ലാഡിക്കീലും വെട്ടയാടി നടന്നകൊണ്ടും, അകപ്പേട്ടനീട്ടത്തു വെച്ചു' അപ്രോഫീ പ്രോഫീസ്റ്റു കൊന്നറിയുന്നതു' സാധാരണമായി. ഒരു റീക്കകാരനെ കൊന്ന അയാളുടെ റീറ്റല്ലു' മാജരാ ക്ഷിന ആരംഭിക്കും അഭ്യന്തരപ സമ്മാനം കൊടുക്കുമെന്നു ചങ്ങവത്തിയിൽ നിന്നു ഉത്തരവു പുറപ്പെട്ടവിക്കു യാൽ, റീക്കകാരിൽ ബാലവുശസ്സും ജനങ്ങൾക്കും പോ പും നാട്ടിലെങ്ങും രക്ഷയില്ലാതെയായി. കാടുകളിലും മലകളിലും അവക്ക് കൈഞ്ഞിട്ടുള്ള പാക്കേണ്ടിവനു. റീക്കകാരെ പെപ്പട്ടിക്കൈഞ്ഞപ്പോലെ കാണുന്നീട്ടത്തുവെച്ചു' ഉം തല്ലികൊന്നു കളയണമെന്നാണും മക്കിലായിപ്പെന്നു ആശങ്ക. ഇതു കംനുമായി വ്യാപത്തിനൊക്കെയിട്ടും റീക്കകാർ സ്വയമ്മാനത്തിൽനിന്നും ചലിച്ചില്ല എന്ന തും വച്ചിരുന്നതുമാണും.

റീക്കകാരെ വെട്ടയാടികൊന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ചെപ്പരാചീക ഭ്രമിയിലേക്കു പന്താവെവരാഗി ദൃഢം ക്രസലില്ലാതെ ചെന്നങ്കുറി. താൻ ആരെന്നും, ചുന്നി

രീക്കന്തു” എന്തിനാണോ അദ്ദേഹം പരക്കെ അറിയിച്ചു. ഗോവിംഗ്രാമവിന്റെ സദ്വിശാഖകളും രീക്കകൾക്ക് പന്താവെവരാഗിയിൽ വിത്രപാസമുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനേക്കാൾ വിളിക്കേട്ടു്, അഞ്ചുമിഞ്ചും ഒളിച്ചപാത്തിക്കു രീക്കകാർ ദൈമിച്ചുകൂട്ടി വെള്ളിപ്പെട്ടു. തേജസ്പിയായ ഒരു മഹാവീരൻ നൂമനായി നില്ക്കുന്നതു കണ്ണഭരാട്ടകൂട്ടി ആത്മയും ഉത്സാഹവും രീക്കകാരിൽ വല്ലിച്ചു. കാൺനിടത്തുവരച്ചപ്പോം അവരെ അടിച്ചുകാണ്ടുന്നതിനു മുകീലമാർ ഹരണാദിയിരീക്കന്തുകളു്, ജീവിതത്തിൽ ദൈവക വെവരാഗ്യം അവക്കാഡായിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ യുലത്തിലേക്കും തീരിച്ചപ്പോൾ, മഹത്തരമായ വീഞ്ഞമായി അക്കാശിച്ചു.

വീഞ്ഞത്തിൽ അപൂർത്തിമനാണു് പന്താവെവരാഗി. മനഷ്യനു് ഏതുഭാതാളിം വീഞ്ഞമണ്ഡാക്കമോ അതുകും അദ്ദേഹത്തിൽ തീക്കത്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയൊരു ചുരുക്കിയും നായകത്പരതാൽ രീക്കകാരുടെ ശ്രദ്ധയും നേരുന്നും നേരുന്നുടിയും വളരും. അവർ മുകീലമാരോടു് പൊതുവാൻ പന്താവെവരാഗിയുടെ ആജ്ഞയേപാലെ കുട്ടം കുട്ടമായി ഹരണാദി.

അക്കലെയുള്ള ചെറുകാട്ടകളുംയാണു് ആദ്യം പന്താവെവരാഗി അതുമിച്ചു. എപ്പെട്ടുന്നതിലെപ്പോം അദ്ദേഹത്തിനു വീജയമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. ചുറവുള്ള പല ഭർജ്ജങ്ങളും പിടിച്ചുടക്കിയപ്പോൾ, ബലാധിക്കുത്താൽ അദ്ദേഹം മുകീലമാക്കം. മുഖ്യയനായിത്തീന്ന്. അക്കാലത്തു്, രീക്കകാക്കി ചുറം മുകീലമാരോടു് വിലേപ്പണ

മുള്ളിവരായി ബേറെ ചില കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ രാക്കയും പന്താവെവരാഗിയോടും ചേന്നും പകവീടു വാൻ ചെങ്ങായി. ഇതിൽനിന്നു പന്തയുടെ ബലം നേരുട്ടിയും വല്ലിക്കമാറായി.

തുടരെത്തുടരെയുണ്ടായ വിജയത്താൽ പന്താവെവരാഗിയുടെ കീത്തി എല്ലാ നാട്ടകളിലും പരന്നു. പന്തയുടെ പേരു ഒക്കരക്കിട്ടുവോഴുമേക്കിം മുകിലനൂർ പേടിച്ചു വിംച്ചു തുടങ്ങായി. അങ്ങിനെ പേടിച്ചുതും അപജയകോണ്ടുമാത്രമല്ല. യല്ലാത്തിൽ വിജയാഥാകന്നതുകൊണ്ടു തുഴുന്നാവാതെ അതിലോരമായി അദ്ദേഹം കുട്ടക്കണ്ണാലും നടത്തുന്നതു സാധാരണമായിരത്തിന്. മുകിലനൂരെ തുറയ്ക്കും തുരമിച്ചു, എങ്ങുകണ്ടാലും അദ്ദേഹവും അതുകൊണ്ടു കൊല്ലാതെ വട്ടകയില്ല. ഗ്രാമങ്ങളെല്ലാം അതുകുളിച്ചു. ധനംകുളിച്ചു. ധനംകുളിച്ചു. അനുഭൂക്തിയും, അനുഭൂക്തിയും, വീടുകളിലും ചുട്ടു ചാന്നുല്ലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനൊരു വിജയാഭ്രിക്കമായ ഭാരണക്ക് മംങ്ങലം എത്രയെന്നില്ല. അതിലാണും മുകിലനൂർ അഭ്യന്തരം ഉഭ്രഷ്ടായതും.

ഇങ്ങോവിന്നാസിംഹർഹം മുരൈപ്പത്തുകളെല്ലാ സ്ത്രീയും എന്ന കോട്ടവിൽ വെച്ചുണ്ടെല്ലാ കൊന്നതും. അനും അതുകൂട്ടുത്തിൽ രാജപ്രതിനിധികളാക്കി വാണിജന്നതും മാജിക്കവാനാണും. പന്താവെവരാഗി അതുകുളിച്ചു വളരെത്തതിന്റെ കീഴടക്കി. അപ്പോൾ ണ്ണായ യല്ലാത്തിൽ അദ്ദേഹം വാജിക്കവാനെ വയിച്ചു.

അവിടെയണ്ണായിരുന്ന മകിലമാരിൽ ഒരാളേയെങ്കിലും ജീവനോടെ വിട്ടിപ്പു. എങ്കം ആ കോട്ടയെ ഇടത്തു തകരു നീരത്തുകയും ചെയ്തു. സർഫീസ് എന്ന ആ നഗരം നീറ്റേഷം ശ്രദ്ധമായി.

പിന്നീട് പന്താവേവരാഗി അനുമതിച്ചതും ലാഹാറിനേയാണ്. അവിടെത്തെ മകിലസേനാധിപതിയായിരുന്ന അസ്സാംബാൻ കോട്ടയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വീരോടെ പൊതുതീയെങ്കിലും, എങ്കം പരാജിതനായി. അദ്ദേഹത്തെയും പടയാളിക്കേളുയും എതിര്ത്തുകൊന്നും പന്താവേവരാഗി ആ ഭർഘതേയും സ്വാധീനമാക്കി. അതോടുകൂടി ഡൽഹിയാർഡുരുളുള്ള നാട്കളെല്ലാം പന്തയുടെതായി. പുതിയൈഞ്ചരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനെന്ന നിലയിലെയുള്ളും അദ്ദേഹം ഉയൻ്നു. രാജത്തും സിഖമായപ്പോറും വൈവരാഗിത്തും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും തനിയേ ഒഴിഞ്ഞു. താൻ നേടിയ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരിക്കുന്നതും വർമ്മിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അഭേദ്യിക്കുന്നതായി.

രാജാവായപ്പോരും ലൈക്കികവിഷയങ്ങളിൽ പന്തയുള്ളും ആസക്തികൂടി. സ്വന്നം പാരമ്പര്യത്തെ രാജാധികാരത്തോടെ നിലനിത്രണം നേരുമെന്നും അദ്ദേഹം കാമിച്ചു. അതിലെയുള്ള വിവാഹത്തിനും ഉടനെ മുതിന്നും. ഒരു രാജാപുത്രിയെ അദ്ദേഹം വേംകിക്കയും ചെയ്തു.

കൂർമ്മായി ശത്രുക്കളെ ധ്വനിച്ചും യലത്തിൽ വിജയം നേടുന്നതിൽ പന്തയുള്ളുള്ള ആ സാമ്രാജ്യം രാജ്യപരിപാലനത്തിൽ ഉണ്ണായിരുന്നിപ്പു. നയോപാധങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവത്തിനു വരമല്ല. സ്വന്തം പ്രീയാ പ്രീയങ്ങളു മാത്രമേ അദ്ദേഹം നോക്കിയിരുത്തു. ജനങ്ങൾ തട്ടെ മീതാധീതങ്ങളെക്കറിച്ചു് വേണ്ടുംപോലെ അഡ ബോച്ചിക്കന്തിനു അദ്ദേഹം അതുകുതനാണോ. തന്റെ കിഴുകു അപ്രീയകാരിയായ എന്നതാരാളേയും നൃഥാനൃതായ വിചാരം തുടക്കതെ അദ്ദേഹം ഹിന്ദുക്കിഴക്ക്. ദണ്ഡനായിരുന്നു ഭാഗം അപ്രസ്തുതാണോ. നീംപ്രീയക്കു. അങ്ങളാനുയരുത്തു ഭാഗം അപ്രസ്തുതാണോ. അപ്രസ്തുതാണോ. ക്ഷമയില്ലാതെ അദ്ദേഹം ചെങ്കുന്ന കൊട്ട മകൾ കണ്ണു് മീതങ്ങൾ പതുക്കപ്പെട്ടതുകൈ അകന്ന തുടങ്ങി.

രീക്കകാരരക്കാണ്ടാണ്ടാല്ലോ പഠ യുടെ ശാഖ വിജയമല്ലോ. രീക്കകാരാണോ പ്രജകളിൽ അധികവും. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം രീക്കമതാദരാ അംഗീകരിച്ചില്ല. തങ്ങളെ ഒരു പരമതമന്മാർ ഭരിക്കുകയെ നാലു് രീക്കകാക്കും ഇഷ്ടമല്ലെന്നായി. തങ്ങളെക്കാണ്ടു്, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാജാവായ അദ്ദേഹം മതാചാരങ്ങൾ ഉാൽ തങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുനാലു കണ്ടപ്പോറ്റു അദ്ദേഹത്തെ രീക്കകാക്കും വിശ്രൂതിക്കുവാൻ കഴി തെറ്റില്ല.

രീക്കമതത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ടി യാണെല്ലോ പന്താവേശാഗി പശ്ചാബിൽ വന്നതു്. വിഷയവിരക്തനായ യോഗത്തായിട്ടാണോ അദ്ദേഹത്തെ അനൈല്ലാവായം കണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കാഞ്ചിം നേടിയ പ്പോൾ രീക്കയമ്പത്തിൽനിന്നും, താപസ്വരൂത്തതിക്കിൽ

നിന്നും അകന്നും വെറും കാമലാലിതനായിട്ടാണും വർത്തിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതിയേംതീവും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമാറായി.

ഈക്കിനെയെല്ലാംകൊണ്ടും പന്താവെവരാഗിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ പിന്മാറുവാൻ തുടങ്ങാി. സപാത്മ പരമം, ക്രൂരപ്പത്തന്നും, ഭൗതികാലിയമാണും പന്താവെവരാഗി എന്നും നാട്ടണ്ണും അപവൃംതി വളർന്നും മിത്രങ്ങളും സെസന്യൂജൈള്ലമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ വെള്ളതു്. ചുട്ടും നോക്കിയപ്പോൾ, എത്രാനും പടയാളികളും ശീരക മരറപ്പുംവരും തന്നോടും കയറ്റുന്നില്ലെങ്കിയാണെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടു്.

പന്തയുടെ ഈ ബലക്കുയം മകിലന്മാർക്കും വിജയം നേടുവാൻ നല്ലൊരുവസ്തുമായി. പെരുവടയോടു കൂടി മകിലചുക്രവർത്തി ആകുമെന്തു കേരിവന്ന പന്തയെ വളർത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ പന്തയെ സഹായിക്കുവാൻ ആരും മനിട്ടില്ല. തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ചുരക്കം ചീലപടയാളികളും ആ പെരുവടക്കുത്തിരുത്തു അംഗീകാരിക്കിപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവരക്ഷയ്ക്കും ഉപായം തേടി. മകിലപ്പടയോടും വീഞ്ഞവിനു മാപ്പേശ്വര എതിര്ത്തുക്കാണ്ടു് അദ്ദേഹം ചുറ്റേതയ്ക്കു ചാടി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യാധാരണ പുന്നും അത്ഭുതാവധിമായിരുന്നു. അസംഖ്യം മകിലയാരെ വെട്ടിവിഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് അണിച്ചറിച്ചു വെളിഞ്ഞുപാതെ അദ്ദേഹത്തെ തട്ടത്തു നിത്തവാൻ ആരു

ക്കൂന്നം അദ്ദേഹത്തിനു വരമല്ല. സ്വന്തം പ്രീയാ പ്രീയങ്ങളെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം നോക്കിയതുള്ളൂ. ജനങ്ങൾ ഒരു മീതാധിതങ്ങളെല്ലാക്കറിയും വേണ്ടുംപോലെ അപ്പോചിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം അനുകൂലനാണ്. തന്റെ കുടുംബം അപ്രീയകാരിയായിരുന്നതാരാളേയും നൃായാന്ധായ വിചാരം തുടാതെ അദ്ദേഹം മീറ്റസിക്കും. ദണ്ഡനിൽക്കു യെ എപ്പോഴും ശ്രൂയാസ്യനായിട്ടാണും നിർവ്വഹിക്കുക. അങ്ങളാനുയുള്ള ഭരണരതായും ജനങ്ങൾക്കും അസ്വസ്ഥിരം യാണതിന്. ക്ഷമയില്ലാതെ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന കൊട്ട മകൾ കണ്ടും മീറ്റങ്ങൾ പതുക്കപ്പെട്ടതുകൂടെ അകന്ന തുടങ്ങാം.

തീക്കകാരരക്കാണ്ഡാണ്ഡപ്പു പരതയുടും വിഭാഗം വിജയമല്ലോ. തീക്കകാരാണും പ്രജകളും അഥവാ കുട്ടികൾ, അദ്ദേഹം തീക്കമതരാൻ അംഗീകരിയ്ക്കില്ല. തങ്ങളെല്ലാം ഒരു പരമതസ്ഥിനും ഭരിക്കുകയെ നാളും തീക്കകാർക്കും ഇഷ്ടമല്ലെന്നായി. തങ്ങളെല്ലാണ്ടും, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാജാവായ അദ്ദേഹം മതാചാരങ്ങളാൽ തങ്ങളും നിന്നും ഭീമിയുന്നില്ലെന്നതു കണ്ടപ്പോറ്റി അദ്ദേഹത്തെ ഗോക്കകാക്കും വിശ്രസിക്കുവാൻ കഴിയും.

തീക്കമതത്തിനേൻ്റെ ഘുനങ്ങലുാരണത്തിനു വേണ്ടിയാണ്ഡപ്പു, പന്താവൈശാഗി പശ്വാബിൽ വന്നതും. വിഷയവിരക്തനായ യോഗിത്യായിട്ടാണും അദ്ദേഹത്തെ അനുബന്ധാവയം കണ്ടിരിക്കുന്നതും. കാഞ്ചിം നേടിയ പ്പോരും തീക്കയമ്മരതിനും, താപസ്വരൂതതിനിൽ

നിന്നും അകന്നും വെറും കാമലോലിതനായിട്ടുണ്ട് വർത്തിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതിഭേദത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമാറായി.

ശ്രദ്ധിനെന്നെല്ലാംകൊണ്ടും പന്താവെവരാഗിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ പിന്മാറുവാൻ തുടങ്ങി. സ്വന്തമായി, കൂരുപ്പത്തിനും, ഭൗമാലിയമാണും പന്താവെവരാഗി എന്നും നാട്ടങ്ങളും അച്ചവ്യാതി വളരുന്നു. മിത്രങ്ങളിൽ സെസന്യൂജാളിമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ വെറ്റുതു്. ദുക്കം നോക്കിയപ്പോൾ, എതാനും പടയാളികളും ശീകൈ മരാറ്റാവയം തന്നോടും കയറ്റുന്നില്ലെങ്കാണും അദ്ദേഹം കണ്ടു്.

പന്തയുടെ ഈ ബലക്കുയം മകിലന്മാർക്കും വിജയം നേടുവാൻ നല്ലാരവസ്ഥമായി. പെരുവ്വട്ടയോടു കൂടി മകിലചക്രവർത്തി ആകുമീച്ചു കേരിവന്ന പന്തയെ വളർത്തു. ആ യല്ലത്തിൽ പന്തയെ സഹായിക്കുവാൻ ആരും മന്ത്രിപ്പ്. തന്റെ ശ്രദ്ധയുള്ള ചുത്തുകം ചീലപടയാളികളുംകൊണ്ടും ആ പെരുവ്വട്ടക്കെതിരെ അദ്ദേഹത്തിനും എല്ല ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? വിജയ തന്ത്രം വഴിയില്ലെന്ന കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവരക്ഷയ്ക്കും ഉപാധം തേടി. മകിലപ്പട്ടയോടും വീഞ്ഞവികുമാങ്ങേംടെ എതിര്ത്തുകാണ്ടും അദ്ദേഹം പുരാതനയ്ക്കും ചാടി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്വാസനനെ പുന്നും അത്രതാവധമായിരുന്നു. അസംഖ്യം മകിലക്കാരും അണിച്ചറിച്ചു വെളിഞ്ഞില്ലെങ്കാണും അദ്ദേഹത്തെ തട്ടുതു് നിത്രവാൻ ആരും ലെയ്ക്കപാതയെ അദ്ദേഹത്തെ തട്ടുതു് നിത്രവാൻ ആരും

ക്കുന്നം അദ്ദേഹത്തിനു വരമല്ല. സ്വന്തം പ്രീയാ പ്രീയങ്ങളെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം നോക്കിയിള്ളെ. ജനങ്ങൾ തിട്ട ഹിതാഹിതങ്ങളെക്കറിച്ചു് വേണ്ടിംപോലെ അവ ലോചപ്രകാശനത്തിനു അദ്ദേഹം അനുകൂലനാണോ. തന്നീ കഴം അപ്രീയകാരിയർക്ക് എന്താരാളേയും നൃാധാന്ധാധ വിചാരം കൂടാതെ അദ്ദേഹം ഹിന്ദുസിക്കം. ദണ്ഡനാൽ യെ എപ്പോഴും ഭൂധാന്ധനാധിക്രാണം നിർവ്വഹിക്കുക. അങ്ങിനയുള്ള ഭരണരതാൽ ജനങ്ങൾക്കു അസ്വസ്ഥമാണു തീരുതിന്. ക്ഷമയില്ലാതെ അദ്ദേഹം ചെങ്കു കൊടു മകൾ കണ്ടു മീതങ്ങൾക്കു പതുക്കുപ്പുതുക്കു അകന്ന തുടങ്ങാം.

തീക്കകാരരക്കാണ്ഡാണ്ഡപ്പു പര യു ബഡാ യ വിജയമല്ലോ. തീക്കകാരാണോ പ്രജകളിൽ അധികവും. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം തീക്കമതരാറു അംഗീകരിച്ചില്ല. തങ്ങളെ ഒരു പരമതസ്ഥൻ ഭരിക്കുകയെ നാളു് തീക്കകാർക്കു് ഇഷ്ടമല്ലെന്നായി. തങ്ങളെക്കാണ്ടു്, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാജാവായ അദ്ദേഹം മതാചാരങ്ങൾ ഉാൽ തങ്ങളുിൽനിന്നു ഭീനിച്ചുനാളുക്കുപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ശൈക്കകാർക്കു് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയും.

തീക്കമതത്തിനും പുനരുദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ടിയാണ്ഡപ്പു് പന്താവേദംഗാർ പദ്മാബിൽ വന്നു്. വിഷയവിരക്തനായ ഡോഗ്രിത്വാധിക്രാണോ അദ്ദേഹത്തെ അനുബന്ധാവയം കണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കാഞ്ചം നേടിയ പ്പോൾ തീക്കയമ്പത്തിൽനിന്നും, താപസ്വരൂത്തയീൽ

നിന്നും അകന്നു് വെരും കാമലോഭിതനായിട്ടാണു് വർത്തിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതിഭേദത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമാറായി.

ഇപ്പോന്നേയപ്പോംകൊണ്ടും പന്താവൈവരാഗിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ പിന്മാറുവാൻ തുടങ്ങാി. സ്വാത്മ പരമം, ക്രിസ്തവത്തം, ഭർത്യാലിയമാണു് പന്താവൈവരാഗി എന്നു് നാടകങ്ങും അപവൃംതി വളർന്നു. മിത്രങ്ങളും സെസന്റുകളുംപും അദ്ദേഹത്തെ വെറ്റുതു. ടുക്കം നോക്കിയപ്പോൾ, ഏതാനും പടയാളികളും ഫീകേ മരറപ്പോവയും തന്നോടു് കയറ്റുന്നില്ലെങ്കാണു് അദ്ദേഹം കണ്ടു്.

പന്തയുടെ ഈ ബലക്കുയം മകിലന്മാർക്കു് വിജയം നേരുവാൻ നല്ലാരവസ്ഥമായി. പെരുവ്വട്ടയോടു കൂടി മകിലവകുവർത്തി ആകുമീച്ചു കേരിവന്ന പന്തവെ വളരെതു. ആ യല്ലത്തിൽ പന്തയെ സഹായിക്കുവാൻ വളരെതു. ആ മനീച്ചില്ല. തന്റെ ശ്രാവയുള്ള ചുതകം ചീല ആകും മനീച്ചില്ല. തന്റെ ശ്രാവയുള്ള ചുതകം ചീല പടയാളികളുംകൊണ്ടും ആ പെരുവ്വടക്കെതിരെ അദ്ദേഹത്തിനു് എല്ല ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? വിജയ തത്തന്നു വഴിക്കിപ്പുന്ന കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവരക്ഷയ്ക്കു് ഉപായം തൊടി. മകിലപ്പുട്ടയോടു് വീഞ്ഞവികുമങ്ങളുടോടെ എതിര്ത്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പുരാതയ്ക്കു ചൊടി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആര്യാധാരനും പുന്നയും അത്തുടരാവധമായിരിക്കും. അസംഖ്യം മകിലമാരെ വെട്ടിവിട്ടിരുക്കുന്നു് അണിച്ചരിച്ചു വെളിച്ചു ലേയ്ക്കുപാതയെ അദ്ദേഹത്തെ തട്ടുതു നിത്രുവാൻ ആര്യ

മണ്ണായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അസംചരനാരോടുകൂടി പഠ്റത്തുപറ്റേതെത്തു മരയുകയാൽ മുകളിലുന്നാക്കണ്ട് പിടിക്കിട്ടിയില്ല എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗഖ്യമാക്കേണ്ടും മുകളിലുവരുത്തിക്കൂടി അധിനിന്മായി.

തൊറോട്ടി വന്നാന്തരത്തിൽ ഒളിച്ച പാക്കണ്ടി വന്നിട്ടും പന്താവൈരാഗ്യത്തെ പരാത്മന്ത്വിനു അവർ തി യണ്ണായില്ല. അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടെ പെട്ടെന്നും വെളിപ്പെട്ടു നശരണങ്ങളേയോ ജനപദങ്ങളേയോ ആത്മമില്ല കൊള്ളുത്തയിട്ടു തുടങ്ങാം. ഈ തെരഞ്ഞിലും അധികക്കാലത്തെ യും നീണ്ടുനിന്നില്ല. മുകളിലുന്നതെടു പിടിയിൽ രുക്കം അദ്ദേഹം അക്കദ്ദേപ്പുടുക്കു തന്നെ ചെയ്തു. സ്വപ്നതന്നാട്ടകൂടി യാണും അദ്ദേഹം ബാലനായതു്. ആ പുതുനു പതിനാറു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രുവിൽ മുകി ലന്മാർക്ക് പന്താവൈരാഗ്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുമാരങ്ങയും രൂലാരമായി വയിച്ചു.

അവസ്ഥാവിന്തെ പന്താവൈരാഗ്യിൽ ഭക്തി പുറ്റും അപൂർവ്വമായ മുകളിക്കാനെടു വംശീയന്മാർ ഇരുപ്പും കൂടിയാണെന്നും പന്താങ്ങൾക്കാർ എന്ന വിളിക്കുന്നു. കുമാർ ദാനംബരം കുറുരായിരുന്നു. അപൂർവ്വമാരിൽ പന്താവൈരാഗ്യം അഭ്യന്തരം ഉണ്ടായും അഭ്യന്തരം ഉണ്ടായും

പില റസികൻ രൂമങ്ങൾ

മായാമോഹിനി—എം. അർ. നാരായണപുരിജു	2	12	0
സൈറ്റാമീനി—	ടി	ടി	ടി
ആനറാൻവുൾ—എം. കെൽത്തിരംമച്ചിഷാരേഡി	3	0	0
ദേവതാനി—ചി. അപുഷ്ട്രമഹോൻ			
ബി എ; ബി ക എൻ. എൻ ടി	1	4	0
കമാമാധരി—ചി വി റാമവാരികർ	0	10	0
സപ്ലിസാഗരം-ടി ടി ടി	1	4	0
ഇന്ത്രാളരണം—ചി എം. കുഞ്ചൻകട്ടിനായർ	1	4	0
താഴുമേവല—സ്പാർഖുഹപ്രതൻ	0	12	0
തോഴ്പിലെ നിധി—കെ. എ. ദാമോദരമേനോൻ			
ബി എ; ബി എൻ, ഡി ടി	1	8	0
കമലം—ഡോക്ടർ വി. എ. മനാടിയാർ	3	0	0
മലുമാല—കെ. കുഞ്ചവാരിയർ	1	8	0
എമാവമാല—എസ്. കെ. പൊറോക്കാട്	1	8	0
നിശാഗസ്യി—ടി ടി ടി	1	8	0
പത്രരാഗം—ടി ടി ടി	1	8	0
ജലതരംഗം—ടി ടി ടി	1	8	0
സഞ്ചാരിയുടെ ഗ്രിത്തങ്ങൾ പുതിയപതിപ്പ്—ടി	1	0	0
യവനികയുച്ചപിനിൽ-ടി	ടി	1	4
			0

ചി. കെ. ഭൂ ഒ ട സു്, കോഴിക്കോട്
